

DIYADLO NA ZÁBRADLÍ

příspěvková organizace hl. m. Prahy

OD PROJEKTU K PRVNÍMU PŘEDSTAVENÍ

VÝROČNÍ ZPRÁVA DNz
za rok 2017

Obsah:

1. ZÁKLADNÍ DATA SPOLEČNOSTI - POSLÁNÍ	3
2. ÚVODNÍ SLOVO ŘEDITELE DNz	4
3. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA, ZAMĚSTNANCI	6
<u>Umělecké výsledky 2017</u>	10
4. PREMIÉRY a jejich recenze	
Macbeth-Too Much Blood	12
AnderSen	19
Dánská občanská válka	24
Dramaturgický výhled 2018	30
5. REPERTOÁR	31
Derniéry	34
6. PR ČLÁNKY, ROZHOVORY (přehled)	35
Přehledy recenzí jsou uvedeny u jednotlivých premiér	
Recenze v plném znění	příl. č. 1
7. ZÁJEZDY, FESTIVALY, OCENĚNÍ	40
8. AKCE DNz + ZAHÁJENÍ 27. 10. 2017	41
9. HOSTÉ DNZ- Eliadova knihovna	45
<u>Ekonomické výsledky 2017</u>	49
10. - 11. ZPRÁVA O VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ	
VÝKONOVÉ UKAZATELE - Rozbor hospodaření	
Tabulky finančního vypořádání 2017 + komentáře	
12. PODPOROVATELÉ, DÁRCI	48

(všechny fotografie v tomto dokumentu i člancích © KIVA, není-li uvedeno jinak)

1. ZÁKLADNÍ DATA SPOLEČNOSTI

Název:	Divadlo Na zábradlí
Právní forma:	příspěvková organizace
Zřizovatel:	Hlavní město Praha, Praha 1, Mariánské nám. 2 na základě Zřizovací listiny ze dne 19. června 2014
Sídlo:	č. p. 209, Anenské nám. 5, 115 33 Praha 1
Spojení:	Tel: 222 868 868 e-mail: nazabradli@nazabradli.cz www.nazabradli.cz
IČ:	00064394
DIČ:	CZ00064394
Předmět činnosti:	<ul style="list-style-type: none">- veřejné scénické předvádění dramatických či jiných děl výkonnými umělci, a to formou pořádání či spolupřádání divadelních představení nebo jiných kulturních produkcí nebo pohostinskými představeními pro jiné pořadatele v tuzemsku či zahraničí- pořádání výstav v prostorách divadla,- vydávání a prodej periodických a neperiodických tiskovin a publikací,- poskytování dalších služeb v souvislosti s plněním předmětu činnosti, propagace činností souvisejících s plněním předmětu činnosti organizace
Doplňková činnost:	propagační a reklamní služby, realitní činnost, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje - s výjimkou zboží uvedeného v příloze zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání ve znění pozdějších předpisů a zboží tímto zákonem vyloučeného
Statutární orgán:	Mgr. Petr Štědroň, Ph. D. - ředitel
Umělecký šéf:	Mgr. Dora Vicieníková, Ph. D.
Zaměstnanci:	K 31.12. 2017 činil průměrný počet přepočtených zaměstnanců 48,9 v hlavní činnosti a 1,0 v doplňkové činnosti.

2. ÚVODNÍ SLOVO ŘEDITELE

Celá divadelní sezona 2016/17 byla ve znamení největší přestavby v dějinách Divadla Na zábradlí. V budově Divadla Na zábradlí probíhá stále čilý stavební ruch, stavba postupuje plynule a zatím bez výraznější odchylky od harmonogramu stavebních prací. Přestože byla celá sezona velmi provizorní a kompromisní, probíhala ve ztížených podmínkách, snažili jsme se dosáhnout co nejvyšší efektivity a výnosu. Vzhledem k nemožnosti hrát na vlastní scéně jsme v první polovině sezony využívali nabídky vystupovat na scéně Švandova divadla, od února 2017 jsme pak získali možnost uvádět repertoár Divadla Na zábradlí v Divadle Komédie, jež MHMP (Ing. I. Pekárková, Odbor služeb) pro tento účel velice operativně uvedl do stavu provozuschopnosti. Důvodem účinkování v Divadle Komédie byla jednak snaha o stabilnější možnost uvádění repertoáru, ale i potřeba vytvořit nově inscenace a zajistit tak plynulý přechod do divadelní sezony 2017/18, která byla zahájena 27. října 2017 slavnostním otevřením zrekonstruované budovy Divadla Na zábradlí. Spolu s námi se na Zábradlí do Eliadovy knihovny přestěhovala i Divadelní společnost Masopust se svými inscenacemi, soubor, který si také díky svým stálým působením v Divadle Na zábradlí získává stále větší renomé.

K první inscenaci jsme přizvali renomovaného divadelníka a filmaře Davida Jařaba, který nastudoval vlastní adaptaci Shakespearova "Macbetha". Rozhodli jsme se pro Jařabovu velmi výraznou úpravu, která zdaleka nespočívá jen v redukci vedlejších postav: Jařabova autorská verze přináší nečekaná vyústění notoricky známého příběhu a především se celá odehrává v angličtině. V angličtině zjednodušené na základní slovní zásobu, které porozumí každý, kdo prošel středním školstvím. Abychom však uváděním "Macbetha" v anglickém jazyku neomezili segment diváků, který angličtinu neovládá, každé představení titulkujeme do češtiny. Inscenace Davida Jařaba byla nominována na Cenu Divadelních novin.

2. června 2017 se konala premiéra inscenace "AnderSen aneb Fantazie mě přivede do blázince" kmenového režiséra DNz Jana Mikuláška na scéně Marka Cypina. Východiskem scénického textu byla sonda do našeho dětství, snaha rozkrýt vzpomínky na tento formující úsek života s použitím dokumentárních materiálů z dětství všech aktérů a motivů z Andersenových pohádek a deníků. O kvalitě inscenace ovšem svědčí řada velmi pozitivních kritických recenzí a glos, vyprodané reprízy a také úspěch na 23. ročník mezinárodního festivalu "Divadlo evropských regionů" v Hradci Králové. V tomto roce jsme se však bohužel také dočkali velmi smutné zprávy - 9. dubna 2017 zemřel po dlouhé nemoci Jiří Ornest, dlouholetý, všestranný a vynikající člen hereckého souboru Divadla Na zábradlí. Odchod Jiřího Ornesta je pro nás velkou a citelnou ztrátou, opustil nás nejen velký herec, ale i překladatel a výrazný tvůrčí duch Divadla Na zábradlí. Bude nám chybět jako člověk i jako umělec.

ÚVODNÍ SLOVO ŘEDITELE

Chtěl bych také zmínit rozsáhlou zájezdovou činnost Divadla Na zábradlí, která se neomezuje pouze na hostování na domácích scénách. Mimořádně cenné byly tři zahraniční zájezdy s inscenacemi "Europeana" do Mnichova (červen 2017) a s inscenací "Korespondence V+W" do New Yorku (září 2017) a s „Macbethem“ do Budapešti (listopad 2017). S "Korespondencí V+W" jsme navíc v červnu a v září 2017 8x hostovali ve Werichově vile na Kampě. Upravená inscenace "Korespondence V+W" pro plenérové uvádění s využitím genia loci Werichovy vily vzbudila u nadšeného publika ovace vestoje.

Počátek nové sezony byl ve znamení dvou významných faktorů: nastudování a premiéra nové inscenace Dánská občanská válka 2018-24 a přeobsazení deseti rolí přední herečky souboru a nastávající maminky Anežky Kubátové. Většinu jejích rolí postupně převzala Johana Matoušková, dále pak Magdaléna Sidonová a Jana Plodková, ale také hostující Lucie Schmidtmajerová a Barbora Bočková. Tři další inscenace byly z téhož důvodu derniérovány.

Třetí premiérou letošního roku bylo první české provedení dramatisace současného dánského románu "Dánská občanská válka 2018-24". K inscenování jsme oslovili mladý a talentovaný tvůrčí tandem Adam Svozil (režisér) a Kristýna Kosová (dramaturgyně), kteří jsou také autory dramatisace. Jedná se o velmi sofistikovaný text, dystopický román s několika časovými a příběhovými rovinami, ve skvělém hereckém obsazení v čele s Miloslavem Königem, Johanou Matouškovou a Magdalenou Sidonovou, v dalších rolích se skvostně zapsali Petr Jeništa, Dita Kaplanová, Honza Hájek a Jiří Černý. Premiéra "Dánské občanské války" se odehrála 15. prosince 2017 za účasti inscenací nadšeného Kaspara Collinga Nielsena, autora předlohy a předního současného dánského prozaika. Vznikla velmi zajímavá inscenace v působivé scénografii Petra Vítka, z dosavadních repríz můžeme mluvit o velkém zájmu publika. "Dánskou občanskou válkou" jsme chtěli dát prostor nejmladší generaci divadelníků, čerstvých absolventů pražské DAMU, na tuto linii "objevování nových talentů" bychom rádi navazovali i v příštích sezonách, neboť ji považujeme za osvěžující a oboustranně mimořádně přínosnou.

Závěrem bych chtěl konstatovat, že jsem velmi spokojený s prací všech svých spolupracovníků v Divadle Na zábradlí, upřímně si cením jejich nasazení v nelehké situaci během přestavby Divadla Na zábradlí a v provizorní divadelní sezoně. Také herecký soubor je, jak si neskromně troufám tvrdit, velmi kvalitní a vyvážený.

Mgr. Petr Štědroň, Ph. D.
ředitel Divadla Na zábradlí

3. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA

K 31.12.2017

	ředitel - statutární zástupce		
	asistentka ředitele - 0,7		
umělecký šéf	šéf produkce	ekonom	šéf UTPV
umělecký soubor	produkční	referent. PaM	technici
dramaturg	grafik	finanční účetní - 0,65	krejčovna
režisér	správce IT - 0,5	majetková účetní- 0,4	maskérna
inspicienti	styk s veřejností - vstupenky		zvukaři
nápověda	vedoucí pokladny - 0,5		osvětlovači
tajemnice	pokladní - DPČ		rekvizitáři
hosté - herci	uvaděčky - DPČ		hospodář. správa - 2x 0,3
hosté - tvůrci	dobrovolníci		uklízečky - externí

3a. Herecký soubor

herci	úvazek	inscenace
Černý Jiří (do 8/17 na 0,5)	1,0	Macbeth, AnderSen, Dánská občanská válka 2018-24
Čtvrtníček Petr	0,7	Anamnéza, Hamlet, Macbeth, AnderSen
Drabiščáková Natálie	1,0	Velvet Havel, Báby, Anamnéza, Krásné psací stroje! (od 1/18 jako host)
Hájek Jan	0,9	Požitkáři, Zlatá šedesátá, Europeana, Buržoazie, Cizinec, Anamnéza, Hamlet, Dánská občanská válka 2018-24
Jeništa Petr	1,0	Požitkáři, Europeana, Buržoazie, Anna Karenina, Velvet Havel, Báby, Anamnéza, Krásné psací stroje!, Macbeth, Dánská občanská válka 2018-24
Kaplanová Dita	1,0	Požitkáři, Europeana, Velvet Havel, Báby, Anamnéza, Posedlost, AnderSen, Dánská občanská válka 2018-24
König Miloslav	1,0	Požitkáři, Europeana, Buržoazie, Velvet Havel, Cizinec, Báby, Anamnéza, Krásné psací stroje!, Posedlost, Macbeth, AnderSen, Dánská občanská válka 2018-24
Kubátová Anežka	1,0	Požitkáři, Korespondence V+W, Europeana, Buržoazie, Anna Karenina, Velvet Havel, Cizinec, Báby, Anamnéza, Posedlost, KPSI, Macbeth, AnderSen
Lupták Ivan	1,0	Anna Karenina, Cizinec, Anamnéza, Hamlet, Macbeth, AnderSen
Matoušková Johana	1,0	Posedlost, Macbeth, Europeana, Anamnéza, Cizinec, Velvet Havel, Dánská občanská válka 2018-24
Noha Leoš	1,0	Požitkáři, Buržoazie, Anamnéza, Krásné psací stroje!, Macbeth
Ornest Jiří - do 9.4.2017	—	
Plodková Jana	1,0	Ubu se baví, Požitkáři, Hamlet, Posedlost, AnderSen, Korespondence V+W
Sidonová Magdaléna	1,0	Požitkáři, Europeana, Buržoazie, Anna Karenina, Báby, AnderSen, Krásné psací stroje!, Dánská občanská válka 2018-24
Vašák Václav	0,5	Korespondence V+W, Hamlet, Macbeth, Anamnéza
Vyorálek Jiří	1,0	Korespondence V+W, Zlatá 60., Europeana, Buržoazie, Anna Karenina, Cizinec, Anamnéza, Hamlet, Krásné psací stroje!, Posedlost
Žáček Jakub (do 8/17 na 1,0)	0,7	Požitkáři, Anamnéza, Hamlet

3b. Vedení technika, administrativa

jméno	úvazek	zařazení	jméno	úvazek	zařazení
Beneš Jaroslav - od 10/17	1	osvětlovač			
Čechová Marie	1	zvukařka	Pavelec Petr	1	mistr zvuku
Brátka Daniel	1	produkční	Poláková Alexandra	1	produkční, PR
Dryjová Eva	1	inspicientka	Pospíšil Tomáš	1	rekvizitář
Fišerová Marie	0,7	asistentka ředitele	Raindl Pavel	1	technik
Jaroš Petr	0,5	správce IT	Řehák Jan	(1)	technik - do 12/17
Jungvirt Jan	1	mistr - osvětlovač	Stabenowová Martina, Ing	0,5	hlavní účetní
Jungvirtová Jana	1	nápověda	Stibr Miroslav	1,0 +0,3	jevištní mistr + HS
Karasová Eva	1	garderoba	Svašková Eva	1	krejčová
Klimovičová Tereza	1	rekvizitář	Svozilová Lucie	1	tajemnice
Kosová Zdeňka	1	krejčová	Šlímarová Petra	1	garderoba
Kroupová Zdenka	1	PaM	Šolcová Iva, Ing	1	šéf ekonom. útvaru
Kunstovná Barbora	(0,5)	do 7/2017	Štědroň Petr, Mgr., Ph. D.	1	ředitel
Lubomírský Kryštof	0,5	technik- od 11/2017	Švirková Lenka	0,4	evidence majetku
Lukáš Pavel	1	grafik, výtvarník	Tischler Jan - od 10/17	1	technik
Malaska Jan	1	šéf UTPV	Urban Jan	1	technik
Mery Tomáš	1,0 +0,3	inspicient + HS	Valečková Zdenka - od 9/17	0,5	vedoucí pokladny
Měšťanová Martina	1	šéf produkce	Víceníková Dora Mgr. Ph.D.	1	uměl. šéf, dramaturg
Mikulášek Jan	1	kmenový režisér	Voříšek Ivan	1	technik
Pajunková Petra	1	maskérka	Žid Jakub	1	maskér

3c. Aktuální hosté - externí herci

aktuální hosté	zařazení	inscenace
Bočková Barbora	herečka	Posedlost, Požitkáři
Bučková Petra	herečka	Zlatá 60., Buržoazie
Fiedler Pavel	hudebník	Krásné psací stroje!, Velvet Havel
HAMPL Ladislav	herec (j. h. od září 2016)	Buržoazie, Anna Karenina, Anamnéza, Krásné psací stroje!
Kniha Jiří	herec	Europeana
Majer Stanislav	herec (j. h. od září 2016)	Cizinec, Anamnéza, Posedlost
Mikulková Gabriela	herečka	Zlatá 60., V+W, Anna Karenina
Němcová Rebeka	herečka	Báby
Polášek Josef	herec	Zlatá 60.
Schmidtmajerová Johana	herečka	Macbeth
Štědroň Miloš Orson	hudebník	Krásné psací stroje!, Velvet Havel
Švamberg Jan	hudebník	Krásné psací stroje!, Velvet Havel
Vilišová Tereza	herečka	Anna Karenina

4. UMĚLECKÉ VÝSLEDKY DNz V ROCE 2017

leden – červen 2017
sezona 2016/17
„STAVBA POVOLENA“

Na zábradlí pokračuje rekonstrukce. Konec hostování ve Švandově divadle a 16. února zahájení činnosti v Divadle Komedie. 7. dubna 2017 premiéra inscenace Davida Jařaba Macbeth – Too Much Blood a 2. června 2017 premiéra inscenace Jana Mikuláška AnderSen.

září – prosinec 2017
sezona 2017/18
„HLAVU VZHŮRU“

Období velmi čínorodé až hektické kvůli přesunu z Komedie na Zábradlí, vinou řešení nedodělků z rekonstrukce, kvůli přípravě a realizaci zájezdu do Spojených států, zkoušení a uvedení nové premiéry Dánská občanská válka 2018-24 a především vzhledem k nutnosti vypořádat se se třinácti inscenacemi, respektive rolmi nejobsazovanější herečky a budoucí maminky Anežky Kubátové.

ZÁBRADLÍ V KOMEDII

Od konce roku 2016 probíhaly v Divadle Komedie úpravy interiéru a revize sítí, aby bylo možno koncem ledna 2017 začít s přípravami na začátek zdejšího účinkování Divadla Na zábradlí. Za plného pracovního nasazení všech složek, především ale technického útvaru a útvaru produkce, se rok „spící“ Komédie proměňovala v živé divadlo. Jeviště se osazovalo světly, technika zkusmo stavěla scény všech inscenací a upravovala je pro nový prostor. Z ohledem na zdejší nižší jevištní zrcadlo musely být tři z našich inscenací dočasně vyřazeny z repertoáru (*Zlatá šedesátá*, *Buržoazie a Posedlost*). Hlediště bylo upraveno pro co nejlepší viditelnost na 170 míst. V prostorách divadla a kavárny byly rozvěšeny fotografie, plakáty a informační cedule, nad vstupem do pasáže umístěn „firemní“ billboard.

Do Komédie se s celým svým fundusem stěhovala krejčovna a garderoba, maskérna i rekvizitárna, osvětlovací a zvuková kabina. Do provozu musely být co nejdříve uvedeny telefony a internet, aby bylo možno zahájit prodej vstupenek. Pokladna byla zprovozněna již 1. února s nově zavedeným předprodejním a prodejním systémem *GO OUT*.

6. února 2017 jsme se představením *Hamletů* rozloučili s hostováním ve Švandově divadle. Deset dnů nato, 16. února 2017, přivítalo Zábradlí v Divadle Komedie na zahajovacím představení *Požitkářů* první diváky, mezi nimi i radního pro kulturu MHMP pana Jana Wolfa,

PREMIÉRA

7. 4. 2017 V DIVADLE KOMEDIE

DJ/ Shakespeare **MACBETH** *(TOO MUCH BLOOD)*

Variace na klasickou Shakespearovu hru, v níž touha po moci překračuje pomyslnou hranici zla, za níž už není cesty zpět. V původní verzi mají „temné síly osudu“ podobu čarodějnic, které v kotli vaří lektvary lidských životů. Zde však má zlo podobu nevyzpytatelných Chlapíků odnikud. Zlo se nerodí v temném kotli, ale vyrůstá z neochoty přiznat sobě i okolí skutečnou identitu, potřeby a touhy. A často právě tam, kde nemůže být uspokojena přirozená touha po štěstí, nastupuje zástupná touha po moci. Moci, která nám dovolí pomstít se za vlastní traumata a nejistoty.

V této nové variaci na Macbetha tak docela nevíme, jestli se odehrává v minulosti, současnosti nebo nedaleké budoucnosti. Vracíme ke starým modelům, kdy „muži byli ještě muži“ a „ženy byly ještě ženami“, a kdo chtěl moc a peníze, musel se potřísnit krví? Anebo se už díváme do budoucnosti, kde kultivovanost, korektnost a empatie ustoupily nižším pudům?

V inscenaci se hovoří univerzálním anglickým jazykem, který pojmenovává realitu prostě a neúprosně. K dorozumění v tomto světě už stačí jen anglické esperanto o zásobě několika slov. O co méně textu však herci mají, o to více se na jevišti děje mezi replikami. Neúprosně přímé až primitivní věty nacházejí svůj emotivní rozměr v mlčení a bytí mezi jednotlivými slovy.

Původní Shakespearův text je tragédií, Jařabova variace má podobu černé komedie. Ať už záměrně či intuitivně, zde vzniká Macbeth ve vyhoceném celosvětovém společenském kontextu. Téma sebestředné touhy po moci vidíme všude kolem sebe snad více než kdy dříve.

Nezbývá než v této „nové“ době přijít s „novým“ heslem: Let's make Macbeth great again!

REŽIE, SCÉNÁŘ, SCÉNA: David Jařab DRAMATURGIE: Lucie Ferenzová
KOSTÝMY: Sylva Zimula Hanáková HUDBA: Jakub Kudláč

HRAJÍ: Miloslav König (Macbeth), Aneřka Kubátová (Lady Macbeth), Jiří Černý (Banko), Leoř Noha (Duncan), Václav Vařák (Macduff), Ivan Lupták (Ross), Johana Matouřková (Lady Macduff), Petr Jeniřta (Chlápek 1), Petr Čtvrtníček (Chlápek 2)

Miloslav König (Macbeth), Aneřka Kubátová (Lady Macbeth)

Ladies Macbeth & Macduff

**MACBETH
TOO MUCH
BLOOD**

Macbeth & Ross

Ross & Macduff

Chlapik 1 & Chlapik 2

Duncan & Banco

... CO NA TO MÉDIA?

„(...) Hra, jakkoli může být konceptuálně šokující pro milovníky shakespearovské klasiky, potvrzuje ryzí a umělecky mocné a sugestivní směřování tohoto souboru, jehož specifika a idiosynkracie by těžko hledala konkurenci u jiných tuzemských souborů. (...) Každopádně (...) nelze inscenaci hodnotit jinak než kladně, a to v ohledu jak na zpracování, tak „přeměnu“ textu, dějovou selektivitu, herecké obsazení, nápaditost a výmluvnost scény i uměleckou přesvědčivost a profesionalitu hereckých výkonů. (...) Herecké výkony Anežky Kubátové a Miloslava Kóniga v ústředních partech jsou veskrze profesionální a přesvědčivé. Nabízejí mocnou expresi i hloubku. Jařab byl úspěšný i ve volbě ostatních protagonistů, jmenovitě Ivana Luptáka v roli Rosse a Jiřího Čemého v roli Banca. (...)“
Nenudtese.cz, 9. 4. 2017 Martina Doležalová: Macbeth – Too Much Blood v Divadle Na zábradlí aneb když postmoderní umění povýší klasiku

„(...) V té zkratce je však obsaženo i něco strašného: možnost, že touha po moci a brutální společenské násilí mají tak trapně jednoduché pozadí jako sexuální či jinou frustraci. Člověk svlečený ze slov se v tomto Macbethovi jeví jako člověk svlečený z lidství. (...) Jak bylo mnohokrát napsáno, herci ze Zábradlí jsou dokonale sehráni a divadlu založenému na paradoxech pravdivé, niterné existence jednotlivce uprostřed "společenské hry" dobře rozumí. Skvostně je vyřešena scéna s čarodějnicemi, které vnuknou Macbethovi ambiciózní plán na likvidaci "šéfa", jak je v této inscenaci nazýván vládce. Nahradila je dvojice takřka identických vágusů (...) Formálně je Jařabova inscenace bezchybná, snad až na nešťastné dělení přestávkou. Lapidárním tvaru, jehož princip se poměrně rychle odhalí, by rozhodně svědčil kompaktní celek. (...) Bude zajímavé sledovat, jak se inscenace prosadí na zahraničních festivalech. Mohla by se díky globálnímu jazyku i globálnímu tématu líbit.“
HN, 11. 4. 2017 Marie Reslová: Režisér Jařab převyprávěl Macbetha primitivní angličtinou

„(...)V rámci zvolené poetiky je to odehrané vcelku spolehlivě (i když nic dechberoucího se v tomto ohledu nestane), Anežce Kubátové to v roli Lady Macbeth sluší, scéna je efektní a kostýmy vytlíčeji lehce perversně. Další inscenace, ze které jsou hezké fotky, ale jinak je to jen hlubokomyslné se tvářící načechraná prázdnota.“
Nadivadlo.cz, 11. 4. 2017 Vladimír Mikulka: Až moc basic

„(...) Vedle ústředního hereckého páru se nejvýrazněji prosadí Jiří Černý v roli Banca a Ivan Lupták, jenž vtiskl výrazný charakter postavě Rosse. Pojímá ho jako pohotového hráče na šachovnici moci, ochotného přísluhovače a zároveň další z objektů Macbethovy utajované vášně. Jafabova inscenace je výtečnou ukázkou invenčně uchopené klasické látky. Ačkoliv bezprostřední aktuálnost polopaticky nekřičí do světa, je zřejmé, že si Na zábradlí zvolili Macbetha s jasným záměrem zobrazit svět, v němž se do čela národů staví jedinci s narušenou psychikou a patologickou touhou ovládat ostatní.“

Aktualne.cz, 11. 4. 2017 Saša Hrbotický: Sexuálně frustrovaný Macbeth zabije břitvou. Divadlo Na zábradlí hraje Shakespeara bez Shakespeara Hodnocení 80%

There's no Got, when friends are dying

Your neck, my friend

„(...)Toto zpracování Macbetha je úplně jiné než všechna ostatní. Naprosto originální. Je to troufalé, je to drzé, a proto geniální. Z Macbetha se stává montypythonovská komická postavička (Too much pathos!) a Lady Macbeth je vám prostě líto. Není to ta mrcha toužící po moci, ale žena, která netuší, že mlčení zlato (jako ostatně žádná žena) a pak se nestačí divit, co její slova způsobila. A vůbec mi nevadí, že čeští herci mluví při představení anglicky. Právě ta je totiž tou troufalostí, která celé inscenaci dodává originalitu, již v jiném divadle nyní nenajdete.“ **Kulturio.cz, 19. 4. 2017 Soňa Hanušová: Macbeth – Too Much Blood. But no sex**

RECENZE „MACBETH“

- **Macbeth – Too Much Blood podle Jařaba | JO Magazin** www.jomagazin.cz/macbeth-too-much-blood-podle-jaraba
- 2. 4. 2017 - První premiérou, kterou soubor Divadla Na zábradlí uvede během hostování v Divadle Komedie, bude 7. dubna Macbeth – Too Much Blood.
- **ČT-Události v kultuře 3.4.2017 + rozhovor s Dr.Štědróněm** <http://www.ceskatelevize.cz/porady/1097206490-udalosti-v-kulture/217411000120403/>
- **Big blood, bloody big. Divadlo Na zábradlí osekalo Macbetha ...** 5.4.2017 megainfo.cz/big-blood-bloody-big-divadlo-na-zabradli-osekalo-macbetha Divadlo Na zábradlí osekalo Macbetha ... Macbeth prošel radikální proměnou. ... Inscenace s názvem Macbeth – To Much Blood se hraje v „primitivní“ angličtině.
- **Macbeth Divadla Na zábradlí – Nenudte se** www.nenudtese.cz/2017/04/05/macbeth-v-divadle-na-zabradli/ 5. 4. 2017 - Již tento pátek 7. dubna bude mít premiéru inscenace Macbeth – Too ... „Když mě Divadlo Na zábradlí oslovilo a bavili jsme se, co bych chtěl ...
- **Big blood, bloody big. Divadlo Na zábradlí osekalo Macbetha – ČT24** www.ceskatelevize.cz/.../2077950-big-blood-bloody-big-divadlo-na-zabradli-osekalo... 5. 4. 2017 - S pražským Divadlem Na zábradlí novinku uvede na scéně Divadla ... Inscenace s názvem Macbeth – To Much Blood se hraje v „primitivní“ ...
- **Divadlo Na zábradlí uvede v Komedii Jařabova Macbetha | Blesk.cz** www.blesk.cz › Zprávy › Kulturní servis 6. 4. 2017 - Premiéru autorské inscenace režiséra Davida Jařaba Macbeth s podtitulem Too Much Blood uvede 7. dubna na dočasném působišti v Komedii ... <http://www.blesk.cz/clanek/zpravy-live-kulturni-servis/461056/divadlo-na-zabradli-uvade-v-komedii-jarabova-macbetha.html>
- **Divadlo Na zábradlí uvede v Komedii Jařabova Macbetha - Pražský** prazsky.denik.cz/.../divadlo-na-zabradli-uvade-v-komedii-jarabova-macbetha-20170... 6. 4. 2017 - Praha - Premiéru autorské inscenace režiséra Davida Jařaba Macbeth s podtitulem Too Much Blood uvede 7. dubna na dočasném působišti v ... <http://www.denik.cz/divadlo/divadlo-na-zabradli-uvade-v-komedii-jarabova-macbetha-20170406.html>
- **Macbeth – Too Much Blood: První premiéra Divadla Na zábradlí v Divadle Komedie** First Style 7.4.2017 „Když mě Divadlo Na zábradlí oslovilo a bavili jsme se, co bych chtěl dělat, jako jeden z návrhů padl Macbeth. Mezi Shakespearovými texty je mi ...
- **Český rozhlas. Radiožurnál. 7.4.2017 Přišel mnoho krve. David Jařab osekal Na zábradlí Shakespeara do angličtiny pro začátečníky** Pražské Divadlo Na Zábradlí před rokem oslovilo režiséra Davida Jařaba, aby tam vytvořil nové představení. Jařab původně zamýšlel zpracovat ... <http://www.rozhlas.cz/radiozurnal/zajímavosti/zprava/prilis-mnogo-krve-david-jarab-osekal-na-zabradli-shakespeara-do-anglictiny-pro-zacatecniky--1716396>
- **Přišel mnoho krve. Divadlo Na zábradlí přichází se svojí verzí Macbetha** 7. 4. 2017 - www.lidovky.cz kultura Klasické Shakespearovo drama Macbeth v autorském, v mnohém velmi překvapivém pojetí režiséra Davida Jařaba je nejnovější premiérou ...
- **Přišel mnoho krve. Divadlo Na zábradlí přichází se svojí verzí Macbetha** 7.4.2017 kultura.newsbelow.cz/prilis-mnogo-krve-divadlo-na-zabradli-prichazi-se-svoji-verzi-... Klasické Shakespearovo drama Macbeth v autorském, v mnohém velmi překvapivém pojetí režiséra Davida Jařaba je nejnovější premiérou Divadla Na zábradlí

RECENZE „MACBETH“

- Příliš mnoho krve. Zábradlí stačí na Macbetha jen pár základních slov ... kultura.zpravy.idnes.cz/macbeth-divadlo-na-zabradli-dd7-/divadlo.aspx?...divadlo...7. 4. 2017 - Pražské Divadlo Na zábradlí si kvůli dlouhodobé rekonstrukci scény šetřilo první premiéru sezony netradičně až na duben.
- Divadlo Na zábradlí v premiéře uvede Jařabovu autorskou variaci na ... www.tydeniky.cz › Aktuality › Kultura › Kultura › Kraje › Praha | První premiérou, kterou soubor Divadla Na zábradlí uvede během hostování v Divadle Komédie, bude 7. dubna Macbeth – Too Much Blood. V hlavních ...
- Macbeth – Too Much Blood - Divadlo Na zábradlí | i-divadlo.cz <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-na-zabradli/macbeth-too-much-blood7. 4. 2017> - Variace na Shakespearova Macbetha, ve které tak docela nevíme, jestli se odehrává v minulosti (kdy „muži byli ještě muži“, „ženy byly ještě ...
- Divadlo Na zábradlí - Radiožurnál - Nejrychlejší zprávy ... m.rozhlas.cz › ZPRÁVY › Domácí 7. 4. 2017 - David Jařab osekal Na zábradlí Shakespeara do angličtiny pro ... Scéna a kulisy Macbetha vás překvapí - Foto: KIVA, Divadlo Na zábradlí.
- Macbeth – Too Much Blood v Divadle Na zábradlí aneb když ... www.nenudtese.cz/ .../macbeth-too-much-blood-v-divadle-na-zabradli-aneb-kdyz-pos...9. 4. 2017 - Nadčasovost shakespearovského tématu, alternativní přístup k fabuli a světu slova, pointovaná mrzkost lidské existence, která pozbývá smyslu, ...
- Sexuálně frustrovaný Macbeth zabíjí břitvou. Divadlo Na zábradlí hraje Shakespeara bez ... News.sk 13.4.2017 Divadlo Na zábradlí hraje Shakespeara bez Shakespeara. logo Pikant - pikantní bulvár 12.04.2017 15:32 „Inscenace je výtečnou ukázkou invenčně ...
- RECENZE: Macbeth má bendžo, mluví jako neandrtálec a ženu neuspokojí iDnes, 16. dubna 2017 Štáštka

PREMIÉRA

2. 6. 2017 V DIVADLE KOMEDIE

Hans Christian Andersen a kol.

ANDERSEN

aneb Fantazie mě přivede do blázince

„Ano, jsem podivné stvoření: mé srdce je jako deník, v němž jsou jedno-tlivé listy slepené k sobě, ovšem knihu samotnou si může prohlížet každý. Většina důvodů mého jednání je však na těch nedostupných stránkách. Lidé si snad myslí, že papír je tak tenký, že skrze něj písmo prosvítá, ovšem takovým způsobem, to přece víte, se čte jen pozpátku, tedy obráceně.“

Hans Christian Andersen

Bědný původ a docela neradostné dětství poznamenaly Andersena na celý život. Z jeho deníků je patrná až přízračná potřeba cestovat, pohybovat se z místa na místo, unikat... Andersen nikdy neměl domov a nikdy také nezaložil rodinu, nikdy se nezabydlel v hlavním městě Kodani, což by se od již zajištěného spisovatele a básníka později jistě očekávalo. Z Andersenových deníků číší skepse, bolestinství, zklamaná očekávání nenaplněného života. Proto právě do literatury, do svých literárních postav vkládá naději na změnu, které tolik nahrává struktura tradičních pohádek.

Fantazie na motivy Andersenových pohádek a dětských nočních můr. Pohádkový svět, ve kterém si víla vezme život, opuštěné děvčátko umrzne na chodníku, cínový vojíček s jednou nohou se rozpustí, a další jímavé příběhy se smutnými konci se proplétají s autentickými vzpomínkami herců. Svobodné parafráze Andersena dávají modelovým příběhům konkrétní, reálné obrysy, přibližují je našim zkušenostem, našemu světu. Dětství jako kombinace Andersenových hororů, strachů ze tmy pod postelí i hádek rodičů.

REŽIE: Jan Mikulášek **DRAMATURGIE:** Petr Štědroň, Dora Viceníková
SCÉNA A KOSTÝMY: Marek Cpin **HUDBA:** Miloslav König, **LIGHT DESIGN** Jan Jungvrt

HRAJÍ: Dita Kaplanová, Anežka Kubátová, Jana Plodková, Magdaléna Sidonová,
Jiří Černý, Petr Čtvrtníček, Miloslav König, Ivan Lupták

Mnohvrstevná scéna a kostýmy Marka Cpina jsou dominantní složkou nové inscenace

Citace z deníků
H. Ch. Andersena

*„Všechny
dětské
vzpomínky,
každíčké
místo na
mě působí
ponuře.“*

*„...člověk je
volný jako kůň
na skalním
ostrově,
volně se na
tomto ostrově
může
potloukat,
ovšem jen v
určitých
mezích, dál už
nemůže.“*

*„...nejkrásnější
výhled byl
však do Čech.
Nikdy bych si ten
tmavomodrý třpyt
hor nedokázal
představit tak
jasně!“*

*„...Ó, šílenství,
zažer se do
mého mozku,
abych mohl
zapomenout
na svou
existenci!“*

„Jsem mrtvý jen zdánlivě.“

... CO NA TO MÉDIA?

(...) „Výstupy či obrazy, které často působí víc výtvarně než divadelně, nejsou jen dílem režiséra a herců, zásadně je poznamenala představivost výtvarníka Marka Cpina. Bez jeho jemného smyslu pro eleganci, humor, styl a přesně charakterizující tvarový detail si tvorbu dnešního Zábradlí nelze ani představit. (...)“

Stejně jako na ohromení ze Cpinových scén si už divák zvykl na spolehlivou souhru zdejších herců. Jejich projev divadelní jazyk režiséra Mikuláška podřizuje výrazné stylizaci, ale nikdy jim neupírá osobitost ani osobnost. Všechny osm herců pak inscenaci imponantně a dojemně doprovází a cappella smetanovským sborem *Má hvězda*. (...) *Hospodářské noviny*, 5. 6. 2017 - Marie Reslová: **V poslední novince sezony Divadla Na zábradlí si loutky hrají na lidi, herci se svěřují s traumaty**

(...) „Inscenace zůstává dlouho uzavřená v dekoraci v podobě pokojíčku jako vystříženého z dětských domků pro panenky nebo domácích divadýlek. Nevyčerpatelná fantazie stálého Mikuláškovy scénografa a kostýmního výtvarníka Marka Cpina však navíc dokáže vykouzlit hned dvojitou rychlou proměnu. Poprvé, když odkryje interiér dvoupatrového obydlí, podruhé, když přidá tajemnou místnost s křížem, do níž vede točité schodiště. (...) Vedle výtvarné originality patří k hlavním kvalitám herecký ansámbl, dokonale sžitý s mikuláškovskou poetikou a vzácně sladěný na strunu groteskní odtažitosti. Ivan Lupták představuje zamilovaného cínového vojáčka, jenž se roztaví v ohni, ale herec se současně v autentických vzpomínkách vrací k otci, vojáčkovi z povolání, a připomene i rodičovské roztržky, které zasahovaly jeho dětskou duši. (...) Jan Mikulášek svou nejnovější práci potvrzuje, že patří k neoriginálnějšími osobnostem moderního tuzemského divadla. Je snad přespříliš sebestředný, ponořený do svého vnitřního světa a pro běžného diváka tudíž málo komunikativní, ale bezpochyby umělecky poctivý.“ *Aktualne.cz*, 5. 6. 2017 - Saša Hrbotický: **AnderSen je pohádka... Hodnocení: 80 %**

iDivadlo.cz - Divácké hodnocení

> 3. 6. 2017 Vladimír Rogalewicz **100 %**

Esence imaginace. Úžasný oživitý svět andršenovských postav v životě (dětství) herců Divadla Na zábradlí. Inscenace sezóny! (Pozn. tentokrát (konečně!) nevitězí forma nad obsahem, ale nezištně mu slouží. Herecky jako obvykle stoprocentní. A obrovský podíl na zdařilé inscenaci má (jak jinak) Marek Cpin.)

> 2. 6. 2017 Zizkov **80 %**

Solidních 80%, milovaný ansámbl, pro Zábradlí „trejdmárkový“ způsob vyprávění, nádherná doslovná výprava a scéna, osobní zpověď za domácí úkol, ač opět, proč ne, vlastně obvyklé vtípky, které kupodivu neomrzí, retro promítání (obsahově i formou), tak akorát délka představení, krása.

RECENZE „ANDERSEN“

• Fantazie, která vás přivede do blázince. Divadlo Na zábradlí probudí svět Andersenových pohádek 24zpravy.com 1.6.2017
Divadlo Na zábradlí probudí svět Andersenových pohádek. Nová inscenace Jana Mikuláška AnderSen aneb Fantazie mě přivede do blázince pracuje ...

• Divadlo Na zábradlí připravuje novou inscenaci AnderSen

JO Magazin 30.5.2017 Divadlo Na zábradlí připravuje novou inscenaci AnderSen. Autor: eva dne: Út, 05/30/2017 - 06:28. Aktuální sezóna v Divadle Na zábradlí vyvrcholí ... <http://www.jomagazin.cz/divadlo-na-zabradli-pripravuje-novou-inscenaci-andersen>

• Přemíra fantazie mě přivede leda do blázince. AnderSen v Divadle Na zábradlí Lidovky.cz, 30.5.2017

• Divadlo Na zábradlí uzavírá sezonu premiérou inscenace AnderSen Blesk.cz, 30.5. Divadlo Na zábradlí uvede jako poslední novinku sezony inscenaci režiséra Jana Mikuláška s názvem AnderSen. Premiéru bude mít v pátek 2. června .

• Divadlo Na zábradlí uzavírá sezonu hrou podle Andersenových deníků, na svět se dívá dětskýma ... Hospodářské noviny.org, 31.5. 2017 V pátek uvede Divadlo Na zábradlí poslední novinku této sezony. Na hře zvané AnderSen se podíleli také herci. Inspirací byly svět Andersenových ...

• Recenze – Reslová: Andersenovy loutky si na Zábradlí hrají na lidi Hospodářské noviny 5.6.2017 Divadlo Na zábradlí uvedlo novou inscenaci AnderSen. Znovu ohromí scénou od výtvarníka Marka Čpina i kolektivní improvizací zdejších herců.

• Recenze – Hrbotický: Andersen je pohádka... Magazin Aktualne.cz 5.6.2017 Hrbotický ...pohádka ve které se místo idyly ozývají...

• Recenze – Mikulka: Jen tak na okraj... AnderSen (Divadlo Na zábradlí) Nadivadlo, 2.6.2017

• http://kultura.zpravy.idnes.cz/plodkova-andersen-zabradli-ddu-/divadlo.aspx?c=A170601_2329725_divadlo_spm

• Do Divadla Na zábradlí přivolal AnderSen dětské noční můry ceskatelevize.cz/ct 24 6. 6. 2017 Fantazie mě přivede do blázince, stěhuje si v podtitulu nové hry pražské Divadlo Na zábradlí. Inscenaci AnderSen na téma snění vytvořil umělecký šéf ...

• Do Divadla Na zábradlí přivolal AnderSen dětské noční můry News.sk ČT24 - Hlavní události 06.06.2017 12:03 Fantazie mě přivede do blázince, stěhuje si v podtitulu nové hry pražské Divadlo Na zábradlí. Inscenaci ...

• Recenze: Andersen aneb Kdopak... Nenudtese.cz, 18. 6. 17 <http://www.nenudtese.cz/2017/06/18/andersen-aneb-kdopak-by-se-andersena-bal/>

• Recenze: Andersen v Divadle Na zábradlí aneb Pojďme si hrát na lidi, Eurozpravy.cz 15.9.2017 Pohádkový svět, který je ve skutečnosti noční můrou z dětství. Divadlo Na zábradlí...

• Andersen v Divadle Na zábradlí ...

<http://www.ctusi.info/zpravodajstvi/zpravy/367/recenze-andersen-v-divadle-na-zabradli-aneb-pojdme-si-hrat-na-lidi/>

PREMIÉRA

15. 12. 2017 V DIVADLE KOMEDIE

Adam Svozil

Kristýna Kosová

*Kaspar Colling Nielsen,
Adam Svozil, Kristýna Kosová*

DÁNSKÁ OBČANSKÁ VÁLKA 2018 – 24

Úprava a režie: Adam Svozil
Úprava a dramaturgie: Kristýna Kosová

„Jak je zvláštní, že se historie opakuje, jestliže si člověk dostatečně dlouho počká.“

Třetí premiérou letošního roku bylo první české provedení dramatisace současného dánského románu "Dánská občanská válka 2018-24". K inscenování jsme oslovili mladý a talentovaný tvůrčí tandem Adam Svozil (režisér) a Kristýna Kosová (dramaturgyně), kteří jsou také autory dramatisace. Jedná se o velmi sofistikovaný text, dystopický román s několika časovými a příběhovými rovinami, ve skvělém hereckém obsazení v čele s Miloslavem Königem, Johanou Matouškovou a Magdalenou Sidonovou, v dalších rolích se skvostně zapsali Petr Jeništa, Dita Kaplanová, Honza Hájek a Jiří Černý. Premiéra "Dánské občanské války" se odehrála 15. prosince 2017 za účasti naší inscenaci nadšeného Kaspara Collinga Nielsena, autora předlohy a předního současného dánského prozaika. Vznikla velmi zajímavá inscenace v působivé scénografii Petra Vítka, z dosavadních repríz můžeme mluvit o velkém zájmu publika. "Dánskou občanskou válkou" jsme chtěli dát prostor nejmladší generaci divadelníků, čerstvých absolventů pražské DAMU, na tuto linii "objevování nových talentů" bychom rádi navazovali i v příštích sezonách, neboť ji považujeme za osvěžující a oboustranně mimořádně přínosnou.

REŽIE :Adam Svozil, DRAMATURGIE: Kristýna Kosová

ADAPTACE: Adam Svozil a Kristýna Kosová SCÉNA: Petr Vítek KOSTÝMY: Ján Tereba

**HRAJÍ: Miloslav Kōnig, Petr Jeništa, Dita Kaplanová, Magdaléna Sidonová, Johana Matoušková,
Honza Hájek, Jiří Černý**

DÁNSKÁ OBČANSKÁ VÁLKA 2018-2024

K. C. NIELSEN NA PREMIÉŘE

Nahore zleva: překladatelka L. Halounová, autor K. C. Nielsen
a redaktorka ČRo K. Svátková

Dole zleva: K.C.Nielsen, L.Halounová, P.Štědroň, K.Kosová
a A.Svozil

Scénograf Petr Vitek, režisér Adam Svozil, Lada Halounová,
přední dánský herec Jacob Cedergren
a autor Kaspar Colling Nielsen

Dole: Autor K. C. Nielsen a sponzoři občerstvení

15. 12.
2017

... CO NA TO MÉDIA?

... Především v první polovině si inscenace drží vnitřní napětí, daří se jí překvapovat a provokovat diváka vtípným vyslovováním paradoxů.... Díky úpravě výchozího textu, pod níž jsou podepsáni oba režiséři, došlo k přenesení děje do českého prostředí. Postavy vyjadřují nejrůznější pro a proti, komicky znějícími frázemi obhajují stanoviska proevropská i nacionální, vtípně shazují vlastenecký sentiment stejně jako bojovnou rétoriku, a jakmile dojde na ožehavé téma uprchlíků, řvou jeden přes druhého. Nevinná diskuse za zavřenými dveřmi však dostává nečekané rozuzlení, když se zvenčí začne ozývat hluk organizovaných pochodů a výbuchů. Občanská válka je na spadnutí. Vizionářská síla jevištního obrazu šokuje svou uvěřitelností. Kdo ví, jak daleko je od verbální agresivity facebookových diskusí ke skutečnému krveprolévání na ulicích?...“ Saša Hrbotický, Aktuálně.cz 18. 12. 2017

... LN: Po celé představení na vás bylo patrné, že se dobře bavíte. Co se vám líbilo nejvíce? Pamatujete si některá místa, kdy jste se smál nejvíce?

Fantastické mi připadaly scény z daleké budoucnosti. Byly neuvěřitelně humorné a tragické zároveň. Přesně tohle představuje centrální myšlenku románu, totiž, že má být tragický a současně i legrační. Taky několik scén z války, které tvůrčím způsobem ukazovaly, jak lze to lidské v nás zničit, na mne silně zapůsobilo.

LN: Dokážete si představit, že by inscenace mohla vyrazit na turné do Dánska?

Ano, určitě, teď ale jen zjistit, jak by se to mohlo zorganizovat. (...) Dánské divadlo potřebuje trochu nakopnout. Pro mne je pražská inscenace díky své působivé živelnosti a nespoutanosti opravdu velice inspirativní.... Rozhovor s autorem hry K.C. Nielsenem, Lidové noviny, 15. 1. 2018

... Prožitek ze skvěle zrežirovaného představení je umocněn vynikajícími hereckými výkony. Zvlášť v druhé části představení, ve vzdálené budoucnosti, kdy člověk jako by pozbyl lidskost, excelují Miroslav König a Johana Matoušková. Uznání si zaslouží i scénograf Petr Vítek. Polorozbořený dům v první části představení se jeví velice realisticky, atmosféru válečné vřavy pak dokresluje i všudypřítomný kouř, ostrá nepříjemná světla i kvalitní ozvučení (včetně dramatické hudby). Naopak luxusní přibyték lidí budoucnosti, kteří zcela zapomněli, že nějaká válka proběhla, působí vskutku okázale a velkolepě, a je tak pomyslným symbolem lidské nepoučitelnosti a krátkozrakosti.

Pravdou je, že tento mnohvrstevnatý příběh je místy náročnější na pochopení a vyžaduje určitou míru soustředění. Nicméně v záplavě nesčetných divadelních komedií je Dánská občanská válka 2018–2024 skutečným závanem čerstvosti. Tato v dnešní době ojedinělá inscenace, tematicky připomínající např. díla George Orwella, nutí diváka k zamyšlení a učí ho natolik potřebnému kritickému myšlení. ...“ Radek Karkovský, informuji.cz 18.12.2017

Hodnocení 90%

... nosné, aktuální politické téma pojaté coby groteskní sci-fi, černý humor, skvělé herce, ale také dramaturgické neukočirování některých scén, které se zbytečně rozměňují.

...jedná se o umělecky svěbytnou temnou vizi, která díky svérázným scénografiím, kostýmům, absurdnímu humoru a hereckými výkony sladěnými na společnou notu distance od postav koresponduje s ostatním repertoárem Zábřadlí. ...“

Ester Žantovská, Hospodářské noviny 18. 12. 2017

Hodnocení 80%

RECENZE: „DÁNSKÁ OBČANSKÁ VÁLKA 2018-24“

•**Recenze: Když bude nejhůř, vyvoláme ducha pana Havla.** Divadlo Na zábradlí uvedlo Dánskou občanskou... 18. 12. 2017 Hospodářské noviny E. Žantovská Když jsou lidé dostatečně chudí a jejich vyhlídky do budoucnosti bezútěšné, může se stát cokoli, píše dánský autor Kaspar Colling Nielsen v dystopickém románu zvaném Dánská občanská válka 2018-24. Oním "cokoli" je tu právě válka coby výsledek sociální a ekonomické nerovnosti, na kterou už v ...

•**Recenze: V Divadle Na zábradlí propukla občanská válka, diváky překvapí svou aktuálností** Informuji.cz 18. 12. 2017 Radek Karkovský Pražské Divadlo Na zábradlí uvedlo inscenaci Dánská občanská válka 2018-2024, jevištní adaptaci sci-fi románu Kaspara Collinga Nielsena. Připomíná nám, jak snadno se můžeme ocitnout na pokraji zkázy a jak tenká je u lidí civilizační slupka. Román dánského autora Kaspara Collinga Nielsena ...

•**Recenze: Když bude nejhůř, vyvoláme ducha pana Havla.** Divadlo Na zábradlí uvedlo Dánskou občanskou ... 18. 12. 2017 Právě dnes Divadlo Na zábradlí uvedlo hru Dánská občanská válka 2018-24. Aktuální politické téma tvůrci pojali coby groteskní sci-fi s černým humorem. Herci předvádějí skvělé výkony, některé scény jsou však dramaturgicky neukočirované.

•**Recenze: Kdo si počká, ten zjistí, že se historie opakuje.** Dánská ...Aktuálně.cz-18. 12. 2017 Saša Hrbotický "V 90. letech se prosazoval názor, že divadlo je ze své podstaty zábava a v demokratické společnosti mu už suplování funkce politické tribuny nepřísluší. Omyl. Progresivnější část divadelníků dnes politikou opět žije," píše v recenzi představení Divadla Na zábradlí Dánská občanská válka 2018-2024

• **Recenze: Dánská občanská válka. Vymírání lidí...** Lidovky.cz 23.12.2017 www.lidovky.cz/recenze-danska-obcanska-valka-vymirani-lidi-keri-ztratili-duveru-103-/kultura.aspx?c=A171222_094134_in_kultura_jto...

•**Recenze, rozhovor: Pražskou inscenací jsem byl unesen,** říká dánský spisovatel Nielsen Lidovky.cz, 15.ledna 2018

4c. DRAMATURGICKÝ PLÁN 2018

Thomas Bernhard: MÝCENÍ

Režie Jan Mikulášek Výprava Marek Cpin

Premiéra 16. března 2018

Obsazení: Honza Hájek, Dita Kaplanová, Petr Jeništa, Václav Vašák, Jana Plodková, Anežka Kubátová, Magdaléna Sidonová, Johana Matoušková, Jakub Žáček

Sarkastický, ironický a přesný Thomas Bernhard se vrací na scénu Divadla Na zábradlí. Po legendárních inscenacích (Ritter, Dene, Voss, Divadelník a Náměstí Hrdinů) uvedeme dramaturgickou románu Mýcení tohoto skandálního a nepohodlného rakouského autora. Slavnostní setkání několika přátel u večeře se stane hlubokou, ironickou a jízlivě zábavnou sondou do života lepší společnosti. I když se situace a řeči, které se vedou o divadle a umění zdají nadsazené, někteří Bernhardovi „přátelé“ se v knize poznali a zažalovali autora za nactiutrhání.

Günter Grass: PLECHOVÝ BUBÍNEK

Režie Jan Mikulášek

Premiéra 1. června 2018

"Kdyby byl Ježíš měl hrb, těžko by ho byli přibíli na kříž," napsal Grass ve svém největším, nejslavnějším a nejkrásnějším románu. Příběh Oskara Matzeratha, který se natolik bránil účasti ve světě dospělých, že odmítl vyrůst, je zároveň i strhujícím portrétem Evropy 20. století. Tento podivný vypravěč se se svým plechovým bubínkem pohybuje mimo tradiční morálku, a právě proto se nakonec jeví jako jediný správný ve světě lži a zločinu.

V podzimní a zimní části příští sezony (září – prosinec 2018) se odehrají dvě premiéry.

David Jařab: PODIVUHODNÝ PŘÍPAD MR. HOLMESE A DR. WATSONA

Režie David Jařab

Premiéra říjen 2018

Ke spolupráci opakovaně zveme režiséra a autora Davida Jařaba, který po úspěšném a inovativním Macbethovi v říjnu prověří další ikonu světové literatury – Sherlocka Holmese. Na scénu Zábradlí uvedeme viktoriánskou rapsodii o touze přiblížit se zločinu.

V rámci oslav 60. výročí založení Divadla Na zábradlí pak uvedeme v prosinci čtvrtou premiéru roku 2018 v režii domácího režiséra Jana Mikuláška.

5. REPRÍZOVANÉ TITULY SOUČASNÝ REPERTOÁR

J. Voskovec – J. Werich: KORESPONDENCE V + W

Premiéra 16. září 2013 Režie Jan Mikulášek Anglické titulky V roce 2017 26 repríz Celkem 125 repríz

Silná výpověď o životě dvou zcela mimořádných lidí v nelehké době.

Jedna z divácky nejoblíbenějších, kritiky nejvíce oceňovanou a na hostování nejčastěji zvanou inscenací DNz. Je uváděna také jako dopolední představení pro střední školy.

Pavel Juráček: ZLATÁ ŠEDESÁTÁ ANEB DENÍK PAVLA J.

Premiéra 20. září 2013 Režie Jan Mikulášek Anglické titulky V roce 2017 2 repríz Celkem 51 repríz

Dramatizace knihy - deníku Pavla Juráčka - režiséra, scénografa, chartisty a klíčové osobnosti českého filmu 60. let. Trvalý divácký zájem a stabilně vysoká umělecké úroveň textu i provedení. Inscenace obdržela Cenu Alfreda Radoka 2013. Byla úspěšně uváděna také jako dopolední představení pro střední školy, neboť podává svědectví o době a postavení umělce. (V Komedii neuváděno vinou nevyhovujících technických podmínek).

Patrik Ouředník: EUROPEANA

Premiéra 28. září 2013 Režie Jan Mikulášek Aj a Nj titulky V roce 2017 5 repríz Celkem 46 repríz

Inscenace úspěšně reprezentovala současné české divadlo na několika zahraničních festivalech. Představení disponuje titulky ve dvou světových jazycích, má šanci na další zahraniční hostování a setkává se i se zájmem cizojazyčných návštěvníků Prahy.

Miloš Orson Štědroň: VELVET HAVEL

Premiéra 2. května 2014 Režie Jan Frič Anglické a německé titulky V roce 2017 19 repríz Celkem 91 repríz

Orson Štědroň se nechává volně inspirovat Havlovým životem i tvorbou a s humorem a sobě vlastní zkratkou pojednává o něm, jeho okolí i o nás samotných. Dnes již kultovní, cenami ověnčená a hojně navštěvovaná inscenace, která invenčním, klíse nezatíženým pohledem zpracovává téma i osobnost Václava Havla.

Jan Mikulášek - Dora Viceníková: HAMLETI

Režie Jan Mikulášek Premiéra 13. listopadu 2015 Anglické titulky V roce 2017 20 repríz Celkem 56 repríz

Tvůrčí tandem Viceníková-Mikulášek touto inscenací pokračuje v umělecky náročné a přesto divácky atraktivní linii autorských inscenací. Tentokrát se úhelným tématem stalo samotné divadlo, respektive herectví.

REPRÍZOVANÉ TITULY SOUČASNÝ REPERTOÁR

V. Bodó, J. Róbert: **ANAMNÉZA**

Režie Rastislav Ballek Premiéra 24. dubna 2015 V roce 2017 6 repríz Celkem 27 repríz

Dramaturgie vychází z naší každodenní zkušenosti se zdravotnickým systémem (v tomto případě se česká a maďarská zkušenost příliš neliší). Přes konkrétní realie se tvůrci vyslovují k základním existenciálním otázkám -v inscenaci se prolíná s kafkovským světem plným zákazů a pseudoprávidel, v němž se hodnota člověka rovná nule.

Albert Camus: **CIZINEC**

Premiéra 13. června 2014 Režie Jan Mikulášek V roce 2017 5 repríz Celkem 41 repríz

Román Alberta Camuse Cizinec z roku 1942 bývá považován a klíčové dílo literárního existencialismu. Protagonista Meursault, náhodný vrah, je odsouzen k smrti, protože nechce přijmout roli ve společenských stereotypch. Adaptace zásadního románu 20. století přináší autorský vhléd do tématu smyslu existence.

Jan Mikulášek - Dora Viceníková: **POŽITKÁŘI**

Premiéra 24. října 2014 Režie Jan Mikulášek Anglické titulky V roce 2017 10 repríz Celkem 63 repríz

Jedno z nejvýznamnějších témat filozofie, literatury i života vůbec, a to smrt, skon, zánik, loučení, umírání. I tato smutná témata skrývají v sobě velké divadlo. *Inszenace, která se okamžitě po premiéře stala diváckým hitem, zpracovává téma posledních věcí člověka ovšem s mimořádným humorným vkladem.*

Miloš Orson Štědroň: **KRÁSNÉ PSACÍ STROJE!**

Režie Jiří Havelka Premiéra 19. února 2016 V roce 2017 8 repríz Celkem 26 repríz

Původní hudebně-dramatické dílo napsané na míru hercům DNz tematicky čerpá z osudů žijících osobností, klíčových postav české kultury. „Čtveřiči Hrabal, Škvorecký, Kolář, Zábřana jsem si vybral proto, že tvořili (nejen) literární dějiny...říká autor M. O. Štědroň.

Jan Mikulášek - Dora Viceníková: **POSEDLOST**

Režie Jan Mikulášek Premiéra 30. dubna 2016 Anglické titulky V roce 2017 2 repríz Celkem 16 repríz

Výrazně obrazivá inscenace na existenciální téma. V centru našich nahlížených posedlostí stojí láska či obsese druhým, strach ze samoty, prázdnoty, nesmyslnosti existence. Láska v nejrůznějších podobách. (V Komedii neuváděno vinou nevyhovujících technických podmínek).

REPRÍZOVANÉ TITULY REPERTOÁR

PREMIÉROVÉ TITULY 2017

DJ / Shakespeare : MACBETH – TOO MUCH BLOOD

Režie David Jařab Premiéra 7. dubna 2017 České titulky V roce 2017 21 repríz, z toho 3 zájezdy ČR + 1 zahraniční Celkem 21 repríz

Původní Shakespearův text je tragédie, Jařabova variace má podobu černé komedie. Ať už záměrně či intuitivně, zde vzniká Macbeth ve vyhraněném celosvětovém společenském kontextu. Téma sebestředné touhy po moci vidíme všude kolem sebe snad více než kdy dříve. Nezbývá než v této „nové“ době přijít s „novým“ heslem: Let's make Macbeth great again!

H. Ch. Andersen a kol.: ANDERSEN

Režie: Jan Mikulášek Premiéra 2. června 2017 V roce 2017 15 repríz, toho 2 zájezdy Celkem 15 repríz

Fantazie na motivy Andersenových pohádek a dětských nočních můr. Pohádkový svět, ve kterém si víla vezme život, opuštěné děvčátko umrzne na chodníku, cinový vojáček s jednou nohou se rozpustí, a další jímavé příběhy se smutnými konci, které se proplétají s autentickými vzpomínkami herců.

Nielsen, Svozil, Kosová: DÁNSKÁ OBČANSKÁ VÁLKA 2018 – 24

Režie, dramaturgie: Adam Svozil, Kristýna Kosová Premiéra 12. prosince 2017 V roce 2017 4 reprízy

Scénář na motivy sci-fi románu předního představitele současné dánské literatury Kaspára Collinga Nielsena kombinuje úvahy o společensko-politických tendencích s fantaskními historkami tragikomického charakteru, balancuje na hranici absurdity, surreálna a kruté ironie.

DERNIÉRY ROKU 2017

Daniil Charms: **BÁBY - DERNIÉRA 15. 11. 2017**

Premiéra 12. prosince 2014 Režie Anna Petrželková

V roce 2017 5 repríz Celkem 39 repríz

Dramatizace textů D. Charmse, spisovatele, který věděl, že čelit realitě lze pouze smíchem. Inscenace s mimořádným citem pro humor i sentiment, závažné sdělení i absurditu. Důvod derniéry je personální (těhotenství u jedné ze 4 představitelk a odchod Natálie Drabiščíkové z angažmá).

Jan Mikulášek, Dora Viceníková: **BURŽOAZIE DERNÉRA 21. 11. 17**

Premiéra 4. října 2013 Režie Jan Mikulášek Německé titulky

V roce 2017 1 Celkem 26 repríz

Skrumáž motivů a témat prostoupených potřebou svobody, nesmiřitelností vůči pokrytectví a společenským konvencím, plná zaujetí pro iracionalitu, náhodu a fenomény. (V Divadle Komedie nebyl titul po čas rekonstrukce DNz uváděn vinou nevyhovujících technických podmínek). Inscenace odchází z repertoáru po 4 letech uvádění z důvodu vyčerpání diváckého zájmu.

L. N. Tolstoj, A. Petras: **ANNA KARENINA - DERNIÉRA 12. 12. 17**

Premiéra 14. října 2013 Režie Daniel Špinar V roce 2017 5 repríz

Celkem 35 repríz

Hra A. Petrase podle slavné Tolstého předlohy o síle nesmírné vášně schopné prorazit hranice společenské konvence.

Důvodem derniéry byla délka uvádění inscenace, finanční úspora (3 hostující herci) a těhotenství jedné z hlavních představitelk.

6. PR ČLÁNKY, ROZHOVORY

- Divadlo na Zábradlí se přesune do prázdné Komédie, chystá Macbeth s Königem Ctusi.info Divadlo na Zábradlí se přesune do prázdné Komédie, chystá Macbetha s Königem - Druhou část aktuální sezony soubor Divadla Na zábradlí odehraje ...16.1.1 EuroZpravy.CZ - Praha
- Divadlo Na zábradlí se po dlouhodobém hostování ve Švandově divadle přesune do Divadla Komédie. Důvodem je probíhající rekonstrukce...16.1.17 <http://kultura.eurozpravy.cz/divadlo/179785-divadlo-na-zabradli-se-kvuli-rekonstrukci-presouva-do-divadla-komedie/>
- Divadlo Na zábradlí se kvůli rekonstrukci přesouvá do Divadla Komédie Přehled zpráv - Praha na Dlaní Praha - Divadlo Na zábradlí se po dlouhodobém hostování ve Švandově divadle přesune do Divadla Komédie. Důvodem je probíhající rekonstrukce ...16.1.17
- Divadla Na zábradlí představí Požitkáře i Macbetha na nové adrese ... www.tyden.cz › Kultura › Divadlo 16. 1. 2017 - Druhou část sezony soubor pražského Divadla Na zábradlí odehraje v Divadle Komédie, které je od jara loňského roku prázdné. Na novou ... http://www.tyden.cz/rubriky/kultura/divadlo/divadlo-na-zabradli-uvede-v-komedii-jarabova-macbetha_424724.html
- Za měsíc začne v Divadle Komédie hrát Divadlo na Zábradlí News.sk Za měsíc začne v Divadle Komédie hrát Divadlo na Zábradlí, logo Deník.cz - Kultura 17.01.2017 06:09 Praha - Druhou část sezony soubor pražského ..
- Divadlo Na zábradlí našlo dočasný azyl v Divadle Komédie i-divadlo.cz ... souboru Johana Matoušková, známá již z inscenací Óm jako Oblomov a Posedlost. Divadlo Na zábradlí v Divadle Komédie - program ÚNOR 2017
- Opuštěná Komédie ožije, dočasně se do ní stěhuje Divadlo Na Zábradlí Pražský patriot, 17.1.17 Druhou část aktuální sezony soubor Divadla Na zábradlí odehraje v Divadle Komédie, které je od jara loňského roku prázdné. Na novou adresu v ... -divadlo-na-zabradli/
- Divadlo Na Zábradlí se přesune do Divadla Komédie, schválili radní - Pražský deník 24. 1. 2017
- Nedokončená rekonstrukce, Divadlo Na zábradlí začne hrát v Komedii 19.1.17 Lidovky.cz - PRAHA Druhou část sezony soubor pražského Divadla Na zábradlí odehraje v Divadle Komédie, které je od jara loňského roku prázdné. Na novou. http://www.lidovky.cz/za-mesic-zacne-v-komedii-hrat-divadlo-na-zabradli-fup-/kultura.aspx?c=A170119_163826_In_kultur
- Divadlo Na Zábradlí se přesune do Komédie RTV Plus - 24.1.17- Divadlo Na Zábradlí se od února přesune do prostor Divadla Komédie v Jungmannově ulici. Objekt patří ministerstvu financí, hlavní město si ho ...
- Divadlo Na zábradlí se stěhuje do někdejší budovy Komédie, začne novinkou od režiséra Jařaba Hospodářské noviny 25.1.2017 Divadlo Na zábradlí by se podle plánu mělo v říjnu vrátit do své budovy na Anenském náměstí.

PR ČLÁNKY, ROZHOVORY

- [Divadlo Na zábradlí uvede v nadcházející sezoně tři novinky](#) News.sk , Deník.cz - Kultura 26.08.2017 16:34 V nadcházející sezoně bude pražské Divadlo Na zábradlí otevřeno v nové podobě. V říjnu skončí největší...
- [Příroda si to ošetří – Rozhovor s Jiřím Vyoralékem](#) Týdeník Rozhlas č. 24/2017
- [Divadlo Na zábradlí se vrací na starou scénu a během sezony nabídne tři premiéry](#) Aktuálně.cz, 27. 8. 17 Po prázdninách čeká pražské Divadlo Na zábradlí změny. V říjnu skončí největší rekonstrukce v dějinách této scény a herci se vrátí do přestavěných...
- [Divadlo Na zábradlí se vrací na starou scénu a během sezony nabídne tři premiéry](#) Bulvár 28. 8. 17 Divadlo Na zábradlí se vrací na starou scénu a během sezony nabídne tři premiéry.
- [Divadlo Na zábradlí se vrací na starou scénu a během sezony nabídne tři premiéry](#) NewsNet 28. 8. 17 Jedna z nejoblíbenějších pražských divadelních scén, Divadlo Na zábradlí, plánuje po prázdninách tři nová představení. Režii první.
- [Divadlo Na zábradlí se vrací na starou scénu a během sezony nabídne tři premiéry](#) Čtusi.info 27. 8. 17 Divadlo Na zábradlí se vrací na starou scénu a během sezony nabídne tři premiéry - Kmenový režisér Divadla Na zábradlí Jan Mikulášek převede na ...
- [Zrekonstruované Divadlo Na zábradlí uvede nové inscenace](#) Čtusi.info 28. 8. 17 Zrekonstruované Divadlo Na zábradlí uvede nové inscenace - V nadcházející sezoně bude pražské Divadlo Na zábradlí otevřeno v nové podobě.
- [Znojmo žije divadlem, festival představí hvězdu z Německa | Týden.cz](#) www.tyden.cz › Kultura › Divadlo 14. 8. 2017 - Z inscenace Macbeth - Too Much Blood. ... maskovanou grotesku i klasickou činohru nabídne pětidenní festival Znojmo žije divadlem.
- [Znojmo žije divadlem. Pětidenní festival láká na cirkus i Shakespeara ...](#) znojmsky.denik.cz/.../znojmo-zije-divadlem-festival-laka-na-cirkus-i-shakespeara-2017...13. 8. 2017 - Pod ním představí festival s názvem Znojmo žije divadlem každý den až do neděle ... Divadlo Na Zábradlí uvede hru Macbeth Too Much Blood.
- [Divadlo Na zábradlí v nové sezoně plánuje tři premiéry a návrat na zrekonstruovanou domovskou...](#) Divadlo.cz, Uhrančivé příběhy, vynikající herecký ansámbl, prvořadí režiséři a zrekonstruované divadlo... sezona 2017/2018 v Divadle Na zábradlí slibuje ...
- [Aplaus slaví kulatiny. Láká na Holubovou, Čtvrtnička i Marii Rottrovou](#) Prostějovský deník, 20.9.2017 - ...Divadlo Na zábradlí. Druhým titulem budou ve středu 11. října Hamleti Divadla Na zábradlí Praha. Autorská inscenace na téma hereckého života ...
- [Hvězda První republiky Jiří Vyoralék řádil v New Yorku! Co tam vyváděl?](#) Tojesenzace.cz V New Yorku se 28. září slavil Den Václava Havla a pražské Divadlo Na zábradlí bylo při tom! Před zcela zaplněným hledištěm v České národní ...
- [Hotovo! / otevření DNz](#) Wherevent Otevíráme Divadlo Na zábradlí po rekonstrukci Save the date 27 října 2017 17 00 Vstup volný program bude upřesněn...
- [Divadlo Na zábradlí po rekonstrukci ani nepoznáte! Na slavnostní otevření 27. října zvou herci ...](#) APLAUSin 13.10.17 - Po roční pauze se soubor Divadla Na zábradlí opět vrací do nově zrekonstruované budovy na Anenském náměstí. Největší přestavba v dějinách ...
- [Kulturní tip: Divadlo Na zábradlí v říjnu dvakrát v Divadle Bojka Polívky v Brně](#) First Style 13.10.17 - V říjnu Divadlo Na zábradlí zavítá do Divadla Bojka Polívky hned dvakrát: v pátek 20. října s autorským hudebně-divadelním představením Miloše ...

PR ČLÁNKY, ROZHOVORY

- **Projděte si zrekonstruované prostory Divadla Na zábradlí** Lidovky.cz, Kultura - newsbelow.cz , News.sk 17.10.2017, V sezóně 2016/2017 Divadlo Na zábradlí prošlo největší stavební přestavbou v jeho dějinách. Rekonstrukce za 50 milionů přinesla nové prosklené foyer, upravené prostory kavárny, sociální zázemí a změny v samotném divadelním ...
- **Rekonstrukce Divadla Na zábradlí dokončena** Scena.cz - 1. kulturní portál,
- **Divadlo Na zábradlí** (Foto: Michal Hančovský). Po roční pauze se soubor Divadla Na zábradlí opět vrací do nově zrekonstruované budovy na ...
- **Centrum kultury a vzdělávání, Blatná, newsletter, 18. 10. 2017**, Velvet Havel je autorský hudebně-divadelní projekt Miloše Orsona Štědrně, který po svých předchozích oceňovaných divadelních projektech věnujících se významným českým... https://kultura.zpravy.idnes.cz/recenze-velvet-havel-Orr-/divadlo.aspx?c=A140506_122531_divadlo_ts
- **Být či nebýt aneb Hamlet na sedmou**, Prostějovský večerník 18.10.2017 Po bláznivé italské komedii se na prknech prostějovského divadla představilo pražské Divadlo Na zábradlí s inscenací Hamleti. Nešlo o tradiční ...
- **Divadlo Na zábradlí se vrací domů. Chystá Plechový bubínek**, e-kultura , 24. 10. 17 Provizorní zateplený stan, jímž se vstupovalo do hlediště Divadla Na zábradlí, je minulostí. Slavná pražská scéna má konečně prostory, které ...
- **Divadlo Na zábradlí v novém (2017)**, ArtCafé – Panáček v říši ... , 23. 10. 2017 Hovoří ředitel divadla Miloš Orson Štědrň a architekt Marek Tichý. Moderuje Tereza Vinická, hudbu vybírá Martin Starý. Co potřebujete vědět...
- **HOST V NDL: Divadlo Na zábradlí, Praha** - Liberec24, 25. 10. 17 Fuck me or kill him! Darkblugrassová černá komedie na motivy klasické Shakespearovy tragédie. Není jisté, zda se pražský Macbeth odehrává v ...
- **Divadlo Na zábradlí otevírá dveře** - Právo , Divadlo Na zábradlí otevírá dveře. PRAHA – Jak se povedla náročná rekonstrukce Divadla Na zábradlí, se můžou zájemci podívat tento pátek, kdy se...
- **Divadlo Na zábradlí znovu otvírá. Stará a nová architektura v něm vedou dialog** Český Rozhlas Vltava, 26.10.17 - „Není to žádné oprášování, ale vytvoření úplně nové koncepce. Rekonstrukce představovala poměrně velký zásah,“ říká v Art Café autor projektu ... (rozhovor s P.Štědrněm a arch.Tichým. <https://vltava.rozhlas.cz/divadlo-na-zabradli-znovu-otvira-stara-a-nova-architektura-v-nem-vedou-dialog-6027737>
- **První zájemci si prohlédli opravené Divadlo Na zábradlí** České noviny, Ctusi.info Monitoring, 27.10.2017 17:59 První zájemci z řad veřejnosti si dnes v podvečer prohlédli zrekonstruované Divadlo Na zábradlí. Stalo se tak po roční přestávce, kdy scéna získala přestavbou atria především...
- **Divadlo Na Zábradlí otevřelo po rekonstrukci, dvůr nově zastřešuje sklo** Hospodářské noviny, pravednes.info 29. 10. 2017 Po roční rekonstrukci v novém otevřelo pražské **Divadlo Na Zábradlí**. V sobotu uvedlo představení Velvet Havel od Miloše Orsona Štědrně, které...
- **Divadlo Na zábradlí otevřelo po rekonstrukci.** iRozhlas.cz – Radio Wave 30.10.17 Sezonu zahájilo inscenací Velvet Havel 30.11.2017 Po roční přestávce si mohli pražské Divadlo Na zábradlí prohlédnout první návštěvníci. Slavnostní otevření pro veřejnost proběhlo v pátek, na státní...

PR ČLÁNKY, ROZHOVORY

- **Moderní foyer z dílny ateliéru TaK i Dánská občanská válka. Do Divadla Na zábradlí zve Petr Štědroň.** Radio Wave - Český rozhlas 30. 10. 17 Divadlo Na zábradlí se vloni po ztrátě foyeru a nemožnosti dohody s jeho bývalým pronajímatelem na rok uzavřelo. „Museli jsme najít nové řešení...”
- **Divadlo Na zábradlí otevřelo po rekonstrukci. – Obchodník CZ a SK, 30. 10. 17 - Sezону zahájilo inscenací Velvet Havel.** Po roční přestávce si mohli pražské Divadlo Na zábradlí prohlédnout první návštěvníci. Slavnostní otevření pro veřejnost proběhlo v pátek, na státní...
- **Divadlo Na zábradlí je nově zrekonstruováno** Praha na Dlaní PrahaTV.eu. Článek sekce Z Prahy - diskuze a hodnocení článku Divadlo Na zábradlí je nově zrekonstruováno - Kompletní přehled zpráv a článků z Z...
- **Nový trend v efektivním a zodpovědném hospodaření s veřejnými prostředky...** [ParlamentníListy.cz](#) V pátek večer Divadlo Na zábradlí slavnostně obnovilo svůj provoz po celkové rozsáhlé rekonstrukci. Divadlo se dočkalo úprav, jak vnějších, tak ...
- **Divadlo Na zábradlí je nově zrekonstruováno** Praha TV , 30.-10.17. 30.10.2017 | PRAHA | Ostatní | Blanka Holoubková. Po více než roce můžou diváci opět zavítat do...
- **Festival Csekkold – přehlídka české dramatiky a současného českého divadla v Budapešti** - Divadlo.cz 1. 11. 2017, Během tří dnů se představí například Slovácké divadlo Uherské Hradiště, pražské Divadlo Na Zábradlí nebo nezávislé Studio Damúza.
- **Divadlo Na zábradlí otevřelo po rekonstrukci. Sezону zahájilo inscenací Velvet Havel** Obchodník 30.10.17 Po roční přestávce si mohli pražské Divadlo Na zábradlí prohlédnout první návštěvníci. Slavnostní otevření pro veřejnost proběhlo v pátek, na státní ...
- **Divadlo Na zábradlí je nově zrekonstruováno** Praha na Dlaní 30.10.17 Článek sekce Z Prahy - diskuze a hodnocení článku Divadlo Na zábradlí je nově zrekonstruováno - PrahaTV.eu. Kompletní přehled zpráv a článků z Z ...
- **Zábradlí jde cestou autorského divadla, říká umělecká šéfová** [Publikováno 09 Lis 2017](#) Autor : [Pavel Besta](#) komentáře 2 [www.kulturaok.eu.cz](#)
- **Architektura jako součást kultury. Divadlo Na zábradlí zve na výstavu** Pražský patriot, 6.11.17 divadlo-na-zabradli-nahled Divadlo Na zábradlí procházelo v posledním roce náročnou rekonstrukcí. Od konce října se opět v prostorách začíná hrát.
- **Divadlo, to není jen komedie.** Radiožurnál, 12.11.17 Lidé by neměli přestat přemýšlet, říká herec Igor Chmela Český rozhlas Národní divadlo, Dejvické divadlo, Divadlo Na zábradlí a Divadlo Kalich. Všechna tato místa jako herec prošel Igor Chmela. V posledně jmenovaném ...
- **Centrum kultury a vzdělávání Blatná,** 19. 11. 17 Divadlo na Zábradlí, Velvet Havel...

PR ČLÁNKY, ROZHOVORY

- **Divadlo Na zábradlí uvede Nielsenovu Dánskou občanskou válku** Týden.cz , 5.12.17 První novinkou pražského Divadla Na zábradlí na rekonstruované scéně bude 15. prosince česká premiéra adaptace sci-fi románu Kaspara Collinga Nielsena s názvem Dánská občanská válka 2018-2024. Oznámila za divadlo Simona Andělová. Premiérový titul inscenují čerství absolventi pražské ..
- **Dánská občanská válka 2018** Festivaly.eu, „Jak je zvláštní, že se historie opakuje, jestliže si člověk dostatečně dlouho počká.“ Program akce. Divadlo Na zábradlí. Místo konání. Divadlo Na zábradlí Anenské náměstí 5, Praha
- **Divadlo Na zábradlí uvede Nielsenovu Dánskou občanskou válku** pravednes.info, 5.12.17 Divadlo Na zábradlí uvede Nielsenovu Dánskou občanskou válku. První novinkou pražského Divadla Na zábradlí na rekonstruované scéně bude 15. prosince česká premiéra adaptace sci-fi románu Kaspara Collinga Nielsena s názvem Dánská občanská válka 2018-2024. Týden.cz 05.12.2017 18:45
- **Divadlo Na zábradlí se vrátilo domů. A s novou premiérou** Magistrát hlavního města Prahy, 6. 12. 17 Divadlo Na zábradlí se vrátilo domů. A s novou premiérou. V nové inscenaci se představí i Petr Jeništa a Magdalena Sidonová Foto: archiv divadla. Dlouhá rekonstrukce Divadla Na zábradlí skončila. Na konci října bylo divadlo po dlouhém hostování na různých pražských scénách otevřeno ...
- **V Divadle Na zábradlí vypukne Dánská občanská válka, uvede ji sám autor.** | Kateřina Svátková 5. 12 | Divadlo | IROZHLAS.CZ Pražské Divadlo Na zábradlí uvádí premiéru hry Dánská občanská válka na motivy stejnojmenné knihy od Kaspara Collinga Nielsena.
- **V Divadle Na zábradlí vypukne Dánská občanská válka, uvede ji sám autor** | Rozhlas.cz 15.12.17 Magdalena Sidonová a Jiří Černý ve hře Dánská občanská válka v Divadle Na zábradlí. | Foto: KIVA | Zdroj: Divadlo Na zábradlí. Herec Jiří Černý stojí na stísněném jevišti, do tónů dánské hymny předčítá z knížky a za ním sedí skupinka, která o knize Dánská občanská válka začne zuřivě diskutova...
- **DNz 2017/18: Ve znamení výjimečných románů - Divadelní noviny** www.divadelni-noviny.cz/dnz-ve-znameni-vyjimecnych-romanovych-del 18. 7. 2017 - Ti pro naše jeviště ztvární románovou vizi budoucnosti, ve které se již nebude umírat a psi povedou s lidmi filozofické hovory: Dánská občanská válka ... Sezona 2017/2018, jež bude ve znamení divadelního ztvárnění výjimečných románových děl, naplňuje dramaturgický směr Divadla Na zábradlí, kterým je ...
- **On Air - Moderní foyer z dílny ateliéru TaK i Dánská občanská válka**./on-air-moderni-foyer-z-dilny-ateliéru-tak-i-danska-obc... Listen to On Air - Moderní foyer z dílny ateliéru TaK i Dánská občanská válka. Do Divadla Na zábradlí zve Petr by Radio Wave for free. Follow Radio Wave to never miss another show...
- **Dánská občanská válka v Divadle Na zábradlí** — Události v kultuře, ČT Art, 18. 12. 2017 www.ceskatelevize.cz/...v.../589110-danska-obcanska-valka-v-divadle-na-zabradli před 16 hodinami - Dánská občanská... Divadlo Na zábradlí — V Divadle Na zábradlí vypukla Dánská občanská válka. Tak se jmenuje poslední letošní inscenace, na motivy stejnojmenného sci-fi románu autora současné dánské literatury Kaspara Collinga Nielsena.

7. FESTIVALY, ZÁJEZDY, OCENĚNÍ

1. St 15. 2. 2017 **HAMLETI** - Městské Tylovo divadlo, Kutná Hora
2. Út 28. 2. 2017 **KORESPONDENCE V + W** - Městské divadlo, Znojmo
3. St 1. 3. 2017 **KORESPONDENCE V + W** - Dům kultury Akord, Ostrava
4. -5. Út 14. 3. 2017 **VELVET HAVEL** - Městské divadlo, Žďár nad Sázavou (v 11.00 a 19.00h.)
6. St 22. 3. 2017 **HAMLETI** - Masarykovo divadlo, Jičín
7. Čt 20.4.2017 **VELVET HAVEL** - Divadlo Karla Hynka Máchy, Litoměřice
8. Út 25. 4. 2017 **HAMLETI** - Naivní divadlo, Liberec
9. Čt 11. 5. 2017 **KRÁSNÉ PSACÍ STROJE!** - Městské divadlo, Kolín
10. So 13. 5. 2017 **KORESPONDENCE V + W** - Klicperovo divadlo, Hradec Králové
- 11.-14. So 17. 6. – St 21. 6. 2017 **KORESPONDENCE V + W** - Werichova vila, Praha (4x)
15. So 24. 6. 2017 **ANDERSEN** - Klicperovo divadlo, H.K., Divadlo Evropských Regionů
16. Čt 29. 6. 2017 **EUROPEANA** - Pasinger Fabrik - Kleine Bühne, Mnichov, Německo
17. So 19. 8. 2017 **MACBETH** - Městské divadlo, Znojmo - Festival Znojmo žije divadlem
18. - 21. Po 4. 9. - 20. Čt 7. 9. 2017 **KORESPONDENCE V + W** - Werichova vila, (4x)
22. Ne 10. 9. 2017 **KRÁSNÉ PSACÍ STROJE!** - Slezské divadlo, festiv. Bezručova Opava
23. Út 19. 9. 2017 **MACBETH** - Klicperovo divadlo - Beseda, Hradec Králové
24. Čt 28. 9. 2017 **KORESPONDENCE V + W** - Český dům, New York, USA - festival
25. Pá 6. 10. 2017 **KORESPONDENCE V + W** - Horácké divadlo, Jihlava
26. Út 10. 10. 2017 **HAMLETI** - Beskydské divadlo, Nový Jičín
27. St 11. 10. 2017 **HAMLETI** - Městské divadlo, Prostějov
28. Pá 20. 10. 2017 **KRÁSNÉ PSACÍ STROJE!** - Divadlo Bojka Polívky, Brno
29. So 21. 10. 2017 **ANDERSEN** - Divadlo Bojka Polívky, Brno
30. St 25. 10. 2017 **MACBETH** - Naivní divadlo, Liberec
31. So 4. 11. 2017 **MACBETH** - J. Katona Színház Budapešť, Maďarsko - festival
32. St 22. 11. 2017 **VELVET HAVEL** - Sokolovna Blatná
33. Po 18. 12. 2017 **MACBETH** - Plzeň
34. Čt 21. 12. 2017 **POŽITKÁŘI** - Děčín

V roce 2017 odehráno 34 zájezdových představení, z toho 3 festivaly v ČR a 3 v zahraničí (Německo, Maďarsko, USA)

OCENĚNÍ
Nominace Davida Jářaba a inscenace Macbeth – Too Much Blood na Genu Divadelních novin 2017

8. AKCE DNZ

26. 6. 2017 - LET'S PLAY – Divadlo Komedie
Závěrečný večer sezony 2016/2017

KONCERT SPŘÁTELENÝCH HUDEBNÍCH SKUPIN

Jupiters Disco Cowboys (Jiří Vyoralék – herec DNz a spol.), Buzerant (Petr Čtvrtníček, Leoš Noha – herci DNz a spol.), Ekšarí (Jiří Šimeček – požární technik DNz, Pavel Lukáš – grafik DNz aj.), Underground in the Prague (Tomáš Pospíšil – rekvizitář DNz, Jan Řehák – technik DNz a spol.), Milošlav König – herec DNz
Zoe Hayter – uvaděčka DNz

NOC DIVADEL 2017

V sobotu 18. 11. 2017 proběhla v Divadle Na zábradlí již tradičně "Noc divadel", která je součástí projektu European Theatre Night a od roku 2008 se odehrává vždy třetí listopadovou sobotu. Nejinak tomu bylo i letos - na letošní "Noc divadel" jsme pro diváky připravili řadu zajímavých akcí. Letošní "Noc divadel" jsme zahájili reprízou inscenace kmenového režiséra Divadla Na zábradlí "Andersen". Po vyprodaném představení čekaly na diváky mimo jiné komentované prohlídky Divadla Na zábradlí, setkání s herci, prezentace Divadla Masopust (rezidenčního souboru, který trvale uvádí svůj repertoár v Eliadově knihovně DNz). Celkem diváci absolvovali 15 komentovaných prohlídek, trasa prohlídek se ubírala od nově zrekonstruovaného atria, přes "Prezidentskou lóži Václava Havla" a balkon hlediště do Eliadovy knihovny, kde byla postavena dekorace úspěšné inscenace "Orlando" a následovala prezentace Divadla Masopust. "Noc divadel 2017" proběhla za již tradičně velkého zájmu diváků, umožnila Divadlu Na zábradlí prezentovat svůj repertoár, tj. repertoár rezidenčního souboru "Masopust" a především otevřela návštěvníkům Divadla Na zábradlí jeho zákulisí a další prostory, jež běžně zůstávají skryty.

27. 10. 2017 - H O T O V ③ !

Divadlo Na zábradlí oslavilo svůj návrat na Anenské náměstí

Konečně doma! Od 17 hodin proudily do divadla stovky lidí z řad veřejnosti, kteří se přišli podívat na nové prostory. Všichni zaměstnanci DNz zvětšili tento slavnostní okamžik společnou fotografií.

Autory fotografií na str. 32 – 35 jsou pánové KIVA Petr Bureš

Na úvod večera promluvili ti, kteří se – každý podle své funkce – o rekonstrukci zasloužili nejvíce: Zleva: autor projektu architekt Marek Tichý, ředitel DNz Petr Štědroň, čestný host, pražská primátorka Adriana Krnáčová a radní pro kulturu MHMP Jan Wolf.

Po nich vystoupil band Miloše O. Štědroňe s písničkami z inscenace Velvet Havel v podání Miloslava Kóniga (s kytarou), Dity Kaplanové, Anežky Kubátové a Petra Jeništy.

HOTOV!

Svoji premiéru měl i nový nájemce Café Baru pan Jiří Hůrka a jeho lidé. Díky našemu zřizovateli mohl návštěvníkům poskytnout občerstvení, o které byl – jako vždy při podobné příležitosti – až nedůstojný boj.

Dagmar Havlová

Karel Steigerwald,
Doubravka Svobodová
a Jan Malaska

H O T O V !

Petr Jeništa
a Jana Plodková

Magdaléna Sidonová
a Honza Hájek

Václav Vašák

Jakub Žáček

Dora Viceníková
Petřík Štědrň

Anežka Kubátová

Jiří Černý

9. HOSTÉ, SPOLUPRÁCE

O dočasnou scénu v Divadle Komedie se Divadlo Na zábradlí dělilo s dalšími dvěma divadelními soubory, a to s Divadelní společností MASOPUST a Divadlem VERZE.

masopust

Martin Františák

NEVĚSTA

drama na hranici skutečnosti a snu
premiéra 30. 4. 17

DS Masopust odehrál v Komedii jednak reprízy svých starších her - O hezkých věcech, Nic ze mě, Orlando, Sedm samurajů (derniéra 21. 5. 17) - ale především uvedl tři tituly v premiéře.

Genet - Bridel - König - Dohnal
DENÍK ZLODĚJE
honba za nemožnou Nicotou
premiéra 12. 5. 17

Poslední premiérou divadelní společnosti Masopust v Divadle Komedie (27.6.17) a úvodním představením v Divadle Na zábradlí (29.10.17) byla inscenace **HLAD** Knuta Hamsuna v úpravě Vojtěcha Barty, v režii Jana Friče.

Do června 2017 hostovalo v Komedii **DIVADLO VERZE** - skupina herců, kteří se rozhodli společně tvořit divadelní inscenace ve svobodné a radostné atmosféře. Mimo jiné zde uvedli premiéru inscenace **Poručík z Inishmoru**.

XXIV. VEČER ANALOGONU - 25. 6. 2017

DNz ve spolupráci s časopisem Analogon - Divadlo Komedie

Večer skečů a interpretovaných textů, tentokrát na téma **Mosty a tunely & Umění**
magie Surrealistická divadelní revue časopisu Analogon

Režie: David Jafab

HOSTÉ - SPOLUPRÁCE

Festival Příští vlna/Next Wave předal 24. 9. 2017 v Divadle Komedie Pocty festivalu. 1. října 2017 uvedl tamtéž inscenaci Hermanna Brocha a Ivana Buraje Náměsíčníci v podání HaDivadla. Dramaturgie: Matěj Nytra. Výprava: Jana Boháčková, Lenka Jabůrková. Režie: Ivan Buraj. Hrají: Zbyšek Humpolec, Jiří Svoboda, Jan Lepšík, Miroslav Kumhala, Lucie Andělová, Agáta Kryštofková a další.

Inscenace je radikální adaptací legendárního románu evropského modernisty. Na scéně vyvstává náměsíčný bar U Brocha, kde je na vše už pozdě, a přitom stále není konec. Štamgasti tvoří katalog doby, která zoufale čeká na svého vykupitele.

26. 11. 2017 NAD PRAHOU PŮLMĚSÍC - HLASY ŠAFRÁNU

Eliadova knihovna a zkušebna DNz

Také v roce 2017 proběhl v prostorách Divadla Na zábradlí již tradičně festival "Nad Prahou půlměsíc" - divadelní přehlídka propojující rozmanité kultury Blízkého východu s českým, převážně divadelním prostředím. Festival tentokrát představil především syrské, palestinské a iránské umělce žijící v Čechách a také Čechy s tvůrčím vztahem k blízkovýchodním kulturám. "Nad Prahou půlměsíc" je cenným a ojedinělým příspěvkem ke kulturní diverzitě, nástrojem poznání a pochopení rozdílných pohledů na svět, propojuje jedinečnou estetiku Blízkého východu s českým kulturním prostředím.

Závěrečný večer festivalu obsahoval: Mana Salehi -The Voice of Saffron (video), Azadeh Mohammadi - Strung-up at the border /Na skřipci na hranicích (performance), iránska Z. Kříhová a perské básnířky Ladan Salami a Bitá Malakuti, Marwan Alsolaiman - Rychlokurz arabštiny pro Čechy a češtiny pro Araby, Ziriab (arabská hudba)s hostem Morisem Issou a další.

Nad Prahou
půlměsíc

Pohled do rekonstruovaného atria DNz – prosinec 2017

Stavba dokončena!

PODPOROVATELÉ, DÁRCI, SPONZOŘI

**ČESKÁ
SPORITELNA**

- ❖ Česká spořitelna a.s. poskytla Divadlu Na zábradlí účelový finanční dar ve výši 200.000,- Kč na pořízení dekorace inscenace Dánská občanská válka 2018-24
- ❖ Pan Martin Vohryzek věnoval Divadlu Na zábradlí věcný dar ve výši 4377,- Kč

Anežka Kubátová a Jiří Vyoralék v tričce s nápisem Držte se Zábradlí

ZPRÁVA O VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ ZA ROK 2017

Tabulka č. 1 – Rozbor hospodaření za rok 2017

- hlavní činnost

Hospodářské výsledky za rok 2017 jsou podstatným způsobem ovlivněny skutečností, že od října roku 2016 probíhaly v budově Divadla Na zábradlí stavební práce spojené se zastřešením dvora. Z tohoto důvodu jsme na leden a únor 2017 měli uzavřenou smlouvu o spolupráci se Švandovým divadlem a hostovali jsme na jeho scéně. Jednalo se ale o velmi omezený počet představení (v lednu tři, v únoru dvě). Od poloviny února do září jsme hostovali v Divadle Komedie. Zároveň jsme se snažili nahradit výpadek tržeb ze vstupného na vlastní scéně výnosy ze zájezdů. Podařilo se nám dohodnout a odehrát 34 zájezdových představení, z toho dvě v zahraničí.

VÝNOSY

Celkové výnosy z činnosti dosáhly za rok 2017 hodnoty 5 608 tis. Kč. Oproti rozpočtovaným výnosům jsou vzhledem k průběhu stavebních prací nižší zejména tržby ze vstupného. Protože došlo k mírnému skluzu termínu ukončení stavebních prací a následně k řešení nedodělků, oprav a reklamací, bylo obtížné plánovat s předstihem i zájezdová představení. Přes všechny tyto obtíže se podařilo zahájit koncem října provoz Divadla Na zábradlí a průběžně se řeší nedodělky a reklamace. Celkem bylo vůči dodavateli stavby uplatněno asi 100 položek, což má za následek, že nebylo možné ani do konce roku uskutečnit předání stavby v plném rozsahu. S tím souvisí skutečnost, že nebyla celá rekonstrukce předána ani účetně.

Tržby ze vstupného

V roce 2017 dosáhly tržby ze vstupného 3 487 tis. Kč, což je výsledkem výše uvedených skutečností.

V roce 2017 se podařilo odehrát 34 představení na zájezdech a dosáhnout tržeb ze zájezdů 1 500 tis. Kč.

Výnosy

ostatní výnosy	316
ostatní tržby z představení	21
prodej programů a knih	59
přijaté úroky BÚ	6
čerpání fondů	25
sponzorské dary, ostatní	205

NÁKLADY

Většina nákladových položek dosáhla hodnot přiměřených dosaženým výnosům.

Spotřebované nákupy

Položka ostatní zahrnuje náklady na prodané zboží (programy, knihy) a aktivaci DHM.

Služby

Cestovné

V této položce došlo k úpravě rozpočtu, protože se uskutečnily zahraniční zájezdy, se kterými nebylo počítáno v původním rozpočtu.

Náklady na reprezentaci

Náklady na reprezentaci byly vynaloženy na pohoštění související se setkáním ředitelů příspěvkových organizací, které se uskutečnilo v prosinci v Divadle Na zábradlí.

Náklady

Podrobnější přehled významných položek nákladů na služby (511-518)	
Opravy	569
Cestovné	530
Honoráře externistů	872
Tantiémy	402
Propagace	511
zprostředkování najatých pořadů-nákl. na spolupředatelství + Švandovo divadlo (50% ze vstupného 1-2/17, Masopust)	362
Právní služby, PO BOZP	188
Telefony, internet, poštovné..	171
Parkovné, doprava dekorací – parkovací karta pro Prahu 1	83
Poplatky za zprostředkování prodeje	163
Nájemné	224
Úklid	151
Software a jeho údržba	179
Pravidelné revize technických zařízení	83
poplatek za stravenky, za platební karty, ostatní	72

Opravy a údržba

V roce 2017 byly vynaloženy náklady na větší rozsah oprav budovy (malování, opravy podlahových krytin, nátěry), z nichž podstatná část byla vyvolána probíhající rekonstrukcí a netýkala se bezprostředně rekonstruovaných prostor (nebyla zahrnuta v rozpočtu rekonstrukce).

Osobní náklady

Jednotlivé položky v osobních nákladech odpovídají upravenému rozpočtu.

Ostatní

Další osobní náklady neuvedené v tabulkách byly vynaloženy na úrazové pojištění zaměstnanců, nemocenské placené zaměstnavatelem a příspěvek na stravenky.

ostatní osobní náklady	265
úrazové pojištění zam.	83
Nemocenské, lékařské prohlídky	17
Stravenky	165

<i>Ostatní náklady</i>	
jiné ostatní náklady	120
kurzové a fakturační rozdíly	3
pojištění majetku a cestovní pojištění (zahr. zájezdy)	117

Tabulka č. 2 Rozbor hospodaření za rok 2017 – doplňková činnost

VÝNOSY

Celkové výnosy za základní aktivity doplňkové činnosti jsou za rok 2017 vyšší, než bylo plánováno v rozpočtu. K tomuto výsledku přispěla podstatným způsobem skutečnost, že se podařilo dohodnout spolupráci s Českou spořitelnou a uzavřít s ní sponzorské smlouvy na sezónu 2017/2018.

výnosy celkem	389
výnosy z pronájmu	211
tržby z reklamy	151
prodej propagačních předmětů	28

NÁKLADY

Vzhledem k tomu, že skutečné fungování doplňkové činnosti bylo omezeno na minimum, byly nižší i náklady kalkulované v návaznosti na skutečné výnosy (mzdové náklady byly přeúčtovány až za 3. čtvrtletí).

Spotřeba energie

Spotřeba nákladů na energii nebyla vzhledem k minimální době, po jakou bylo možné provozovat pronájem prostor, uplatněna. V případech pronájmů se jednalo o několik nahodilých akcí.

Ostatní

Jedná se o náklady na prodané zboží (propagační předměty, časopisy a knihy).

Ostatní služby

jiné ostatní služby	4
propagace	0
právní služby	0

Osobní náklady

Čerpání osobních nákladů odpovídá omezením souvisejícím s probíhajícími stavebními pracemi.

Jiné ostatní náklady Představují v rozpočtu náklady na vstupenky na představení divadla, které v rámci smluv o reklamě a propagaci poskytujeme sponzorům jako částečné protiplnění za jejich služby. Ve skutečnosti jsme této formy protiplnění v roce 2017 nevyužili.

Tabulka č. 3 – Přehled o investiční akci

Tab. 3 V roce 2017 byla Divadlu Na zábradlí poskytnuta investiční dotace na akci č. 43829 na výměnu částí oken ve výši 500 tis. Kč. V roce 2017 bylo na tuto akci vyčerpáno 86 280,- Kč. Požádali jsme o ponechání zbylé části prostředků ve výši 413 720,- Kč na rok 2018, aby bylo možné výměnu oken dokončit.

Tabulka č. 4 – Výkonové ukazatele divadel za rok 2017

Výkony divadla jsou poznamenány omezením provozu v prvním i ve druhém pololetí. Jsou proto pochopitelně nižší oproti roku 2016 i proti rozpočtu, kde se počítalo s menším omezením provozu. Přestože se nepodařilo odehrát plánovaný počet představení (při tvorbě rozpočtu se předpokládalo, že stavební práce proběhnou od září 2016 do konce září 2017, ale ve skutečnosti došlo k mírnému skluzu a provoz bylo možné zahájit až koncem října 2017), podařilo se rozšířit repertoár divadla o tři nové inscenace a dodržet upravený rozpočet.

Tabulka č. 5 – Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy za rok 2017

Čerpání mzdových nákladů nedosáhlo hodnot upraveného rozpočtu. Snažili jsme se optimalizovat počet zaměstnanců a objem vyplacených mezd s ohledem na specifický průběh fungování divadla v době rekonstrukce. S tím souvisí i mírně nižší počet zaměstnanců za sledované období.

Mgr. Petr Štědroň, Ph.D.
ředitel DNz

a
Ing. Ivana Šolcová
ekonomka DNz

V Praze, 26. 1. 2018

Rozbor hospodaření PO za rok 2017

Tabulkač.1

Hlavní činnost	Schv. rozp.	Uprav. rozp.	Skutečnost	% plnění	Skutečnost
	2017	k 31.12. 2017	k 31.12.2017	k UR	k 31.12.2016
VÝNOŠY celkem (mimo účet 672)	6 450,0	6 445,5	6 607,7	87,00	7 630,3
z toho :					
ze vstupného na vl. scéně	3 600,0	3 600,0	3 497,2	96,67	4 428,0
ze spolupředsedatelství	350,0	350,0	303,9	86,83	175,8
ze zájezdů	2 000,0	1 999,0	1 600,3	79,06	2 829,2
ostatní výnosy	500,0	496,5	316,3	63,27	300,3
NÁKLADY celkem	27 710,5	31 432,4	30 313,6	96,44	27 660,3
z toho vybrané položky					
Spotřebované nákupy - z toho:	1 330,0	1 899,6	1 610,6	84,79	1 337,2
spotřeba materiálu (501)	600,0	974,6	867,0	88,18	726,8
spotřeba energie (502)	670,0	605,0	694,9	86,32	616,3
Služby - z toho:	3 620,0	5 268,9	4 608,8	87,47	4 669,8
opravy a udržování (511)	50,0	587,0	568,8	96,90	236,3
cestovné (512)	300,0	740,6	630,4	71,62	346,1
náklady na reprezentaci (513)	0,0	3,0	2,6	86,67	0,0
nájemné a služby (nebyl prost.) (518)	80,0	226,0	224,1	99,60	169,2
úklid (516)	50,0	140,0	151,2	108,00	36,4
výkony apoš (516)	180,0	195,0	161,4	82,77	202,6
honoráře ester, umělců (518)	800,0	1 015,0	871,6	85,87	1 131,0
tančárny (518)	600,0	600,0	402,1	67,00	573,5
propagace (518)	400,0	506,3	510,5	100,83	369,9
Osobní náklady - z toho:	20 978,5	21 956,9	21 828,7	99,42	20 288,7
provozky na platy (521 030x)	14 926,8	15 549,2	15 517,6	99,80	14 468,3
ostatní osobní náklady (521 031x)	350,0	360,0	359,4	99,83	350,0
zákonné soc. pojištění (524)	5 224,4	5 436,0	5 346,3	98,35	4 989,0
zák. soc. náklady - FK5P(527 030x)	288,8	311,0	311,0	100,00	217,1
Daně a poplatky (53x)	28,0	48,0	43,2	90,00	41,5
Ostatní náklady - z toho:	155,0	200,0	119,6	59,80	118,2
ami, pokuty a úroky z prodlení (541)					
jiné pokuty a penále (542)					
manka a škody (547)					
Odpisy dlouhodobého majetku	988,0	624,0	625,0	100,12	627,0
z dotace N. m. P. zdroj 416 (551 03xx-08xx)					
ze stát. dotace a zahraničí (551 08xx)					
Drobný dlouhod. majetek (558)	600,0	1 234,0	1 276,7	103,46	676,9
Daň z příjmů (591)	1,0	1,0	1,0	100,00	0,9
Hospodářský výsledek	-21 260,5	-24 986,9	-24 705,9	98,88	-20 120,0
Neinvestiční příspěvek	21 260,5	24 516,9	24 516,9	100,00	20 993,9
Státní dotace	0,0	270,0	248,6	92,07	0,0
Ostatní (672)	0,0	200,0	192,1	96,05	0,0
Celkový výsledek hospodaření	0,0	0,0	261,7		673,9

Zpracovala:
Ing. Ivana Šolcová
telefon: 725 640 161

Šolcová

Mgr. Petr Štědroň, Ph.D.

Dne:
29.1.2018

Rozbor hospodaření PO na rok 2017

Tabulka č. 2

55

v tis. Kč

Doplňková činnost	Schválený rozpočet 2017	Skutečnost k 31.12. 2017	% plnění
VÝNOSY celkem	200,0	389,2	194,6
NÁKLADY celkem	128,9	165,2	128,2
z toho: vybrané položky			
Spotřebované nákupy	5,0	26,5	530,0
z toho: spotřeba materiálu	5,0	5,0	100,0
spotřeba energie			
Služby	28,0	4,0	14,3
z toho: opravy a udržování			
cestovné			
nájemné a služby (nábyt prostor)	28,0	0,0	0,0
úklid			
výkony spojů			
Osobní náklady - z toho:	95,9	110,4	115,1
mzové náklady (521 003a)	70,0	80,6	115,1
ostatní osobní náklady	0,0	0,0	
zákonné soc. pojištění	24,6	28,2	115,1
zák. soc. náklady - FKSP	1,4	1,6	114,3
Daně a poplatky (53x)	0,0	0,0	
Ostatní náklady - z toho:	0,0	0,0	
smluvní pokuty a úroky z prodlení			
jiné pokuty a penále			
manka a škody			
Odply z dlouhodobého majetku	0,0	0,0	
z toho: z budov a staveb (551)			
zařízení (551)			
Drobný dlouhod. majetek (558)			
Daň z příjmů (591 a 595)	0,0	24,3	
HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK	71,1	224,0	315,0
(+ zisk, - ztráta)			

Zpracovatel: Ing. Ivana Štípcová
telefon: 726 640 161

Schválil/a:

Mgr. Petr Stádroň, Ph.D.

Dne: 25.1.2018

KAPITÁLOVÉ VÝDAJE v r. 2017

Tabulka
č.3

včetně použití vl. zdrojů / P z FI k IA, státní dotace a ostatních zdrojů (fondů EU apod.)

Přehled o investiční akci									kap. 0662
Číslo akce:	48829								
Název akce:	Výměna oken								
Adresa akce:	Arenské nám. 5								
IČ-Organizace:	00064394	Divadlo Na zábradlí						Typ: PO	
Zodpovědná osoba:	Mgr. Petr Štědroň, Ph.D.				Telefon:		0		
Správce akce:	mstří Jan Wolf								
Zahájení akce (rok):	2017	Ukončení akce (rok):		2018	Typ akce:		Z		
Finanční profil akce v korunách (na 2 desetinná místa)									v Kč
	Náklady akce celkem (CNA)	Profinanc. KV a P z FI do 31.12.2016	Rozpočet schválený KV	Rozpočet upravený - KV a schválené použité P z FI (k IA)	Skutečné čerpání KV a P z FI	Nedocherpané KV pro ponechání nebo vrácení	Rozpočet schválený KV	Zbytek požadavek na KV	
								rok 2017	rok 2018
CELKEM	500 000,00	0,00	0,00	500 000,00	46 230,00	413 770,00	0,00	0,00	
Zdroje:									
KV - HNP	500 000,00			500 000,00	46 230,00	413 770,00			
KV - státní	0,00								
P z FI k IA - PO	0,00								
ponech. IP	0,00								
KV - ostatní	0,00								
	500 000,00								0,00
Náklady (pok.):									
další roky		2019	2020	2022	2023	2024	2025	další...	
rozpít:		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	

Komentář: V roce 2017 byla zahájena výměna nejvíce poškozených oken. Předpokládáme, že akce bude v souladu se smlouvou ukončena v únoru 2018.

Zpracoval:

ing. Ivana Šoltová

Schválil:

Mgr. Petr Štědroň, Ph.D.

Datum:

26.1.2018

Poznámka

Celkové náklady akce (CNA) = Profinanc. do 31.12.16 + Skut. čerp. 2017 (KV a P z FI) + Nedocherpané KV 2017 + Schvál. rozp. KV 2018 + Zbytek požad. na další roky

CNA a částky v jednotlivých letech jsou uváděny včetně DPH.

IA - investiční akce

PIA - Přehled o investiční akci (formulář)

Typ IA - R - probíhající akce - rozestavěná stavba, Z - akce zahájená v daném roce

PO - příspěvková organizace

KV - kapitálové výdaje

P - im. prostředky

FI k IA - fond investic (vlastní zdroje) PO související s IA

Výkonové ukazatele divadel skutečnost r. 2017

Tabulka č.4

ukazatel	měrná jednotka	plán 2017	skutečnost	%	skutečnost	index skutečnosti 2017
		k. 31.12.2017	k. 31.12.2017	plnění	za stejné období 2016	rov. skuteč. 2016
Představení na vlastní scéně	počet	165	163	92,73%	162	94,44%
z toho: vlastním souborem	počet	130	118	90,77%	137	96,17%
spolupodatelství / hostování	počet	35	35	100,00%	25	140,00%
Představení na zájezdech	počet	40	34	85,00%	57	58,65%
Představení hostujících souborů		1	1	1	2	0,5
č. pronájem divadla cizím souborům	počet					
Návštěvníci na vl. scéně celkem:	počet	23800	20157	87,54%	23122	87,18%
z toho: vlastním souborem	počet	20800	18294	87,95%	22180	82,48%
spolupodatelství / koprodukce	počet	2200	1863	84,68%	942	197,77%
Tržby - výnosy z hl. činnosti celkem:	tis. Kč	6400	5908	87,62%	7630	71,62%
z toho: ze vstupného na vl. scéně v. souborem	tis. Kč	3600	3487	96,87%	4426	78,75%
ze spolupodatelství / koprodukce	tis. Kč	350	304	86,86%	176	172,67%
ze zájezdů	tis. Kč	2000	1500	75,02%	2926	51,27%
ostatní výnosy	tis. Kč	450	316	70,29%	330	106,43%
Tržby - výnosy z doplň. činnosti celkem:	tis. Kč	200	389	194,00%	335	116,18%
z toho: za pronájem divadel. sálů	tis. Kč	0	34		20	170,00%
za pronájem ostatních prostor	tis. Kč	190	211	111,79%	289	72,84%
ostatní výnosy z DČ	tis. Kč	10	145	1447,00%	26	556,54%
Doplatek hl.m.Pravy na 1 představení na vl. scéně	v Kč	127236	158596	124,66%	129582	122,38%
Doplatek hl.m.Pravy na 1 návštěvníka na vl. scéně	v Kč	913	1264	131,85%	938	122,58%
Nabídnutá místa, kapacita divadla	počet	25000	22668	90,67%	25282	89,58%
Návštěvnost na vl. scéně	%	92	89	96,68%	91	97,72%
Tržebnost na vl. scéně	%	71	66	92,91%	74	86,14%
Průměrná cena vstupenky	Kč	172	188	108,35%	199	94,51%
Počet premiér	počet	3	3	100,00%	3	100,00%
Počet demiór	počet	4	4	100,00%	4	100,00%

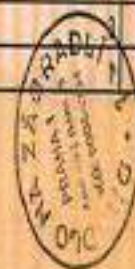
Procento návštěvnosti: poměr mezi skutečným počtem návštěvníků a počtem nabízených míst.

Procento tržebnosti: poměr skutečných tržeb a maximální ceny vstupného při vyprodání představení.

Zpracoval / tel.: ing. Ivana Šolcová / 725 640 151

Schválil: Ing. Petr Štědrý, Ph.D.

V Praze dne:
25.1.2018

Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy za rok 2017

Tabulka č. 5

Ukazatel	Měrná jedn.	Rok 2017 x)	Skutečnost k 31.12. 2017	% plnění	Skutečnost k 31.12. 2016
a	b	1	2	3	4
Hlavní činnost					
Počet zaměstnanců	přep. os.	50,0	48,9	97,8	48,2
Prostředky na platy (521,030x)	tis. Kč	15 549,2	15 517,6	99,80	14 458,2
z toho: čerpání fondu odměn xx)	tis. Kč	x	0,0	x	0,0
platové tarify	tis. Kč	10 070,4	10 060,2	99,90	9 126,2
osobní příplatky	tis. Kč	1 302,0	1 300,7	99,90	1 267,1
odměny	tis. Kč	1 502,0	1 501,3	99,95	1 959,2
příplatky za vedení	tis. Kč	350,0	344,2	98,34	361,6
zvláštní příplatky	tis. Kč	214,8	213,0	99,16	199,8
Průměrný plat	Kč	25 915	26 444	102,04	24 997
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	360,0	359,4	99,83	373,6
Doplňková činnost					
Počet zaměstnanců	přep. os.	x	0,25	x	0,75
Prostředky na platy	tis. Kč	x	80,6	x	175,5
Průměrný plat	Kč	x	26871	x	19500
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	x	0	x	10

x) ve sloupci 1 uvedte u prostředků na platy schválený limit, popř. upravený na rok 2016 odbornou komisí MHMP xx) uvedené složky platu tvoří celok prostředků na platy

NÁKLADY NA INSCENACE V ROCE 2017

Náklady na inscenace v roce 2017

Tabulka
č.6

Sál/ zkuš.	Titul	Datum premiéry	Pořizovací náklady		Autorské honoráře			Celkem
			věcné	inscenátoř	hosté/ repríza	fantémy %	fantémy	
S	Macbeth - Too Much Blood	7.4.2017	231 889,00	283 000,00	0,00	5,00	18 317,00	533 206,00
S	AnderSen	2.6.2017	434 196,00	70 000,00	0,00	6,50	33 792,28	537 988,28
S	Dánská občanská válka	15.12.2017	303 935,00	195 000,00	0,00	14,00	12 424,00	511 359,00

Zpracovala:
ing. Ivana Šolcová
telefon: 725 640 161

Schválil/a: Mgr. Petr Štědroň, Ph.D

Dne:
29.1.2018

Organizace:

Rozklad konečného zůstatku vybraných účtů k 31. 12. 2017

SU	AU	UZ	Konečný zůstatek v Kč	Popis konečného zůstatku - k 31. 12. 2017
349	0030	-	0,00	
374	0000-04xx	xxxxx	270 000,00	Dotace na zájezd Korespondence V+W New York
	05xx-07xx		251 697,97	Navyčerpaná dotace na provoz
	08xx		0,00	
	09xx	-	0,00	
346	0xxx	xxxxx	0,00	
472	0xxx-04xx	xxxxx	0,00	
	05xx-07xx	xxxxx	0,00	
	08xx		0,00	
	09xx	-	0,00	
541	0300-999	xxxxx	0,00	
542	0300-999	xxxxx	0,00	
547	0418	xxxxx	0,00	
	0417	xxxxx	0,00	
	0300-0999	xxxxx	0,00	
672	03xx-04xx	xxxxx	248 633,11	Dotace na zájezd - Korespondence V+W New York
	05xx-06xx		24 265 202,03	Dotace MHMP na provoz
	075x-079x	xxxxx	0,00	
	08xx		0,00	
	091x-093x		0,00	
	094x-097x		192 094,02	Příspěvek na zájezd Europeana Mnichov - Česko-německý fond budoucnosti

Vypracoval/a: Ing. Ivana Šolcová
Telefon: 725 640 161
Dne: 19.1.2018

Podpis: *Šolcová*

Finanční vypořádání za rok 2017 - FOND ODMĚN

		v Kč
1.	Stav fondu odměn k 31. 12. 2016 (dle rozvahy)	245 500,00 Kč
2.	Příděl do fondu odměn z finančního vypořádání roku 2016	- Kč
3.	Účelové dary určené na platy	
4.	Zdroje roku 2017 celkem (ř. 1+2+3)	245 500,00 Kč
5.	Použití fondu odměn v r. 2017 (schváleno usn. RHMP č. /2017)	- Kč
6.	Zůstatek fondu odměn k 31. 12. 2017 (dle rozvahy)	245 500,00 Kč
7.	Návrh na příděl do fondu odměn	154 500,00 Kč
8.	Stav fondu odměn po finančním vypořádání roku 2017 (ř. 5 + 6)	400 000,00 Kč

Vypracovala/a: Ing. Ivana Šolcová
Telefon: 725 640 161
Dne: 19.1.2018

Podpis:

Finanční vypořádání za rok 2017 - FOND KULTURNÍCH A SOC. POTŘEB

v Kč

I. Vyúčtování základního přídělu za rok 2017		
1) Roční objem nákladů zúčtovaných na platy a náhrady platů skutečnost k 31. 12. 2017 (bez ODN)		15 628 469,00 Kč
a) v hlavní činnosti - platy		15 517 518,00 Kč
b) v hlavní činnosti - náhrady platů		30 339,00 Kč
c) v doplňkové činnosti - platy		80 612,00 Kč
d) v doplňkové činnosti - náhrady platů		
2) Nárok - základní příděl 2 % celkem, z toho:		312 569,38 Kč
a) z hlavní činnosti		310 957,14 Kč
b) z doplňkové činnosti		1 612,24 Kč
3) Příděl zaúčtovaný do nákladů celkem		312 569,38 Kč
z toho: a) z hlavní činnosti		310 957,14 Kč
b) z doplňkové činnosti		1 612,24 Kč
4) Doplatek +		
a) z hlavní činnosti		- Kč
b) z doplňkové činnosti		- Kč
II. Finanční vypořádání FKSP		
a) Stav FKSP k 31. 12. 2016 (dle rozvahy)		346 071,88 Kč
b) + Doplatek		
- Vratka z finančního vypořádání FKSP za rok 2016 - hlavní činnost		
c) + Doplatek		
- Vratka z finančního vypořádání FKSP za rok 2016 - doplňková čin.		
d) Základní příděl do FKSP (2 %) - zaúčtovaný do nákladů k 31. 12. 2017 z hlavní i doplňkové činnosti - celkem (viz bod I.3)		312 569,38 Kč
e) Další zdroje FKSP		
f) Zdroje FKSP r. 2017 celkem (a+b+c+d+e)		658 641,26 Kč
g) Čerpáno z FKSP v r. 2017		220 157,00 Kč
h) Zůstatek k 31. 12. 2017 (f - g) (dle rozvahy)		438 484,26 Kč
i) Doplatek základního přídělu za rok 2017 (z hlavní i DČ) - viz bod I.4) +		- Kč
a) z hlavní činnosti		- Kč
b) z doplňkové činnosti		- Kč
j) Stav FKSP po finančním vypořádání r. 2017		438 484,26 Kč

Vypracoval/a:
Ing. Ivana Šolcová

Podpis:

Telefon:
725840161

Dne:
19.1.2018

DIVADLO NA ZÁBRADLÍ
Příspěvková organizace Hl. m. Prahy

PŘÍLOHA Č. 1
VÝROČNÍ ZPRÁVY ZA ROK 2017

RECENZE V PLNÉM ZNĚNÍ

Macbeth - Too Much Blood
Andersen
Dánská občanská válka 2018-24

DIVADLO NA ZÁBRADLÍ

William Shakespeare

Macbeth – Too Much Blood

Úprava textu, scéna, režie: David Jařab

Kostýmy: Sylva Zimula Hanáková

Hudba: Jakub Kudláč

Obsazení:

Aneřka Kubátová

Johana Matouřková

Miloslav Kőnig

Leoř Noha

Petr Čtvrtniček

Jakub Žáček

Ivan Lupták

Václav Vařák

Jiří Černý

Inspice Eva Dryjová

Nápověda Jana Jungvirtová

Zahajovací zkouřka 13. února 2017

Premiéra 7. dubna 2017

Macbeth – Too Much Blood v Divadle Na zábradlí aneb když postmoderní umění povýší klasiku

Nadčasovost shakespearovského tématu, alternativní přístup k fabuli a světu slova, pointovaná mrzkost lidské existence, která pozbývá smyslu, pakliže jí sami žádný nedáme – to vše nabízí nová premiéra Divadla Na zábradlí v režii Davida Jařaba.

Komorní prostředí Divadla Komedie poskytuje ideální prostor pro alternativní, inovativní a umělecky ryzí tvorbu Divadla Na Zábradlí, které v těchto prostorách našlo dočasný azyl. Čerstvě uvedená premiéra hry *Macbeth – Too Much Blood*, jakkoli může být konceptuálně šokující pro milovníky shakespearovské klasiky, potvrzuje ryzí a umělecky mocné a sugestivní směřování tohoto souboru, jehož specifika a idiosynkracie by těžko hledala konkurenci u jiných tuzemských souborů.

Inscenace vystavěná na půdorysu Shakespearova *Macbetha* se jak v rámci fabule, tak v rámci textu výrazně odkloňuje od původního díla a záměrně zjednodušuje květnatý sloh a styl mluvy i zápletek až do absurdně působícího, ale o to působivějšího ladění, v němž jsou bořena okřídlená souvětí anglického barda a zůstávají jen základní pilíře a cihly, které tvoří zánovní, ve své slovesné prostotě úderný celek. Zjeviště zaznívají strohé věty v angličtině (doprovázené překladovými titulky do češtiny nad oponou), v nichž každé slovo opravdu nese význam, v nichž je důraz kladen na intonaci a hlasovou tonalitu, s níž herci bravurně pracují.

V jednoduchosti je krása: a ve světě přebujelosti slov a frází, kterými nás dnes a denně ubíjejí sociální sítě a nevyžádané statuty, jež se na nás valí a v nichž je patrné sémantické pokulhávání, to platí dvojnásob. A volba angličtiny jakožto univerzálního dorozumivacího kódu dnešního světa, v němž je tento jazyk v roli *lingua franca*, byla trefná a efektivní.

Je pravdou, že představení předpokládá bazální diváckou znalost tohoto velkého shakespearovského tématu a základní dějové linie původní tragédie, protože bez ní se mohou shakespearovští elévové v ději ztrácet nebo se ochuzovat o důvtip intertextuality a obrazových aluzí, s nimiž si Jařab pohrává. Nicméně o to více si jej vychutnají ti, kteří výchozí drama znají.

Toto postmoderní, synkretické, perspektivně pluralitní zpracování, které silně odkazuje k novomilenismu, je vpravdě pohlcující a obrozující, byť by se daly některé jednotlivosti tvůrcům vytknout – například: je opravdu nutné z Macbetha udělat nejen impotentního vladaře, který není schopen obšťastnit svou ženu a zplodit s ní dítě, ale navíc homosexuála? Ano, je to sice zajímavý odkaz k Shakespearu samotnému, u kterého dodnes není zcela jasná jeho sexuální orientace a literární historici si marně lámou hlavu nad „správným výkladem“ jeho Sonetů, ale, jak se říká, too much is too much...

Každopádně, odhlédneme-li od této drobnosti, nelze inscenaci hodnotit jinak než kladně, a to v ohledu jak na zpracování, tak „přeměnu“ textu, dějovou selektivitu, herecké obsazení, nápaditost a výmluvnost scény i uměleckou přesvědčivost a profesionalitu hereckých výkonů.

Základní linie příběhu zůstává zachována, stejně tak jako ústřední postavy. Nicméně čarodějnice předpovídající Macbethův vzestup a pád se v Jařabově koncepci mění na dva nevyzpytatelné, fascinující muže (v podání Petra Čtvrtníčka a Petra Jeništy) s vizáží nedbalých starců, kteří vzhledem (dlouhými šedivými vlasy a vousy a obnošenými obleky, které si – zdá se – jako správní „Blues Brothers“ nikdy nečistí a nemění) upomínají na legendární Plastiky a svou mluvou a úvahami na moderní guru-leadery, popřípadě vizionáře a kouzelníky. V dnešním světě totiž nepotřebujeme čarodějnice, které vaří své lektvary v tajemném kotli; stačí nám kdokoli, kdo „tak trochu jinak vystupuje“, abychom uvěřili v jeho zvláštní, třeba i prorocké schopnosti – natož, když použije několikrát za sebou slovo „magic“ – na to už se přece dá slyšet! Oba chlapíci jsou navíc sympatičtí, hrají na banjo a svým lakonickým vyjadřováním a fatalisticko-nihilistickým přístupem k věcem si snadno získají pozornost.

Inscenace oscilující na hraně absurdního dramatu nabízí a otevírá mnoho otázek filozofických, ať už jde o lidskou existenci a směřování jako takové, tak o zdánlivé jednotlivosti typu: nakolik jsme ve světě vytváření si vlastní tváře skrze Instagram(y) a Facebook(y) ochotni a schopni přiznat sami sobě a okolí svou skutečnou identitu, své boly a trápení, a nakolik je dusíme v sobě a přebíjíme ostentativními pózami a foto-figurami jako Lady Macbeth se svým mužem, kteří v soukromí absolutně a vůbec nefungují, ale před zraky ostatních se stylizují do milujícího, dokonalého a funkčního páru. A tak ve světě paranoidního pocitu neustálého sledování druhými, kterým se paradoxně sami a dobrovolně obklopujeme, Lady Macbeth svou tenkou, ladnou paží rádobu nedbale a samozřejmě objímá svého muže, jeho ruka spočívá na jejím kolenní, zdánlivě vše se jeví v pořádku a krásné a čisté: elegance, grácie, šarm... přesvědčivost sama – jen vyfotit: „Straight the pose!“

A protože právě tam, kde nemůže být uspokojena přirozená touha po štěstí, nastupuje zástupná touha po moci, která by překryla vlastní traumata a nejistoty, frustrovaná, neukojená Lady Macbeth, toužící po sexu se svým mužem a po dítěti, které bez aktivity svého manžela jednoduše nemůže mít, vypouští ze rtů větu predestinující další vývoj: „Fuck me or kill him!“ a kolo osudu se rozbíhá...

Nenaplněnost partnerského vztahu a absence dětí manželů Macbethových ostře kontrastuje s rodinným štěstím Macduffových – a tak, když už je král Duncan mrtev a Macbeth je novým „šéfem“, když už je zavražděn nejlepší přítel Banco (v Jařabově inscenaci navíc pojímaný jako idol Macbethových tužeb), je načase sprovodit ze světa i Lady Macduff a její potomky.

Emotivní, hloubavý rozměr celé inscenace, který je záměrně bagatelizován groteskním způsobem mluvy hereců, jež využívá namísto blankversu strohých vět pronášených s výmluvnou intonací a prodlouženou délkou slabik, je umocněn specifickými pohyby hereců na jevišti, které se v důležitých momentech zpomalují. Slow motion upomínající na tvorbu fotografa Eadwearda Muybridge je nejvýraznější ve chvílích, kdy jsou z jevišti odtahovány mrtvá těla. Jsou

to momenty, kdy se ústřední postavy noří do hlubin povrchnosti vlastní intimity, vzájemného nepochopení, frustrace a nepřiznané viny nad páchaným násilím. Vládnoucí pár směřuje nezadržitelně k autodestrukci a šílenství a děje se tak především kvůli neschopnosti naplnit vzájemný vztah.

A protože zoufalé ženy dělají zoufalé věci, Lady Macbeth si sama podřezává hrdlo, pološilená, frustrovaná, ve chvíli, kdy je Macbeth konečně připraven místo destruktivního vraždění, které od výbojných válek rozšířil do osobního života, aby se vyhnul konstrukci, tvorbě, plození, jejich vztah naplnit přirozenou potřebou sexuálního ukojení.

Explicitní nahota manželů Macbethových, na jevišti několikrát významně opakovaná, kontrastuje s neschopností obnažit vlastní emoce. Usilujeme o moc a slávu a peníze, zlaté cihly u nohou, ale přitom tušíme, že pravé naplnění a seberealizace vězí jinde...

Podtitulem inscenace je zvolání „Make Macbeth great again!“ narážející na předvolební motto Donalda Trumpa. Jařab se netajil záměrem odlácat inscenaci k aktuálnímu společensko-politickému kontextu. Reflektuje podprahové tendence k patriarchálnímu pojetí společnosti, k navracení žen do jejich submisivních rolí i k šovinistickému rozměru mužství, který přebíjí možnou metaforickou impotenci sociopatickým jednáním.

U Jařaba se birnamský les nepohne. Pohne se Macbeth sám, jeho poslední zbytky lidství, pozůstatky ryzosti, která si na nic nehraje. Malcolm a Macduff nezahájí útok. Zahájí a provede ho Macbeth sám, svou rukou dokoná, obklopen stíny minulosti, duchy mrtvých, svědomým prozřením, že po tom všem je konec tak „ubohý“. Iluze ustoupila skutečnosti. A opravdovost je neunesitelná... jak předpověděli tajemní muži, krev teče vzhůru, vše lítá nahoru, vše se obrací... jevištěm létají červené a bílé okvětní lístky a všechno relativní je najednou tak zřejmé... nad mrtvými těly nikdo nemusí prohlásit: „Dokonáno jest!“, stačí jen výmluvně: „Co dodat?!”

Inscenace je prochnuta hudbou Jakuba Kudláče, který do bluegrassových tónů a teskných melodií původních amerických gospelů vnáší i temnější variace těchto stylů. Slova písní často vycházejí z původních Shakespearových textů.

Autorkou kostýmů, které odkazují k současné civilnosti, ale nesou i prvky „klanové kultury“, je Sylva Zimula Hanáková. Odvedla skvělou práci.

Scénografii s typicky britskými tapetami navrhl režisér sám, jak u něj bývá zvykem. Opírá se o energii materiálů, variaci kůže, která na pozadí jeviště vytváří ornament, jenž lze vnímat buď jako profily dvou sobě do očí hledících osob, nebo jako konturu stromu (odkaz na birnamský les, dějiště finálních scén z původní tragédie), a ostře červené linoleum, které dotváří efekt krveprolití a zároveň upozorňuje na vášeň, která fatálně absentuje ve vztahu Macbethových. Specifická estetika scény se dále opírá o kulisu manželského lože, prázdného, chladného, a dvě lavičky v popředí jeviště, které dávají dojem jak přijímací místnosti v paláci, tak sauny, kde se rozebírají nejnovější drby.

Herecké výkony Anežky Kubátové a Miloslava Königa v ústředních partech jsou veskrze profesionální a přesvědčivé. Nabízejí mocnou expresi i hloubku. Jařab byl úspěšný i ve volbě ostatních protagonistů, jmenovitě Ivana Luptáka v roli Rosse a Jiřího Černého v roli Banca.

První repríza inscenace proběhne v úterý 11. dubna a redakce nenuďte.se.cz vám ji vřele doporučuje ke zhlédnutí.

Sexuálně frustrovaný Macbeth zabíjí břitvou. Divadlo Na zábradlí hraje Shakespeara bez Shakespeara

Saša Hrbotický

Macbeth - Too Much Blood (Anežka Kubátová, Miloslav König) | Foto: KIVA

Soubor pražského Divadla Na zábradlí, jehož scéna prochází náročnou rekonstrukcí, našel ve druhé polovině sezony dočasný azyl v Divadle Komedie. Právě tam byla v premiéře uvedena svérázná adaptace Macbetha v úpravě a režii Davida Jařaba. „Inscenace je výtečnou ukázkou invenčně uchopené

klasické látky,“ píše v recenzi Saša Hrbotický.

Nejtemnější ze Shakespearových tragédií, kterou Na zábradlí hrají pod rozšířeným titulem *Too Much Blood*, se docela dobře obejde bez několika vedlejších postav, bez filozofických sentencí, ba dokonce i bez samotného Shakespearova textu.

A přestože žánrové ladění inscenace se od původní monumentální tragiky posouvá k temné grotesknosti, velkému klasikovi se vlastně nezpronevňuje. Pořád se hraje o cestě k moci. David Jařab svou macbethovskou variaci osekal na dřev a dospěl k nejkrajnější mezi, kam až lze při práci s předlohou doputovat. Zcela rezignoval na Shakespearův košatý jazyk i jeho osvědčené překlady do češtiny a celý příběh o zákeřném uchopení královského trůnu přepsal do nejjednodušších anglických vět, jimiž mezi sebou postavy komunikují. Ani absolutní jazykoví analfabeti se však nemusejí obávat, že by neporozuměli, představení je simultánně tlumočeno do češtiny prostřednictvím titulků.

Autor úpravy a režisér v jedné osobě se objektivně pokusil dopátrat motivace Macbethovy chorobné touhy po moci, která jde přes mrtvolky a brodí se v potocích krve. Nachází ji v neutěšeném vztahu titulního hrdiny s jeho chotí. Ano, Macbeth podle Jařaba trpí potlačovanou, šířavou žádostí po mužském těle a po homosexuálním vztahu, zatímco Lady Macbeth není jen chladnokrevná bestie, ale také oběť nenaplněného manželského svazku. Pozoruhodný a vlastně vůbec ne nelogický klíč k motivaci hrůzných činů ústředního páru tvoří myšlenkovou osu, kolem níž se drama odehrává.

Sevřený, kompaktní tvar inscenaci udává jednoduché výtvarné řešení v hnědavých tónech i zvolený hudební doprovod. Scéna, již si Jařab sám navrhl, stejně jako kostýmy Sylvie Zimuly Hanákové nesou stopy inspirace americkým prostředím. Manželské lože Macbethových osvěcuje dvě buvolí lebky, tapetová stěna je uprostřed zdobena motivem zvířecí kůže, mužské obleky vzdáleně asociují legendární kmotrovskou ságu, splývající šaty dodávají Lady Macbeth až somnambulní charakter.

Scénická hudba Jakuba Kudláče v bluegrassovém stylu umocňuje tíživou atmosféru. K americkým reáliím odkazuje i jeden z dalších reklamních podtitulů inscenace *Make Macbeth great again!*, ironicky připomínající volební slogan amerického prezidenta Trumpa.

Úvodní polovina se odvíjí převážně v intencích depresivní grotesky, jejímž jediným smyslem se zdá být odhalení Macbethovy utajené sexuality. Jako zdroj humoru zpočátku působí samotný jazyk, záměrně degradovaný na nástroj pokleslé komunikace.

Školácky jednoduché anglické věty, jimiž se dnes běžně dorozumívají lidé po celém světě, působí samy o sobě směšně, o to víc, pokud je s afektovaným akcentem vyslovuje vnitřně nejistý, senzitivní i krutý Macbeth v podání Miloslava Kóniga. Víc než kdy jindy tady platí, že jazyk je základním prostředkem charakterizace postavy. Herec smysluplně střídá banality a teenagerovské slovní obraty s rozpačitými zámlkami, aby rozkryl Macbethovu katastrofální frustraci. Černým humorem je syceno i nečekané propojování nesouvisejících situací.

Zatímco v přední části scény evokující interiér sauny líčí Macbethův spolubojovník Banco drastické detaily válečného tažení, v druhém plánu se paralelně odehrává nejintimnější drama, jaké si lze představit: Macbeth a jeho manželka v rozpacích uléhají do společného lože, ona v marném očekávání, on v největších rozpacích a s odporem k tomu, co se od něj žádá.

Aktualizované transformace se dočkaly postavy čarodějnic, které Macbethovi vyvěští jeho další osudy. Jařab je nahradil dvěma prozaickými vousatými chlápky s benjem, víc ošuntělými bezdomovci než "magic persons", za něž se sami s potměšilým výrazem označují.

Zatímco první část představení upadá do jisté monotónnosti, druhá rychle nabere na obrátkách a graduje v dusných scénách stupňujícího se násilí i psychedelického běsnění královského páru. Tak jak Macbeth i jeho manželka propadají šílenství, halucinace se začnou prolínat s realitou, mrtví potkávat s živými a atmosféra citelně zhoustne. Pro zobrazení série vražd a sebevražd, jimiž hra překypuje, režisér použil jednoduchý, ale dramaticky účinný prostředek.

K usmrcování domnělých i skutečných protivníků se v inscenaci používá výhradně břitvy. Poprvé ji Macbeth vezme do ruky, aby usmrtil krále Macduffa, následně stejnou zbraň zvolí, aby se v láskyplném objetí a s bolestí v srdci zbavil Banca - objektu potlačované touhy. V druhé půli představení herci získávají větší prostor k tomu, aby efektně rozvinuli další nuance charakteru svých postav.

Kónigův Macbeth vzdor takřka komické rozkolísanosti a poryvům krutosti vyvolává i stopu soucitu, což ještě ve větší míře platí pro Lady Macbeth Anežky Kubátové. Ačkoliv je to ona, kdo spustí stavidla krvavých mordů, nepodněcuje manžela k násilí z krvežíznivosti, ale ze zoufalství. Její pregnantní výzva "Fuck me or kill him" je vyslovena s marnou nadějí, že manžel dokáže svou mužnost sexem, nikoliv vraždou. Takový náznak pochopení pro obě výsostně negativní postavy ovšem vyvolává i polemické otazníky, nezašel-li autor úpravy ve svém originálním psychologickém výkladu až příliš daleko.

Vedle ústředního hereckého páru se nejvýrazněji prosadí Jiří Černý v roli Banca a Ivan Lupták, jenž vtiskl výrazný charakter postavě Rosse. Pojímá ho jako pohotového hráče na šachovnicí moci, ochotného přísluhovače a zároveň další z objektů Macbethovy utajované vášně.

Jařabova inscenace je výtečnou ukázkou invenčně uchopené klasické látky. Ačkoliv bezprostřední aktuálnost polopaticky nekřičí do světa, je zřejmé, že si Na zábradlí zvolili Macbetha s jasným záměrem zobrazit svět, v němž se do čela národů stává jedinci s narušenou psychikou a patologickou touhou ovládat ostatní.

DJ/Shakespeare: Macbeth - Too Much Blood, Divadlo Na zábradlí (na scéně Divadla Komedie), 7. 4. 2017, režie: David Jařab
Hodnocení: 80 %

úterý 11. dubna 2017

Mikulka: Macbeth - Too Much Blood (Divadlo Na zábradlí)

Až moc basic

Kdyby tohle představení trvalo deset minut, mohla by to být hezká a veselá kabaretní scénka. David Jařab se však rozhodl roztáhnout nápad s hraním *Macbetha* v primitivní angličtině do celovečerního formátu. A co hůř: pokusil se zkombinovat legraci na úrovni parodie jazykového kurzu se smrtelně vážnou pomalostí dle vzoru Jarmuschova *Mrtvého muže*.

Když se nápad s (titulkovanou) angličtinou a směšnou výslovností okoukal a oposlouchal, zůstal příběh zredukovaný na sérii vražd a trochu banální trojčení ústředního páru. Absentující hloubku či magii se zuby nehty snažila dodat efektně zreverbovaná kytara, kvílející téměř neustále z reproduktorů. A k

tomu se přidaly zášlehy nápadů, jejichž mělkost se zdá být v daném kontextu skutečně na pováženou: uzurpátorský vládce s sebou pyšně vláčí zlatou cihlu a holedbá se, že si teď může všechno koupit. Důvodem, proč se Macbeth vydá na svou vražednou pouť, je to, že nedokáže sexuálně uspokojit manželku (coby nepřiznaný homosexuál pokukuje spíš po Bancovi). Hláška „*Fuck me or kill him!*“ se stala dokonce mottem. Ach jo.

V rámci zvolené poetiky je to odehrané vcelku spolehlivě (i když nic dechberoucího se v tomto ohledu nestane), Anežce Kubátové to v roli Lady Macbeth sluší, scéna je efektní a kostýmy vyhlížejí lehce perverzně. Další inscenace, ze které jsou hezké fotky, ale jinak je to jen hlubokomyslně se tvářící načechnaná prázdnota.

DISKUSE K RECENZI:

• Marie Reslová • 12.4.17

Jen aby ses nedivil, až tahle inscenace začne sklízet ceny v zahraničí. V lecčems souhlasím - princip se brzy okouká a dělat za těchto okolností přestávku věci opravdu nepomůže. Ale s tou "načechnanou prázdnotou" jsi to hodně přehnal. Ta věc je něčím znepokojivá a silná.

• Vladimír Mikulka to Marie Reslová • 12.4.17

No, pokud zůstaneme čistě jen na úrovni dojmu, tak na mě tedy představení opravdu nijak silně nezapůsobilo. Druhá odmocnina *Wanted Welzla* a třetí odmocnina *Mrtvého muže*. Tam byla "znepokojivost" skutečně přítomna, tady jí zvnějšku dodává reprodukováná hudba, obávám se.

Co se týče potenciálního sklízení cen v zahraničí, nevím, co bych na to řekl. Ale když vidím, jak je to se sklízením cen u nás, raději se už v tomto ohledu nedivím ničemu :)

• Marie Copánková • 12.4.2017

jenom jestli není tahle recenze (a pohled na inscenaci) "až moc basic"!

Zdroj: http://kultura.zpravy.idnes.cz/macbeth-na-zabradli-recenze-dfc-divadlo.aspx?c=A170412_131021_divadlo_ts
iDnes, 16.4.2017

RECENZE: Macbeth má bendžo, mluví jako neandrtálec a ženu neuspokojí 16. dubna 2017 14:55

Autor: [Tomáš Štáška](#)

Pouze za použití základních anglických slov sestavil David Jařab pro pražské Divadlo Na zábradlí Shakespearovo drama o Macbethovi. Děj zasadil do hotelového pokoje a okořenil bluegrassovou hudbou.

Ivan Lupták v představení Macbeth - Too Much Blood | foto: KIVA

Macbeth se právě vrátil z války. Na posteli na něj již čeká jeho Lady Macbeth, manžel se však příliš k činu nemá. „It's a long time. I know," říká chápavě žena. „Yes. Long war. Long time. Big fighting. Big blood. Tired," odpoví suše Macbeth.

Úvodní scéna dostatečně naznačuje v jaké slovní zásobě se pohybuje novinka Divadla Na zábradlí, kterou pro scénu dočasně sídlící v Divadle Komédie připravil režisér David Jařab. Ten si dovolil jedno ze stěžejních

Shakespearových děl kompletně přepsat, zjednodušit a odehrát je v heslovité neandertálské angličtině (s titulky). Hercům tak do úst vsadil často jen jednoslovné repliky a oni je divákům s gustem podávají v přehnaném důrazu na výslovnost i správné načasování.

I když tento postup slibuje mnoho vtipných momentů, Jařab nesklouzává k pouhé parodii. Pořád zde jde o úkladnou vraždu panovníka Duncana, pořád jde o Shakespeara. Místo šlechtického dvorce se však hraje v neurčitém vytapetovaném pokoji; jakoby hotelovou estetiku podtrhují i župany či obleky, ve kterých hrdinové tráví většinu času.

To, že se boj o moc a úklady prostě jen přesunuly z hradů na obchodní konference a business mítinky a že čarodějnice nahradila bezdomovecká individua, zní asi trochu banálně. Ale v kombinaci s překvapivou bluegrassovou estetikou, bendžem a dobrou hudbou vytváří specifický postmoderní mix našeho světa, kde má hlavní slovo jednoduchá heslovitá angličtina, se kterou se lze domluvit kdekoli. Na skotské vrchovině, jihu USA a stejně tak v jakémkoli hotelu.

Jařabova adaptace i přes silný vizuál, na který jsou ostatně diváci Zábradlí zvyklí, přesto stojí především na hercích. Aby fungovala, záleží na jejich souhře a rytmu. Dobře obsazená je zejména ústřední dvojice manželů, tedy Miloslav König a Anežka Kubátová. Okolo krize jejich vztahu Jařab celou Shakespearovu tragédii postavil. Macbethově upejpavosti dodává jasně homosexuální podtón, což je však až zbytečně doslovné.

První polovina Macbetha je vynikající, v té druhé se nezvyklý styl trochu okouká, ovšem než se úplně rozplizne, dokáže jej Jařab včas utnout.

Je dobře, že se na Zábradlí nebáli vydat jiným směrem, předchozí vršení asociací se za tři roky mírně okoukalo. A hlavně je dobře, že po rekonstrukci vynucené pauze se soubor hlásí zpátky, jeho premiéry české divadelní scéně chyběly.

Zdroj: http://kultura.zpravy.idnes.cz/macbeth-na-zabradli-recenze-dfc-divadlo.aspx?c=A170412_131021_divadlo_ts

Macbeth - Too Much Blood

Divadlo Na zábradlí premiéra 7. dubna 2017 režie:
David Jařab hrají: Miloslav König, Anežka Kubátová, Jiří Černý, Václav Vašák, Petr Jeništa, Petr Čtvrtníček, Leoš Noha, Ivan Lupták, Johana Matoušková

Hodnocení: 80%

Macbeth – Too Much Blood. But no sex

U inscenaci Divadla Na zábradlí, toho času sídlícího v Divadle Komedie, bývá zvykem, že slovy neplýtvá. Posedlost či Požitkáři (recenzovali jsme [zde](#)) jsou toho důkazem a Macbeth se k nim směle přirazuje.

S tou slavnou skotskou hrou má Macbeth společný jen název. Dalo by se spíš říci, že David Jafab se Shakespearom jen inspiroval, a to velmi volně. Ale také by se dalo říci, že nám ukázal Shakespearova Macbetha, že je to opravdu on, jen v jiném světle, z jiného úhlu pohledu. Odhaluje jinou příčinu krvavého masakru, které jsou pro Shakespearovy tragédie pověstné. A samozřejmě, za vším hledej ženu.

Macbeth je gay. Jenže lady Macbeth tiská hodiny. Chce muže, chce dítě, chce rodinu a chce ji hned. A Macbeth se přitom na nic nezmůže a vymlouvá se na únavu. Aby donutila svého muže k činu, staví ho před absurdní ultimátum: buď ji ojede, nebo zabije Duncana. „Když nemohu být ženou, chci být královnou.“ A pro co se náš milý Macbeth rozhodne? Ano, tak moc se štítí žen. Ovšem paradoxně je žárlivý a nedovolí Lady, aby si své dítě pořídila jinde. Každopádně jeho čin vede pak k celé sérii vražd, z níž se Lady Macbeth zvedá žaludek, nicméně si nedovolí odporovat svému muži. Má přeci, co chtěla. Nebo ne?

komičnosti.

S příběhem došlo samozřejmě i ke změně textu. A jeho zjednodušení. Podle Jafaba není blankvers pro dnešní divadelní inscenace stavěný: „Nikdo na to není školený a dost často je to utrpení pro obě strany – diváky i herce.“ Shakespearův jazyk zůstal ale přece jen do určité míry zachován – herci hovoří angličtinou. A ne ledajakou. Jazyk je tak zjednodušený, že celá hra skoro připomíná Sezame otevři se či jiný výukový pořad pro děti. Jednotlivé věty se často opakují a spolu s přehnaným přízvukem herců nabývají na

Při škrtnání replik došlo i na redukci rovnou celých postav. Místo tří čarodějnic tak Macbethovu budoucnost odhalují dva dědci. Bancových vrahů také nebylo třeba, této role se ujímá Macbeth sám. Stejně tak se v samém závěru ujímá své vlastní smrti – respektive jej na jevišti zabíjejí přízraky všech mrtvých – a McDuff jen zpozvzdálí přihlíží a jako by nám celý příběh vyprávěl.

Toto zpracování Macbetha je úplně jiné než všechna ostatní. Naprosto originální. Je to troufalé, je to drzé, a proto geniální. Z Macbetha se stává montypythonovská komická postavička (Too much pathos!) a Lady Macbeth je vám prostě líto. Není to ta mrcha toužící po moci, ale žena, která netuší, že mlčením zlato (jako ostatně žádná žena) a pak se nestačí divit, co její slova způsobila. A vůbec mi nevadí, že čeští herci mluví při představení anglicky. Právě ta je totiž tou troufalostí, která celé inscenaci dodává originalitu, již v jiném divadle nyní nenajdete.

RESPEKT - Kultura, 22.4.2017

YOU DON'T HAVE A SON, MACBETH. NOT EVEN A DAUGHTER. ZERO

Nevšední výběr ze všedních zážitků uplynulého týdne

Autor: Jan H. Vitvar

... Daleko větší šanci dostat se na představení Divadla Na zábradlí mají dnes diváci, neboť soubor našel kvůli rekonstrukci titěrné domovské scény dočasný azyl v mnohem větším Divadle Komedie. V něm aktuálně proběhla premiéra **Shakespeareova Macbetha, respektive hry Davida Jařaba Macbeth – Too Much Blood**, která je Shakespeareem pouze inspirovaná. Jařab měl totiž geniální nápad: temnou tragédii chtěl přizpůsobit současnému publiku, čili ji celou přepsal do základní angličtiny, již slyšíme všude kolem sebe. Takže při premiéře vůbec nevadilo, že chvíli vynechávalo titulkové zařízení. Takhle například probíhá klíčový dialog Macbetha (Miloslav König) s dvěma magickými bytostmi (Petr Čtvrtníček, Petr Jeništa): „And my son?“ - „You don't have a son. No son. Macbeth... no son.“ „No big son.“ „No small son.“ „Nothing. Nothing. Not even a daughter.“ „Zero.“

Jestli je Jařab v našem prostoru v něčem opravdu nenahraditelný, tak schopností skloubit čistou tragédií s čistou groteskou. A to se mu v novince daří nádherně. Navíc se jeden z posledních českých surrealistů znovu projevuje jako výborný scénograf, když představení pojal jako sled pomalých barevných obrazů, kde se postavy jen líně přeskupují, míchají - a stejně letargicky vraždí. Nechci být škarohlíd, ale osekát Macbetha víc než na takovou dřevň příběhu už po Jařabovi někdo těžko může dokázat. A taky mě asi nikdo nedokáže přesvědčit, abych se po zhlédnutí představení přestal bát břitvy. Ale jak říká Anežka Kubátová coby Lady Macbeth: „Fuck me or kill him.“

...

NADIVADLO

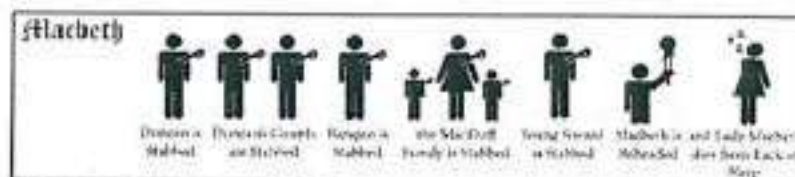
úterý 25. dubna 2017

Škorpil: Macbeth - Too Much Blood (Divadlo Na zábradlí)

Make War Not Love

Stran Jařabova *Macbetha* (protože režisér napsal vlastně zcela nový text) nezbyvá než souhlasit s Vladimírem Mikulkou. Obalen je vskutku lákavě, scénografie i kostýmy jsou (na Zábradlí tradičně) elegantní, trochu perverzní a většinou i funkční, hudba patřičně temná, herectví solidní (přičemž angličtina některé vede k překvapivě zkázněnému výkonu) a inscenace nabízí několik opravdu silných obrazů (a za všechny třeba *Macbetha* ve víru květů). Onen výstřední design ve spojení s výraznou stylizací pohybů a gest a silně náladotvornou hudbou pak myslím mnohé vede k pocitům – když si vypůjčím z komentáře Marie Reslové – že „ta věc je něčím znepokojivá a silná“.

Protože, málo naplat, stísněný a podsvícený vytapetovaný pokoj ve spojení s pomalou stylizací okamžitě asociuje těm, kteří zažili „devadesátky“, *Twin Peaks* a těm mladší hned celou řadu „quality TV“ seriálů (mně třeba *Fargo* nebo *Preachera*), či komiksů. K nim má ostatně Jařabova verze *Macbetha* nejbliž: zjednodušené dialogy, zjednodušené a patřičně hypertrofované emoce, zápletko osekaná na kost podaná zároveň navážno a zároveň se shozem (opravování angličtiny, „original Shakespeare“, Fuck you! – Not you! atp.).

Výklad *Macbethova* vražedného běsu jako důsledku neopětované homosexuální lásky nejspíš není originální, ale rozhodně ne úplně obvyklý. Je to zajímavý nápad, ale nic víc. Celou plochu inscenace unese jen stěží a na konci už myslím není moc o čem víc hrát. Bita je tím navíc i Lady *Macbeth*, která vedle svého muže projde třemi polohami: neukojená – bezdětná – šílená. Ty ale nastávají stříhem a bez valnější vzájemné provázanosti. Zbytek redukováného personálu je pak jakýchkoli hlubších rysů zcela prost a slouží jen co stafáž.

Aby bylo jasno, nemám nic proti dobrým seriálům a ještě méně proti dobrým komiksům či pop-kultuře vůbec. Nemá ale cenu tvářit se, že Jařabův *Macbeth* je něčím víc.

UNI – KULTURNÍ MAGAZÍN 5/2017, DJ/SHAKESPEARE: MACBETH

V Divadle Na zábradlí probíhá rekonstrukce, která se – jak už to u nás bývá – poněkud protáhla, a ambiciózní a řadou ocenění ověřený soubor kočuje. Zprvu ho jako hosta k sobě přátelsky přivinulo Švandovo divadlo na Smíchově, od února hrají kumštýři z Anenského náměstí v prostorách Divadla Komedie, kde se po sametovém převratu provozovalo špičkové divadlo, nejprve tak činil soubor režirovaný Michalem Dočkalem a Janem Nebeským, posléze dodnes nostalgicky připomínaný „divadelní zázrak“, tedy Pražské komorní divadlo, které řídili David Jařab a Dušan Pařízek.

V novince Divadla Na zábradlí se vrací „na místo činu“ režisér David Jařab, stejně jako herec Jiří Černý, kdysi v Pražském komorním divadle působící a nyní jako čerstvá posila mezi kolegy ze Zábradlí nastupující. Po delší přestávce bez premiér (soubor byl pověstný jejich hustotou), způsobené dozajista domovskou neukotveností, představil Jařab s jedním z nejlepších hereckých souborů v zemi originální verzi *Macbetha*. Budete-li zvědaví, zda jde tentokrát o překlad Hilského či Joskův, odpovědi se nedočkáte, text je ostatně úplně nový. Pořídil ho Jařab sám a příběh o mocichtivém manželském páru se hraje v „basic english“ a není ani tak úplně podle Shakespeara. Podtitul kusu zní *Too much blood* a kruciólní problém, z něhož vyvěrá Macbethova vražednicko-mocenská aktivita, vyjadřuje hlavní „teze“ tohoto jevištního tvaru: *Fuck me or kill him!* Tu vyslovuje lady Macbeth (Anežka Kubátová), její manžel (Miloslav König) ji totiž fyzicky neuspokojuje („Do you love me?“ „You my wife, dear“. „So, why don't you love me?“ „I am tired“.), a dilema, nastolené manželkou, řeší vraždou „bosse“ Duncana (Leoš Noha). Problém v manželském soužití naznačuje i Macbethova snaha o výraznější tělesné sblížení s kamarádem a spolubojovníkem Bancem (Jiří Černý), později též zalíbení v dalším z „chlapců, s nimiž mluví“, v Rossovi (Ivan Lupták). Shakespeara připomínají jenom některé situace a motivy. Macbethovi jeho mocenský vzestup opravdu předpověděly jakési nečisté nadpřirozené síly, ne však tři čarodějnice, ale dva podivní chlápci (Petrové Čtvrtníček a Jeništa), pro mě ne příliš pochopitelně stylizovaní do „židovských“ starců s plnovousem a pejzy, vládce Duncan je Macbethem očekávatelně zavražděn (všechny mordy se konají břitvou) a vina je kamuflována zabitím údajných vrahů-služebníků. A Macbeth vyvraždí celé rodiny původních spojenců, kteří před ním uprchli do ciziny. Jeho žena ovšem není tak výrazným hybatelem dění jako u Shakespeara, jde do jisté míry o poněkud vyděšenou paničku, která svými koketními pózami před řadou dalších aktérů na jevišti naznačuje, o co by jí šlo především. Na druhou stranu ovšem pronese: „If I can't be a woman, I want to be the Queen“. Nedojde ani na věštby o birnamském lese a přemožení Macbetha mužem, který se nenarodil z mateřského lůna, tím pádem ani na jejich naplnění. Většina figur končí připomenutou podřezávací vraždou či sebevraždou, po finálovém masakru stojí nad hromadou těl z ciziny se navrátilivší Macduff (Václav Vašák) a pronese finálové: „What to say?“

Nápad s elementární podobou angličtiny i jejím občas školským vyslovováním (dojde na dvě místa s „originálním“ Shakespearem, ovšem na rozdíl od oněch jednoduchých vět a hesel netitulkovaným) je vtipný, i když původní podobu slavné tragédie pochopitelně ochuzuje a

banalizuje. Výborní herci nadsázku i stylizaci zvládají skvěle, v první části se onen provokativní nápad poněkud vyčerpá. Po přestávce, zvláště při výrazně dramatických výjevech (vražda Macduffovy těhotné manželky v excelentní herecké zkratce Johany Matouškové) nabývá inscenace opět na vzrušivosti, a herci, i když omezení příliš jednoduchým libretem, budují uvěřitelné divadelní figury. Miloslav König s Anežkou Kubátovou jsou ve ztělesnění patologického páru zcela přesvědčiví, zaujme také Luptákův sadismu podléhající Ross (zavraždění Macduffovy ženy je mu „přenecháno“ a on do toho jde s chutí).

Scénu navrhl David Jařab sám, na výtvarné podobě díla spolupracoval s přední kostymérkou Simonou Rybákovou: ložnice se zavěšenou kožešinou na stěně (uprostřed protrženou a umožňující vizuálně-světelné efekty) a loveckými trofejemi, bílé župany s občasnou decentní nahotou, společenské obleky kombinované se skotským atributem, pánskou sukni (koženou a vlastně řeznickou), to vše tvoří působivé jevištní obrazy, na jaké jsme od inscenací Divadla Na zábradlí zvyklí. Hudba Jakuba Kudláče (Jařab do libreta připsal též „povinné“ použití songu *Wayfaring Stranger* z Cashova repertoáru) s téměř permanentním kytarovým podkresem trochu upomíná na hudbu Neila Younga k Jarmuschovu filmu *Mrtvý muž*. What to say, co dodat? Jde o chytrou inscenaci, kterou bychom při troše dobré vůle mohli klasifikovat jako černou komedii, ale tato jevištní meditace o temných stránkách lidské psychiky vyznívá při vši nadlehčené apartnosti přece jenom jako děsuplná anamnéza.

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY, 11.4.2017

Recenze: Režisér Jařab převyprávěl Macbetha primitivní angličtinou, připomíná jazyk sítí i trumpovštinu

11. 4. 2017 00:00 (aktualizováno 03:01)

Marie Reslová - divadelní kritička

- Pražské Divadlo Na zábradlí uvedlo novou inscenaci v dočasném působišti v Divadle Komedie.
- Režisér David Jařab sleduje Macbethovu cestu na vrchol moci za cenu krvavých zločinů.
- Jařab napsal text inscenace v základní angličtině. Je to efektní, vtipné a zároveň je v tom obsaženo něco varujícího.

Křehká, ustrašená myška Lady MCB (Anežka Kubátová) se do Macbetha (Miloslav Křoník) zahryzává ostrými zoubky svých nároků. autor: KIVA

Na motivy Shakespearova Macbetha napsal režisér a dramatik David Jařab anglický text, který vystačí se základní slovní zásobou. Cesta na vrchol moci za cenu krvavých zločinů dostala

v jeho nové inscenaci až nesnesitelně lapidární, provokativní podobu. Pražské Divadlo Na zábradlí ji premiérově uvedlo ve svém dočasném působišti v Divadle Komedie pod názvem Macbeth – Too Much Blood.

Macbeth se vrátil "z dlouhé války, z velkého boje, kde bylo moc krve". V luxusní ložnici na rafinované svádění své ženy odpovídá vyhýbavým, popuzeným a protáhle intonovaným: "Tired." Jsem unavený. Trapné vyčkávání polonahých těl napíná situaci k prasknutí. Přitom je komická.

Jařab, který s Dušanem Pařízkem spoluvytvářel slavnou éru Divadla Komedie, se po několika letech vrací na stejné jeviště, ale vstupuje do kontextu tvorby jiného souboru. Na Zábradlí se slovy šetří a v několika inscenacích si herci vystačili i bez nich. Jařabův pokus převyprávět Macbetha primitivní angličtinou, která asociuje globální jazyk sítí, ale také tragikomickou "trumpovštinu", je efektní, vtipný.

V té zkratce je však obsaženo i něco strašného: možnost, že touha po moci a brutální společenské násilí mají tak trapně jednoduché pozadí jako sexuální či jinou frustraci. Člověk svlečený ze slov se v tomto Macbethovi jeví jako člověk svlečený z lidství.

"Basic English" nutí k přímočaré definici zájmů. "Fuck me or kill him," dává na vybranou Lady MCB, tedy paní Macbethová, svému muži ze dvou nemožností – udělej mi to nebo zabij šéfa, tedy krále Duncana. A stranou dodává: Nemohu-li být ženou, chci být královnou.

Surrealismem poučený výtvarný koncept Macbetha zasadil Jařab do designové ložnice, které dominuje ornament ze zvířecích kůží a lampičky z rohových lebek coby narážka na časy barbarů.

Postavy pózuji jako manekýni ve fashion story, oči a těla ale prozrazují ostražitě živočichy. Zjemnělost, mafiánskou dekadentní noblesu jako vystřiženou z filmů od Quentina Tarantina umocňuje vražedná zbraň – břitva. Slupka instantní dokonalosti chatrně zakrývá primitivní, v případě Macbetha a jeho ženy ještě "ujetou" podstatu.

Macbetha Miloslava Kóniga zjevné přitahují muži. Nehraje ale žádnou vykroucenou buzu, jeho situace je mnohem strašnější. Čím víc se jeho společenská roln rozchází s jeho pravou touhou, tím pevněji se uzavírá past, do které se ženou vstoupili. Počáteční vnitřní panika se mění v agresivitu a přirozeně se rozpouští v šílenství.

Lady MCB, kterou Anežka Kubátová interpretuje jako křehkou, ustrašenou myšku zahryzávající se do Macbetha ostrými zoubky svých "obyčejných" nároků, zůstává v okázale machistickém světě inscenace jakoby v pozadí.

Jak bylo mnohokrát napsáno, herci ze Zábřadlí jsou dokonale sehráni a divadlu založenému na paradoxech pravdivé, niterné existence jednotlivce uprostřed "společenské hry" dobře rozumí. Skvostně je vyřešena scéna s čarodějnicemi, které vnuknou Macbethovi ambiciózní plán na likvidaci "šéfa", jak je v této inscenaci nazýván vládce.

Nahradila je dvojice takřka identických vágusů, možná odkazujících k "metafyzický" obtěžujícím postavám Láďů ve hře Václava Havla Largo desolato či smradlavému čertu Foustkovi v Pokoušení.

Formálně je Jařabova inscenace bezchybná, snad až na nešťastné dělení přestávkou. Lapidárním tvaru, jehož princip se poměrně rychle odhalí, by rozhodně svědčil kompaktní celek.

Bude zajímavé sledovat, jak se inscenace prosadí na zahraničních festivalech. Mohla by se díky globálnímu jazyku i globálnímu tématu líbit. Primitivních vůdců, o jejichž zdravém rozumu lze právem pochybovat a které Jařabův Macbeth dost neodbytně připomíná, v poslední době přibývá.

DIVADLO

Macbeth – Too Much Blood

Scénář, scéna a režie: David Jařab

Praha, Divadlo Na zábradlí v Divadle Komedie, premiéry 7. a 8. dubna, nejbližší uvedení 14. a 24. dubna

INSTINKT, 25.5.2017

LENKA DOMBROVSKÁ

kultura divadlo

RECENZE Lenky Dombrovské

Je to Macbeth a není to Macbeth. David Jařab je v interpretaci Shakespearovy tragédie v Divadle Na zábradlí radikální, avšak to podstatné a hluboké z ní zachovává. Snad jen, v inscenaci s názvem *Macbeth – Too Much Blood* nespáříte ani kapku (divadelní) krve. Vůbec to ale nevádí.

Režisér David Jařab si je vědom pravdy největší, obsažené nejen v *Macbethovi*: Za vším hledej ženu. I v Divadle Na zábradlí (původní režisérkou tohoto bošvovského v Divadle Komedií) je srůjkyní všeho *Lady Macbeth*. Marně se snaží zbit, ale není schopna plnit manželské povinnosti. Její rocha má potomka je však tělná. A tak rozkřáče: „Fuck me se kill him! Právě když nemůže být *Lady Macbeth* matkou, bude aspoň královnou...

Ústřední pár vypadá jako z módního časopisu – Anežka Kubáňová v průhledné košilce, jak v elegantních šatech, Miroslav Křížek v šapíru, přer v patrovém obleku. Z košice se ploužící na území vysoko-keho byznysu. A ještě předtím přibývají na řadu kožené sadu-mano prvky. Mnoho tří čarodějnic jako v originále jsou nyní dvě vzneslé a zpusťle magické bytosti – *Chlápek 1* (Petr Honěš) a *Chlápek 2* (Petr Červený). Opravdu jsou z jiného světa než myslím „vytažená“ smesánka – zatímco-li je to a lespek elegantní pár Macduffových (Johana Mazoušková a Václav Vašík).

Inscepace *Macbeth – Too Much Blood* je vlastně divadelní komiks. Dialogy jsou velmi jednoduché a vedené v primitivní angličtině, které opravdu porozumí každý, kdo se alespoň pár měsíců s jazykem seznamoval, a pokud ne, nad hovorami herců běží české rvačky. Herci si se slovy i inscenací pohrávají, často dochází ke komickým situacím jen kvůli „korekční výpravosti“. A přesto všechno to není jen hohopuší legace!

Opravdu vám záme, když se na scéně groteskně podívávají břívos křky. Jak je to možná? Jednak groteska v se-

bě vždy nese něco kuzního a jednak je vše zde vyřibbené – berectví, ubranitívá, téměř anabátní hudba říká má hra-sím sboru Chlápků na tenzích a košice dekadentní srána.

Lampičky a muželského kře jsou vynoheny z lebek zvířat, nad ním visí koželiny, které vyvíjejí opicím ústí – znáte to, jaký obráz se v jejich vý-fyzích objeví? Právě to *Jařab* odhaluje, co se může objevit v podvědomí Shakespearových hrdinů (a nejen jejich), to je máí komat.

Macbeth – Too Much Blood je vnová a psychoanalytická inscepace. A domnívám se, že pro jejího málo být dosti těžko srazitelná. □

RECENZE ★ ★ ★ ★

David Jařab, William Shakespeare: *Macbeth – Too Much Blood*. Divadlo Na zábradlí. Scenáři, režie, režie: David Jařab. Kostýmy: Sýra Zlmaie Handlová. Hudba: Jakub Kadlčík. Hráči: Miroslav Křížek, Anežka Kubáňová, Petr Červený, Leoš Nohý, Václav Vašík, Petr Janiš, Petr Červený, Jan Lupašák a další.

Benátská! festival dobré nálady s impulsem

Status Quo /UK/
Pavol Habera a Team

Rlice a Dan Bárta • Čechomor • Jasná Páka
Kamil Střihavka • Marek Ztracený a Marta Jandová
Mig 21 • No Name • Horkýže Silča
Inekafe • Rybičky 48 • Wohnout
Lenny • Jaroslav Uhlíř • Wabi Daněk
Doctor PP • Doga • Škwor • Walda Gang
Rtmo music • Marpo • Paulie Garand • Sebastian
a další

Liberec 27. - 30. 7. 2017

www.benatska.cz

Bubínek Revolveru 19. 6. 2017

Tereza MAREČKOVÁ

Redukce jazyka, redukce bytí (Jařabův Macbeth)

Soubor Divadla Na zábradlí hraje z důvodu rekonstrukce domovské scény v divadle Komedie, kde si uzpůsobuje jeviště tak, že ho z obou stran vertikálně zúží černými výkryty. Zůstává prostor blízký specifickému jevišti Zábradlí, podobný větší výloze nebo výklenku, kam se vloží divadelní dílo. V případě Macbetha, který měl premiéru 7. dubna 2017, taková prostorová redukce už sama o sobě na diváka působí stísnujícím dojmem: jako by vnímání z každé strany někdo ostře ukrojil.

Na jevišti je nejprve osamělá ložnice Macbetha a Lady Macbeth a do ní brzy vstoupí hlavní protagonisté v podání Miloslava Kóniga a Anežky Kubátové. Celá Jařabova výrazná interpretace stojí na detailní vivisekci tohoto páru, a tedy na skutečnosti, že nelze oddělit jednání intimní od veřejného, ba že jedno z druhého přímo pramení. S tím souvisí i scénografie, jejímž autorem je rovněž režisér a také autor textu. Stěně nad postelí vévodí sugestivní útvar podobný Rorschachově skvrně. Podoba je ovšem jen částečná, protože známé obrazce využívané psychology jako projektivní test, který se snaží zachytit přenos myšlenek a osobnostních rysů na neurčité objekty, jsou vždy osově souměrné. Při zběžném pohledu se také může zdát, že nad postelí visí pro okrasu rozprostřená zvířecí kůže, například staženého býka. To je ale omyl a optický klam myslí, možná ovšem důležitý pro vyznění celé inscenace. Tam, kde je domněle kůže, je totiž prázdno. Později se ukáže, že ho vyplňuje projekční plátno. Hnědá kůže je naopak použita jako tapeta okolo. Po stranách visí dvě buvolí lebky – perverzní noční lampičky u postelí. Přenos myšlenek a osobnostních rysů na neurčité objekty je možná i dobré východisko k úvahám nad touto inscenací. Lze se dívat, kým je člověk, kým jsme, v tomto Macbethovi.

David Jařab naložil s Shakespearovým dramatickým textem radikálně. Jednak příběh manželského vztahu v kontextu velké mocenské struktury a hry přetvořil ve velice komorní, útržkovitou podobu boje o pozice, a to v rámci jakési firmy i v rámci ústředního páru. Kromě toho na rozdíl od Shakespeara používá velmi primitivní jazyk, angličtinu se základní slovní výbavou. Oba tyto interpretační pohyby lze charakterizovat výrazem redukce. Redukce jazyka s sebou nutně nese i redukci pocitů a významů, jaké je vůbec možné v takto vystavěném světě vyjádřit, sdílet neboli žít. Redukcí prošly i postavy čarodějnic. Místo původních tří jsou tu dvě „magic persons“, poťouchlí a všehoschopní fousáci, které představuje Petr Jeništa a Petr Čtvrtníček. Kouzlo původní triády se mění v úzkost, již nahání dvojice, připomínající „tajné“, kteří však také působí jako optický klam, loutky, jež někdo omylem vyřezal dvakrát, a ani jednou pořádně.

Velmi těžko se píše o jednotlivých hereckých výkonech. Soubor je výjimečně sehraný a až na detaily celistvý. Jedinečnost v této inscenaci není devizou, tou je naopak určitá slitost, pod přelivem děsu, který jako by všechny ochromil, do stejného tempa a výrazu. Herci vlastně působí jako stádo vysoké zvěře postižené po těžkém traumatu strnulostí těla i mysli. Nemohou se ani v největší intimitě uvolnit, jako by tušili, že nepřítel je stále nablízku, mezi nimi, v nich. Anežka Kubátová je precizní, vysoustruhovaný obraz vnější dokonalosti, nelidské, která je po ní vyžadována jako dekorum, jež přijala a obětovala se mu. Drží napětí své postavy až k hranicím šílenství, do něž přirozeně musí vše ústit. Miloslav Kónig má větší herecké plochy, jako infantilizovaný článek firmy či domácnosti, závislý na nátlaku a uznání své ženy nebo jiného šéfa, později, při jednotlivých vraždách, se přesně pohybuje na škále odporu a fascinace. Ve finále už je jeho bytost, které se postupně vzdal, schopna jen paralytických záškubů. Zavinutý do osobního pekla sedí na pohovce. Prázdna skvrna na stěně za ním se plní projekcí obrazu stoupajících blan krve. Vizually to působí tak, že divák může mít pocit sestupu celého jeviště dolů, jako výtahem, do nejnižších pater lidství. Z celé nabídky života zbývají už jen primitivní posunky, jimž samozřejmě vévodí textový emblém inscenace: „Fuck me or kill him“.

Při vši hrůznosti byl Shakespearův Macbeth ještě stále lidský. Mohl svádět vnitřní souboj se svědomím a o zbytky důstojnosti a integrity. Jařabův antihrdina působí už jako pouhé torzo člověka. Nitro mu chybí, je jen projekčním plátnem, chodící příručkou „úspěchu“ či „růstu“, založenou na frázích naučených za dvě manipulativní lekce koučingu. To, že se Jařab vzdal celé bohaté matérie básnivého textu, jež tvoří vlastní

základ Shakespearova díla, je základní gesto jeho inscenace, které nastavuje zrcadlo, je reflexí. Nevzdáváme se i my často bohaté a složité matérie života a imaginace, výměnou za infantilní požitky a nejnižší pudry? Nepácháme sami stejně běžně podobná radikální zjednodušení a vulgarizace skutečnosti, namísto abychom naslouchali vrstevnaté řeči vlastního hlubokého nitra? Původní krvavý boj zobrazený v alžbětinském dramatu se dnes u Jařaba mění v předvídatelný mechanický pohyb kolosem společnosti založené na individualismu, v níž chybí individuality.

Jedinečným a ustanovujícím prvkem inscenace je rovněž bezohledná pomalost, s níž se vše odvíjí. Zjednodušené repliky, pronášené zejména ústřední dvojicí s precizní manýrou přízvuku hlasatelů BBC, se tak mohou v čase rozvíjet jako jedovaté květy a jejich prázdnota bobtná k naléhavé výpovědi: nic už není k vyslovení! Tam, kde by měla být kůže, zeje prázdnota! Čas byl zrušen, proto není možná ani proměna postav nebo postojů. Přestala existovat možnost času ve smyslu možnosti pokračování a vývoje. Vše může jen pomalu jednotvárně klouzat určeným směrem jako mrtvola nekonečně tažená přes scénu Rossem v přesném provedení Ivana Luptáka. Pomalost je stejně jako celková redukce podnětů, postav, situací a řeči velmi frustrující a rafinovaně pracuje s diváckým očekáváním. Divák musí s těmito nepříjemnými, mnohdy drastickými či odpornými obrazy setrvat, nepřehluší je vzápětí úlevný vtip nebo pouhý stříh, změna. Působí to trýzeň i rozkoš. V hledišti si s touto výzvou poradí každý po svém. Někoho nepřestává bavit bazální angličtina, jiný se postupně od inscenace odtáhne, někomu zmrzne smích na rtech. Jařab se s herci vydal do svébytného žánru na hranici banality a hluboké výpovědi, neuhýbá a je důsledný. Neurčité objekty na scéně, kterými můžeme v dnešní době velmi rychle být i my, se pomalu, a přesto strmě pohybují směrem ke zkáze, k rozkladu osobností, jejichž životodárné části postupně odumírají.

Na začátku se Macbeth vrací z války. Říká, že v ní zažil „too much blood“ na to, aby se mohl pomilovat se svou ženou. Je za tím ale i něco jiného. Kde není niternost, nemůže být ani jakýkoli vztah. Vztah mezi loutkami není možný. Možná je pouze závislost, nutně způsobená systémem provázanosti mezi jednotlivými drátky. Kromě toho skutečnou přitažlivost a erotickou jiskru pociťuje Macbeth zjevně vůči mužům, zejména příteli Bancovi v podání Jiřího Černého. Důležitým motivem Jařabovy adaptace je nemožnost reprodukce hlavního páru, jež z tohoto významového manévru vyplývá. Lady velmi naléhavě touží po dítěti, pro Macbetha je ale nemožné s ní spát. Tím se roztáčí celý kolotoč událostí a náhražek, jež se v životě páru dostávají na místo potomka, jako „důkazy lásky“, které mají symbolizovat naději na jejich jakoukoli vzájemnost. Přichází tedy moc, peníze, zlato, sdílená slast krutosti. Když ale po tomto žebříku zástupných hodnot vystoupají už neudržitelně vysoko, dostaví se závrať a pád. Krev začne stoupat k nebesům, protože byl narušen základní tok života.

Aby Lady dostala, co chce, ptá se na začátku Macbetha: „Are you a man?“ Dráždí ho touto otázkou po mužství a provokuje tak dlouho, až on učiní něco naprosto nemůžného. Velice infantilním způsobem zabije Duncana, kterého Leoš Noha ztvárňuje jako vyjukaně dětinského pivaře bez jakékoli odpovědnosti. Motivы mužnosti, respektive chlapáctví a siláctví, se to v celé inscenaci jen hemží. Počínaje svítícími lebečnými trofejemi přes celkovou ramenatou firemní pseudokulturu až po temně zpomalenou country western hudbu (Jakub Kudláč), která asociuje osamělého kovboje pomalu vyklusávající krajinou vlastního krutého osudu. Tím vším se ale jen podtrhuje všeobecná nemůžnost, nepevnost a impotence ve vztahu k životu.

Skutečným králem v této společnosti není Duncan, ale chorobný strach, z něhož jsou všichni ochrnuti. Macbeth skrčený pod lavicí skučí: „I'm scared!“. To je jedna z mála vět, které tvoří základ protagonistova v podstatě dětského slovníku. Možná by jeho objem mohl náležet pětiletému chlapci, nikoli ale zralému muži. Poté, co získá moc, může na chvíli být ku svému uspokojení naopak tím, kdo strach nahání. Šikanou těhotné Lady Macduff v podání Johany Matouškové, nebo Rosse, při mytí rukou po její vraždě, jež se ze strachu před Macbethovou potlačenou touhou pomoci. Macbethova prvotní nechuť k moci a odpovědnosti byla zřejmá. Později se ale pod nátlakem Lady a okolností do nové pozice oblékl jako do brnění a vzal za své i odpovídající zbraně. Svou roli hraje i jeho potlačená sexuální orientace, kterou se neodvažuje realizovat, protože by přišel o jistoty a sociální status. Jeho nechuť k ženství má ale ještě hlubší význam. Zahnuje i těhotné břicho Lady Macduff, z něhož se mu chce zvracet. Šťouchá do něj jako malý kluk zkoumající žábu a hranice bolesti druhých. Pokračování života, ukryté v břiše Lady Macduff, je ve vnitřním světě tohoto Macbetha důvodem k bytostné nevolnosti. Je totiž v takto nastaveném světě a sám v

sobě jako ve slepé uličce, v rukou má dvě břitvy, kterými v pokroucené grimase stříhá nad hlavou jako hororový velikonoční zajíček. Jedním z témat inscenace je tedy i absence odvahy stát se sám sebou. Odvahy nepodlehnout tlaku kolektivních pseudohodnot, nepoddat se vlastní zbabělosti. Protože pokud už Macbeth podlehl a stal se souhrou osudu dokonce „bossem“ prázdného světa-firmy, proč by mělo cokoli pokračovat, když v něm ani pro něj není možné skutečně vnitřně být a pociťovat smysl? Raději ať vše zajde.

P. S. Nemohu si odpustit vyjádření určitého údivu nad některými dosavadními reakcemi recenzentů. Jako příznačný příklad ocituji úryvky z textu Jakuba Škorpila, který inscenaci na blogu Nadivadlo (<http://nadivadlo.blogspot.cz/2017/04/skorpil-macbeth-too-much-blood-diva...>) popisuje takto: „zjednodušené dialogy, zjednodušené a patřičně hypertrofované emoce, zápletka osekaná na kost podaná zároveň navážno a zároveň se shozem“; „zbytek zredukovaného personálu je pak jakýchkoli hlubších rysů zcela prost a slouží jen co stafáž“. Je s podivem, že tento recenzent stejně jako jeho mnozí kolegové zároveň nezaznamenal, že právě zjednodušení, absence rysů a „stafážovitost“ jsou nejen zásadním principem, ale i tématem této adaptace a inscenace. Na druhou stranu je ale, jak už řečeno, zřejmé, že v rámci přenosu myšlenek a osobnostních rysů na neurčité objekty můžeme stejně jako na Rorschachových skvrnách i na divadle vidět právě a pouze to, co jsme schopni nahlédnout v sobě, nic víc, nic míň.

Foto KIVA

DIVADLO NA ZÁBRADLÍ

Jan Mikulášek, Dora Viceniková, Petr Štědroň

Andersen

(pracovní název)

Režie: **Jan Mikulášek**

Scéna a kostýmy: Marek Cpin

Obsazení:

Dita Kaplanová

Majda Sidonová

Jana Plodková

Anežka Kubátová

Petr Čtvrtníček

Leoš Noha

Miloslav König

Ivan Lupták

Jiří Černý

Inspice Eva Dryjová

Nápověda Jana Jungvirtová

Zahajovací zkouška 10. dubna 2017

Premiéra 2. června 2017

AKTUÁLNĚ.CZ, 5.6.2017

Recenze: AnderSen je pohádka, ve které místo idyly ožívají přízraky úzkosti a probuzené sexuality

Saša Hrbotický

Aktuálně.cz: 80 %

Pojďme si hrát na lidi. | Foto: Divadlo Na zábradlí

Nové představení Divadla Na zábradlí AnderSen, odkazující k dánskému pohádkáři Hansi Christianu Andersenovi, osloví hlavně publikum, které dokáže přistupovat k dění na scéně podobně jako třeba k četbě poezie. Pak se mu otevře okno do duše režiséra, naplněné andersenovským smutkem a

zoufalým smíchem, úzkostí a strachem z lidské krutosti.

Jako by stále více nedůvěřoval možnostem klasického divadla a současně se chtěl vzepřít diktátu zpohodlnělého diváka. Režisér Divadla Na zábradlí Jan Mikulášek přichází s další hrou, která odmítá tradiční dramatický text a vyprávění souvislých dějů. Ve svém AnderSenovi diváka zavádí do zjitřené krajiny dětství, kde místo bezstarostné idyly ožívají přízraky úzkosti, trapnosti a probuzené sexuality.

AnderSen podobně jako předchozí Požitkáři nebo Posedlost vznikl v úzké součinnosti režiséra, dramaturgů, scénického výtvarníka a především samotných herců. Každý účinkující přispěl vlastními směšnými i krutými historkami z mládí.

V představení je to jako v domečku. | Foto: Divadlo Na zábradlí

Název představení odkazuje ke slavnému dánskému pohádkáři Hansi Christianu Andersenovi, ale současně zdůrazňuje snovost jako určující princip dramatické struktury a atmosféry. Mikulášek řadí jednotlivé scény na základě volných, někdy ne zcela čitelných asociací. Atmosféra ladí

převážně do teskných, zádušných tónů a ztišených poloh. Doslova: v několika momentech se verbální projev herců dostává až na hranici slyšitelnosti. Občasné odlehčené momenty si uchovávají groteskně temný ráz.

Inscenace zůstává dlouho uzavřená v dekoraci v podobě pokojíčku jako vystřiženého z dětských domků pro panenky nebo domácích divadýlek. Nevyčerpatelná fantazie stálého Mikuláškovy scénografa a kostýmního výtvarníka Marka Cpina však navíc dokáže vykouzlit hned dvoji rychlou proměnu. Poprvé, když odkryje interiér dvoupatrového obydlí, podruhé, když přidá tajemnou místnost s křížem, do níž vede točité schodiště.

reklama

Zpočátku to v AnderSenovi vypadá jako v ožvlhlém loutkovém divadle. Expresivně nalíčené dvě čtveřice herců a hereček v bizarních kostýmech a v parukách se projdou po scéně šhubavými pohyby dřevěných paňáčků, usadí se do plastových sedaček a ohlásí, že si "budou hrát na lidi". Herci jeden po druhém přistupují k mikrofonu, aby nikoliv jako smyšlené postavy divadelní hry, ale sami za sebe otevřeli zásuvky vzpomínek a podělili se o dávné zážitky a malá i velká dětská traumata, nezřídka spojovaná s fyzickými projevy lidského těla a prvními kontakty se sexualitou.

Někteří neuhýbají ani před falešně tabuizovaným tématem pedofilie. Jak v nadsázce glosuje Petr Čtvrtníček v kostýmu krále, pokud by to někomu připadalo jako psychotherapeutické sezení, pak tomu tak doopravdy je.

Po takřka kabaretním úvodu následuje série scén, kde se intimní vzpomínky herců prolínají a doplňují s fragmenty Andersenových pohádek Slávik, Sněhová královna či Císařovy nové šaty. Zazní i citace z autorových deníků, které si autor po celý život pečlivě vedl. Zábavné vsuvky sem vnáší drobné popkulturní retro-citace, třeba znělka rozhlasového Hajaji nebo hudební motiv z Dietlovy Nemocnice na kraji města.

Vedle výtvarné originality patří k hlavním kvalitám herecký ansámbl, dokonale sžitý s mikuláškovskou poetikou a vzácně sladěný na strunu groteskní odtažitosti. Ivan Lupták představuje zamilovaného cínového vojáčka, jenž se roztaví v ohni, ale herec se současně v autentických vzpomínkách vrací k otci, vojáčkovi z povolání, a připomene i rodičovské roztržky, které zasahovaly jeho dětskou duši.

Jiří Černý se z postavy samotného Hanse Christiana Andersena nečekaně převtělí do nebohého děvčátka se sirkami z další ze známých autorových pohádek. A blýskne se i výtečnou interpretací písně, již stejně jako všechnu ostatní scénickou hudbu zkomponoval herecký kolega a představitel role Kaje ze Sněhové královny Miloslav König.

Výrazný je osobní vklad Magdalény Sidonové, která se z oživé brýlaté loutky se zaslepeným okem promění v poněkud excentricky pojatou Andersenovu spisovatelkou kolegyni Boženu Němcovou a přidá i několik velmi intimních reminiscencí na dobu dětství a dospívání

Jan Mikulášek svou nejnovější prací potvrzuje, že patří k nejoriginálnějším osobnostem moderního tuzemského divadla. Je snad přespříliš sebestředný, ponořený do svého vnitřního světa a pro běžného diváka tudíž málo komunikativní, ale bezpochyby umělecky poctivý.

AnderSen osloví alternativněji laděné publikum, jež dokáže přistupovat k dění na scéně podobně jako třeba k četbě poezie. Pak se mu otevře okno do režisérovy duše naplněné andersenovským smutkem a zoufalým smíchem, úzkostí a strachem z lidské krutosti.

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

5. 6. 2017 00:00 (aktualizováno 09:02)

V poslední novince sezony Divadla Na zábradlí si loutky hrají na lidi, herci se svěřují s traumaty

Marie Reslová - divadelní kritička

- Divadlo Na zábradlí uvedlo novou inscenaci AnderSen.
- Znovu ohromí scénou od výtvarníka Marka Cpina i kolektivní improvizací zdejších herců.
- Téma hry se však rozvírá příliš doširoka a inscenace nedrží příběh.

Loutky, které jsou zpravidla objekty v lidských rukách, v inscenaci zvané AnderSen ožívají. Na snímku je herečka Anežka Kubátová.

autor: KJVA

Osm herců Divadla Na zábradlí konfrontuje třinácté komnaty vlastního dětství s pohádkami i životem Hanse Christiana Andersena. Inscenaci nazvanou AnderSen aneb Fantazie mě přivede do bláznince připravil režisér Jan Mikulášek, po páteční premiéře dnes bude mít první reprízu.

Na pozadí omšelých stěn biedermeierovského pokojíčku pro panenky ožívají všelijak poraněné nebo handicapované, bizarně vyhlížející postavy, které připomínají hrdiny andersenovských příběhů. Je tu Tanečnice i Sněhová královna a Kaj, Cínový voják nebo Císař. Mezi nimi i spisovatel, který je ve své přecitlivělé fantazii stvořil a vdechl jim něco z vlastní bolavé duše.

Herci, například Miloslav König nebo Jana Plodková, se v rámci své typologie proměňují: chvílemi se podobají třeba nočním mūrám z ilustrací a filmů Tima Burtona. Pokojíček s květinovými tapetami a nočními lampičkami navštíví i Andersenova kolegyně Božena Němcová v podání Magdalény Sidonové.

Tvůrci inscenace obracejí situaci dětské hry – loutky, které jsou zpravidla objekty v lidských rukách, teď říkají: "Pojďme si zahrát na lidi, to je vždy nějaká zábava!" Herci střídavě vystupují z pimprlových "rolí", stojí na scéně sami za sebe, konfrontují se veřejně nejen se vzpomínkami, ale také s vlastními fotografiemi z dětství. Se zlehčující sebeironií se svěřují s traumaty a trapasy, jako jsou potíže s kakáním a čůráním, poznáváním svého těla.

Objevují se pedofilní motivy, ale také téma sebeukájení či sebeuvědomění, iniciační zážitky vlastní existence nebo smrti.

FOTOGALERIE

Tematické shluky prostupují odkazy k Andersenovým textům. Někdy je to jen věta, kterou ani nedokážeme přesně zařadit, dobře známý výjev Kaje a Sněhové královny nebo za srdce beroucí konec Děvčátka se sirkami. Objevují se i různá "krátká" spojení.

Herec Petr Čtvrtníček obchází "děti" jako exhibicionista a zády k publiku za zvuku varhan rozevřít baloňák. Na hlavě má korunu, která ho posléze spojí s protagonistou pohádky Císařovy nové šaty. Motiv nahoty je zas okořeněn hudební citací z písně Richarda Müllera Nahý.

Výstupy či obrazy, které často působí víc výtvarně než divadelně, nejsou jen dílem režiséra a herců, zásadně je poznamenala představivost výtvarníka Marka Cpina. Bez jeho jemného smyslu pro eleganci, humor, styl a přesně charakterizující tvarový detail si tvorbu dnešního Zábradlí nelze ani představit.

Tentokrát Cpin spojil plastovou židli s biedermeierem, Andersenovu dobu, která vzbuzuje romantické pohádkové představy, s estetikou dětství v 80. letech minulého století. A opět si na závěr nechal překvapení, když rozevřel pokojíček, vystavěl dům a z něho pak i schodiště kamsi nahoru ke kříži, kde končí "kalvárie" Andersenova života.

Stejně jako na ohromení ze Cpinových scén si už divák zvykl na spolehlivou souhru zdejších herců. Jejich projev divadelní jazyk režiséra Mikuláška podřizuje výrazné stylizaci, ale nikdy jim neupírá osobitost ani osobnost. Všechny osm herců pak inscenaci imponantně a dojemně dovrší a cappella smetanovským sborem Má hvězda.

Mikulášková režie splývá na bázi snu vyplavujícího úzkosti, bolavé zážitky nebo jen nejistotu o skutečnosti. Téma dětství a sebeprojekce do světa pohádek a symbolických bytostí je osobně, ale nijak hluboce pojato prostřednictvím herců a jejich patrně autentických vzpomínek.

Díky metodě kolektivní improvizace, s níž Zábradlí opakovaně pracuje, se však téma hry rozvírá až příliš doširoka. Inscenace nedrží příběh, spoléhá se na sílu intuitivně poskládaných situací, jejichž fantazijní logiku je někdy těžké sledovat. A ne vždy funguje.

iDivadlo.cz

ANDERSEN

Hodnocení redakce:

Anežka Hrebíková 6.6.2017 84 %

Velmi náročná inscenace, která naprosto geniálním způsobem propojuje Andersenovy pohádky s poněkud traumatickými zážitky z dětství jednotlivých herců klasickou metodou kolektivní improvizace. Nápadité je zařazení především méně známých pohádkářových textů, jakým je například Stín. Skvělé kostýmy a vynikající scéna. Jedinými výtkami jsou nedostatečná formální kompaktnost kusu a podivně exhibující postava Boženy Němcové. Každopádně je více než dobře, že na úžasné Andersenovo dílo bylo nahlédnuto z tak nového, obohacujícího úhlu. Osobnost, jako byl on, si to jednoznačně zaslouží.

Hodnocení uživatelů:

Tarbík 12.7.2017. 60 %

Koeman2 50 % 26.6.2017,

Těžká hra, která musí sednout. Vezměte všechna možná traumata z dětství a smíchejte se s motivy Andersenových pohádek a dostanete výsledný mišmaš. Ale světlé momenty se taky našly.

Národosolobě 20.6.2017, 70 %, Sluha 18.6.2017 60 %, Radiator 12.6.2017 80 %, Proda 6.6.2017 70 %,

DD81 19.6.2017 50 %

Hodnotím docela nízkou. Hra je podle mně pro náročnějšího diváka. Celkově se mi líbí ten nápad a scéna byla fakt skvělá.

Domí.Mac 8.6.2017, 50 %

Pro mě nejslabší počin Na Zábradlí za poslední dobu, nesehranost kolektivu, nevypointované situace, žádný rytmus, velmi se to celé vleče. Kontrolovaná neosobní terapie, která si Andersen jenom láká diváky, přitom s ním nic moc společného nemá. Herecky dobrá Kubátová, König, Plodková. Celých mých 50% jde za Markem Cpinem, který je fenomenální. Dechberoucí scéna.

Jirkan 30 % 6.6.2017,

Je zde podařená výtvarná stránka a především nápad má závěrečná přestavba. Některé kostýmy více podtrhují postavy z pohádek. Některé herecké momenty jsou velmi nápadité (jako třeba Stín). Ovšem jako celek to z mého pohledu využívá málo potenciálu z Andersena a propojení s dětskými traumaty herců je prázdné. Podobná témata byla na mnoha jevištích už několikrát probrána a tato inscenace pro mne byla spíše nudou než něčím třeba obohacujícím či iritujícím (jako Hamlet).

Vladimír Rogalewicz 100 % 3.6.2017,

Esence imaginace. Úžasný ožvládnutý svět andersenovských postav v životě (dětství) herců Divadla Na zábradlí. Inscenace sezón!
(Pozn. tentokrát (konečně!) nevíteží forma nad obsahem, ale nezištně mu slouží. Herecky jako obvykle stoprocentní. A obrovský podíl na zdařilé inscenaci má (jak jinak) Marek Cpin.)

Zizkov 80 %

(zařáno: 2.6.2017,

Solidních 80%, milovaný ansámbl, pro Zábradlí trejdmarkový způsob vyprávění, nádherná doslovná výprava a scéna, osobní zpověď za domácí úkol, ač opět, proč ne, vlastně obvyklé vtipky, které kupodivu neomrzí, retro promítání (obsahově i formou), tak akorát délka představení, krása.

Divadelní noviny, 16.6.2017

Vladimír Mikulka

Honibrku, ty jsi Káj?

Představení **AnderSen** začne jako výjev z velkého pinprlového divadla: přes scénu trhavě procházejí účinkující v barvitých kostýmech, klaní se, ozývá se hudba, která odkazuje k charakteristickému zvuku orchestrionu. Pak zazní citát: *Pojďme si hrát na lidi, to je vždycky nějaká zábava...* – a Magdaléna Šidonová začne do mikrofonu chaoticky povídat cosi o třináctých komnatách. Když padne zmínka o Francouzích, vykuknou zpoza zadního výkrytu, pomalovaného optimisticky rozkvetlými tulipány, hlavy figur, u kterých si nemůžeme být tak docela jisti, jsou-li spíš legrační, nebo děsivé.

V inscenaci AnderSen se důsledně míchá groteskní nadsázka s pokleslým vtipkováním i barvotisková naivita s drsností FOTO KIVA

Je to charakteristické: inscenace důsledně míchá groteskní nadsázku s pokleslým vtipkováním, barvotiskovou naivitu s drsností, ale především motivy z Andersenových pohádek s osobními zážitky všech osmi aktérů. Hodně zjednodušeně řečeno, inscenátoři nechávají herce vzpomínat a pak k jejich vyprávění doplňují paralely pohádek z deníků, ve kterých se Andersen vypisoval z nejrůznějších úzkostí a nejistot. Žádnou idylu však nenabízejí ani pohádky, tím spíš, že si tvůrci vybírali především drsné motivy, které bez příslušného kontextu často vyznívají dosti absurdně.

Začíná se ovšem zlehka, rodinnými fotografiemi (nejroztomilejším a své dospělé verzi nejpodobnějším dítětem byl Petr Čtvrtníček), objeví se záběry Dity Kaplanové jako dětské filmové hvězdy, nechybí ani neumělá maska, vyrobená podle dávné dětské kresby. Některé výjevy jsou téměř přímočaře zábavné, třeba když Čtvrtníček s korunou na hlavě rozevírá „po exhibicionisticku“ plášť na přítomné dámy a pak přihazuje narážky na Královny nové šaty; Miloslav König kontruje historikou, jak se marně pokoušel usušit pomočenou postel fénem. Sympatickou absurditou, naštěstí nijak dále neobjasňovanou, byl i nečekaný přechod Boženy Němcové, která na přítomné pány vrhala vlné pohledy a doprovázela je ještě vlnějším nadzvedáváním sukně. Ano, i my, Češi, máme své pohádkáře, na které můžeme být právem pyšní, říkali jsme si spolu se všemi vlastenci v publiku.

Postupně přibývají tetunnější tóny, promíchané s rozehrávanými nebo jen převyprávěnými citacemi pohádek. Samozřejmě nemůže chybět proslulý motiv z úvodu Sněhové královny: střípky ďábelského zrcadla způsobují, že lidé kolem sebe vidí jen ošklivost a zlo. V naivních deníkových zápiscích Magdalény Sidonové se pak mezi úvahami, zda ještě stále – nebo už zase – miluje Jirku Donáta, okrajově ozve, že právě vybuchl Černobyl, kombinace vojenského hodnocení, při kterém si Ivan Lupták coby cínový voják stále dokola prostřeluje spánek, má pro změnu ráz zpomalené rakvičkárny. Když ale dojde na vzpomínky Anežky Kubátové na úzkost v dětské léčebně a popálenou holčičku, která při zabijačce spadla do hrnce s vařící vodou a zůstala jí „jen jedna bezká tvářička“, moc prostoru pro veselí nezbývá.

Veškeré dění je trochu klaustrofobně uzavřeno do prostoru, ve kterém se rokoková zdobnost skřípavě sráží s doplňky typu umělohmotných zahradních židlí. Stejně logicky a zároveň nepatřičně ale vyhlížejí třeba i dětské boby, na kterých si vyzývavě oděná Sněhová královna odtáhne pryč Káje – poté, co se znuděně a arogantně optala všech přítomných pánů, který z nich to tedy vlastně má být (odtud i citát z titulku). Káj, nebo spíš Jiří Černý, jenž tuto postavu hraje, přitom vypráví asi nejtraumatičtější příběh ze všech, které v průběhu večera zazní: rodiče se o Vánocích nepohodnou, opijí se a servou, vyděšené dítě skončí zavřené v pokoji. Je to jedna z nemnoha pasáží, kdy to vypadá, že inscenace skutečně zabírá pod povrch. Navzdory řadě předvedených krutostí si totiž AnderSen drží ironický nadhled a nesnaží se jít tak docela na krev. A když už, tak prostřednictvím efektního obrazu: během vyprávění o marnivé dívce, kterou její červené střevíčky nutily tančit tak vytrvale, až požádala kata, aby jí usekl obě nohy, vstupuje Jana Plodková bosýma nohama do umyvadla s krvavě červenou barvou. Vypadá to výborně; elegantně smrtácké hrátky, které tatáž parta předvedla v Požitkářích, nejsou ani zdaleka zapomenuty.

Inscenace má však ještě jednu linku, vzpomínky Andersena, plně úzkostí a nejistoty. Nepůsobí sice vždy tak docela ústrojně (zajíc se tu zkrátka občas honí až příliš), připravují však půdu pro závěrečný obraz, výmluvný a současně typicky mikuláškovský: prostor se otevře, objeví se sytými barvami nasvícená konstrukce ve tvaru domu, jemuž uprostřed dominuje lehce našikmený kříž. Na strmých schodech pod ním se ve finále shromáždí všichni účinkující, vyslechnou si vyprávění o Andersenově umírání a společně zazpívají píseň o hvězdě (v logice groteskně pojaté inscenace přitom je, že technici začínají scénu okamžitě rozebírat).

Vědomí smrti, nadosobního řádu a věčnosti je pro tvorbu dánského pohádkáře neodmyslitelné; dobře, že se prosadilo i v AnderSenovi. Zábradlí ve svém novém titulu volně navazuje na Hamlety, v nichž všichni společně napůl žertovně a napůl vážně vymítali traumata své herecké profese. Nyní tedy hrají znovu o sobě a opět to není marné – nikdy však není na škodu připomenout si i trochu vzdálenější obzory.

Divadlo Na zábradlí, Praha – Hans Christian Andersen a kolektiv: AnderSen aneb Fantazie mě přivede do blázince. Režie Jan Mikulášek, dramaturgie Petr Štědroň a Dora Viceníková, scéna a kostýmy Marek Cpin, hudba Miloslav König, light design Jan Jungvirt. Premiéry 2. a 3. června 2017.

- *Autor: Vladimír Mikulka*
- *Publikováno: 16. června 2017.*
- Na hlavní stranu
- Na začátek stránky

<http://kulturio.cz/recenze-andersen-divadlo-na-zabradli/>

AnderSen: I noční můry jsou sny

Divadlo Na zábradlí představilo svou druhou letošní premiéru, autorský projekt Jana Mikuláška AnderSen. Ačkoli název obsahuje jméno dánského pohádkáře Hanse Christiana Andersena a slovo Sen, nečekejte roztomilou pohádku na dobrou noc, po níž se vám budou zdát krásné sny. Tahle jízda bude vcelku pekelná. Jo a mimochodem, představení je nevhodné pro děti.

Andersen totiž nebyl ledajaký pohádkář. Mnoho jeho příběhů nekončí zrovna šťastně, ať už vzpomeneme na děvčátko se sirkami, malou mořskou vílu nebo cínového vojáčka. Kolik dětí tak Andersen traumatizoval, namísto aby jim četba jeho pohádek přinesla klidné spaní? A kolik z dětských traumat můžeme svádět na Andersena?

Půlkruh z plastových židlí směrem do publika a mikrofon, k němuž herci postupně přicházejí.

Skupinová terapie? Koktavost, počůrávání a další zažívací obtíže, jež v dětském věku dokážou způsobit nejednu nepěknou vzpomínku. Děti jsou totiž kruté a každá vada a každé vybočení z řady se trestá posměchem. Na zeď

jsou promítány diapozitivy s fotografiemi herců z dětských let a každý z nich k nim připojí vlastní komentář. Magdaléna Sidonová tak například své mladší já nabádá, aby řeklo holčičce, která na fotce pózuje spolu s ní, aby šla do prdele. A pak také, aby řekla mamince, ať si nebere toho cizího pána, co není tatínek a poslala ho taky do prdele. Dětská nevinnost a naivita tak kontrastuje s realitou a uvědoměním dospělých.

Po úvodním zahřívacím kole tak můžeme naplno spadnout do podivného světa fantazie, který se nám ale ani trochu nemůže líbit. Všechno je na první pohled sice moc pěkné, ale pak si všimnete malých detailů. Tanečnice má roztrženou

punčochu, Sněhové královně jsou vidět bradavky a ten císař, jehož nové šaty jsme všichni viděli, se tváří tak nějak chlípně. Je tenká hranice mezi pohádkou a hororem. Mezi snem a noční můrou. A císař v baloňáku, pod kterým nic nemá, se náhle mění v obyčejného úchyla, který straší malé holky cestou ze školy.

Z raného dětství se přesouváme do věku dospívání a vidíme frustraci z objevované sexuality. „Nesahej si tam!“ „Ruce na peřinu a spát.“ „Bůh tě vidí!“ Hesla, která z poznávání vlastního těla udělají hotové peklo. Dostaneme se taky k rodičovským hádkám, rodičům alkoholikům, zkaženým Vánocím, o kterých se matka ožere tak, že nedokáže ani napéct cukroví a panuje tichá domácnost. O Vánocích, kdy stromek místo ozdob měl na větvích jen vatu, ubohou napodobeninu sněhu. V anotaci se píše, že hru protkávají autentické vzpomínky herců. Nechci se nikoho dotknout a případně znevážit jeho rodinné utrpení, ale taková sbírka traumat v jednom souboru snad ani není možná a můžeme jen doufat, že herci své vzpomínky v mnohých případech přikrášlili, nafoukli a stylizovali pro potřeby hry. Pokud ne, tak potěš koště.

Pochmurně působila i samotná scéna, která v první polovině vypadala jako pokoj s vybledlými a zažloutlými tapetami, v němž by se kdysi mohla odehrát nějaká ta vražda či dvě. Druhá část se odehrává ve dvoupatrové konstrukci, jež může být domem, ale spíše nemusí. Nezabírá celé jeviště, takže za ní je možné zpozorovat

připravující se herce na svůj další vstup či kostymérky a jevištní techniky. V této polovině se také hojně (nad)užívá barevných světél, která však k hororové a traumatické, případně i traumatizující atmosféře mnoho nesejí. Co mi přišlo na této inscenaci nejvíce překvapivé, bylo, že se v ní hodně mluvilo. Ve srovnání s dalšími inscenacemi dua Mikulášek – Viceníková (Požitkáři, Posedlost, Hamleti) možná až příliš. Navykla jsem, že v jejich inscenacích se dostává „ke slovu“ spíš obraz a neverbální vyjadřování než slovo samotné. AnderSen mi v kontrastu s nimi přišel obzvláště ukecaný, navíc po nedávné premiéře Jařabova Macbetha, kde se slovy také neplývalo.

NENUDTESE.CZ, 18.6.2017

AnderSen

aneb Kdopak by se Andersena bál?

Napsala: Martina Doležalová

Noční mýry a děsivé vzpomínky z dětství ožívají v novém kusu AnderSen Divadla Na zábradlí a otevírají dávno zasetá traumata, která – sdílená skrze emočně-oproštěné vyprávění – mohou s odstupem času působit absurdně, groteskně, či ještě hrozivěji než kdysi. Jisté je jedno: tuto inscenaci si buď zamilujete, nebo odejdete v půlce.

Málo je inscenací, které u diváků vyvolávají natolik vyhraněné protipóly ve vnímání a hodnocení jako AnderSen. V intertextové aluzi na odkaz dánského pohádkáře bychom stěží mohli očekávat idyličnost tradičních pohádek a happy endů, nicméně nejnovější hra Divadla Na zábradlí posouvá bezbřehou úzkost a podprahovou truchlivost Andersenových příběhů mnohem hlouběji a dál, téměř na hranici emocionální snesitelnosti, což se v průběhu vpravdě depresivní inscenace projevuje u diváků tím, že na ty nejdrastičtější momenty raději reagují smíchem, než by si jimi nechali provrtat duši.

Hned úvodní defilé hraček, postav z Andersenových příběhů, které upoutají výrazným líčením a kostýmy (Marek Cpin) i mechanickými pohyby loutek, předestírá ladění celé hry: strach, děs a hrůza, které jsme zažili v dětství a s nimiž více či méně úspěšně bojujeme do dospělosti. Pamätujeme si, jak děsivá byla tma v dětském pokoji, hlavně ta za skříní a pod postelí, pamätujeme si, jak strašidelně vypadala panenka, když se jí ulomila hlava nebo ruka, jak jsme se lekli, když čertík vyletěl z krabičky a naneštěstí se zrovna přetrhl drátek a on nás trefil do oka, jak moc jsme se v noci báli pouťové opičky na houpací gumičce zavěšené poblíž naší postele, která házela podivné stíny...

Právě motiv stínu, reálného, metaforického i toho, který se jako ústřední postava objevuje v Andersenově příběhu Nevěrný stín, je v dramatu silně zastoupen. Inscenace, která vznikala jako „work in progress“, forma tvůrčího, autorského divadla, na němž se podíleli všichni aktéři hry a umělecký tým, vyžaduje naprosto dokonalou symbiózu herců, sladění a propojení umělecké i lidské. Právě v této sehranosti a ve fascinující výpravě Marka Cpina (scéna, kostýmy) tkví nejsilnější pilíře inscenace.

Herci – hračky se po úvodní přehlídce rozhodnou „hrát si na lidi“. A tak se začne rozvíjet kaleidoskop vzpomínek, příběhů a vyprávění, z nichž mnohé jsou autentické, reálně odžití herci samými, a o to více frustrují naslouchajícího diváka a dráždí jeho soucit.

Vzpomínky jsou umocněny použitím diapozitivů, které jsou projektovány na jevišti, i krátkých, autentických videí a důmyslně využita je hra s kamerou a světlem (Jan Jungvrt), dokonce i baterkou, která je tu a tam namířena do hlediště, jakoby se po divácích žádalo, aby i oni osvětili to zapomenuté, pracně

zablokované a zahrabané v šuplíku, který už se nikdy neměl otevřít. K velké škodě diváků jsou některé příběhy odvyprávěny tak tiše, že do zadních řad prakticky nejsou slyšet, a vyznění jiných je zase poněkud liché a prázdné. Větší míra zastřešující dramaturgické komplexnosti by v tomto hledu byla žádanou.

Dětské vzpomínky herců se nezdá vážit k prvním kontaktům se sexualitou a často se dotýkají nejrůznějších sexuálních perverzí, tabu a parafilií. Paralela pohádka – sen se tak spíše mění na psychoterapeutické sezení a Freudův psychoanalytický výklad snů opírající se o libido a pudy. Petr Čtvrtníček tak kupříkladu nezůstává pohádkovým císařem z pohádky Císařův slávek, ale přeměňuje se na pedofila i exhibicionistu, zatímco odhaluje možné kořeny svých úchylek skrze Rorschachův (a Jungův) test inkoustových skvrn.

Představení odmítá souvislý dramatický text a plynulou fabuli o klasické dramatické stavbě. Přesto se ale může u diváka dostavit katarze – skrze ryzí vnímání, naslouchání a přijímání a maximální využití esenciální imaginace. Dílo, částečně improvizované, které vzniklo úzkou, procítěnou součinností režiséra (Jan Mikulášek) a herců, je třeba nacítit jako lyrickou báseň. Epičnost je zde, i přes velké množství odvyprávěných příběhů, upozaděna. Jednotlivé příhody se slévají a prolínají, prostupují jedna druhou, jako tomu ostatně i v životě je. Žádný zážitek nestojí sám o sobě. I vzpomínka vytržená z kontextu má své situační propojení s něčím jiným. Volné obrazy a asociace hry si kladou za cíl vystavět mozaiku prodechnutou andersenovským smutkem i zoufalým smíchem. Po celou dobu divák cítí, že tu nevyvratitelně bylo (slovy velkého českého básníka Vítězslava Nezvala) „něco těžkého, co drtí, smutek stesk a úzkost z života i smrti.

Fenomenálně pojatá scéna se mění z úchvatného, detailně propracovaného loutkového divadélka (ano, toho v rokokové zelené s dekorativními malůvkami květů a girland, co mnozí z nás mívali doma jako děti) na domeček pro panenky, který ale místo líbivé barbie pink využívá syrově odhalující, tísnivě působící kombinace černé s bílou a který je navíc umístěn na jevišti tak, že je vidět vše „za scénou“, procházející rekvizitami i divadelní nepořádek; symbolické „odhalení“ jde takzvaně na dřevě a před ničím nezavírá oči (oponu). Finální transformace scény na „třináctou komnatu“, která se na jevišti otevírá jako temná místnost se schodištěm a děsivým křížem (jenž spíše než na uklidňující kostelní prostředí upomíná na kříže mrtvých na krchově), připomíná časy, kdy děti, zatímco se jejich rodiče bavili při bujarých návštěvách do pozdních hodin v obýváku, usínaly stísněné v ložnici, vděční za přítomnost jeden druhého tím spíše, že jejich fantazií před spánkem zjitřila vzájemná vyprávění strašidelných příběhů.

Ve hře se objevují aluze a citované fragmenty z pohádek Císařův slávek, Císařovy nové šaty, Děvčátko se sirkami, Sněhová královna, Stín, Statečný cínový voják, Malá mořská víla či Nevěrný stín, ale také útržky z Andersenových deníků, do nichž si tento velký spisovatel více než půl století téměř denně zapisoval své myšlenky, pocity, prožitky a touhy. Využity jsou také slavné hudební motivy, např. znělka z Dietlovy Nemocnice na kraji města nebo Müllerův hit Nahý, i autorská hudba Milošlava Königa (vytvořená přímo pro hru), který v inscenaci vystupuje v roli Kaje.

Kromě postav z Andersenových pohádek se na jevišti objevuje i spisovatel sám (Jiří Černý), ale také česká pohádkářka Božena Němcová (Magdaléna Sidonová), jejíž význam na jevišti diváku bohužel poněkud uniká a podporuje zdání jisté nesourodosti a obsahové nekompaktnosti díla.

Divácky náročná inscenace propojující Andersenovy pohádky s traumatickými zážitky a nočními můrami z dětství skrze kolektivní improvizaci je jistě umělecky zajímavým počinem, nicméně mu schází hlubší pointovanost a procítěnější rytmus řazení jednotlivých aktů.

<http://www.nenudtese.cz/2017/06/18/andersen-aneb-kdopak-by-se-andersena-bal/>

RADIO WAVE 19. června 2017 v 15:20

Tyjátr: Andersen psychoanalytikem. Dětská traumata drtí Divadlo Na zábradlí - Martin Macháček

Z inscenace AnderSenFoto: Vladimír Kiva Novotný

Režisér Jan Mikulášek spolu s dramaturgyní Dorou Vicieníkovou vytváří v Divadle Na zábradlí sérii inscenací, které nemají jasně specifikované postavy ani příběh, spíše plynou jako sled situací na různá témata. Po smrti v Požitkářích nebo osamělosti v Posedlosti je v novince AnderSen tématem potlačování nebo také uskutečňování dětských i děsivých snů. Skrze depresivní Andersenovy pohádky otevírají tvůrci třinácté komnaty svého skvělého souboru.

Cisafovy nové šaty, Cínový voják, Malá mořská víla, Sněhová královna i řada dalších pohádkových příběhů Hanse Christiana Andersana jsou výjimečné. Ani ne proto, jak jsou depresivní, vypravěč v nich vždy dospěje do úplně jiného, nového druhu šťastného konce, avšak vykoupeného katastrofou. Nejsou to ani tak pohádky, jako existenciální traktáty. V inscenaci AnderSen se příběhy dánského vypravěče stávají nástrojem pro výklad dětských nočních můr, ale také daleko komplexnějších psychologických pochodů a proměn některých členů souboru Divadla Na zábradlí. Tvůrci v inscenaci obrací obvyklé schéma, kdy herci převlečení za známé pohádkové bytosti nebo postavy rozehrávají, jak by mohlo vypadat vzájemné soužití např. Karkulky se Sněhurkou. V Mikuláškově inscenaci AnderSen si naopak pohádkové postavy usmyslí, že si budou hrát na lidi.

Panoptikum výrazně namaskovaných postav přichází se střípkem z rodinného, případně sociálního zázemí jednotlivých herců. Např. Ivan Lupták jako Cínový voják mluví o dospívání v rodině profesionálního vojáka. Všechny spojuje obraz dětství jako něčeho temného, plného nejsyrovějších erotických fantazií i chmur. Poznání tu přináší bolest a další – byť tragikomický – zmatek. Nejsilnější je AnderSen v momentech, kdy herci vystupují sami za sebe. Otevřeně hovořit o objevování sexuality, problémech s pomočováním, případně dalších úskalích dětství nebo puberty není zrovna jednoduché a od herců vyžaduje dvojnásobné nasazení. Průměrní hráči by taková vyznání převrátili v křeč. Mikulášek se může na svůj tým plně spolehnout, k dispozici má elitní soubor.

Není ale docela jasné, proč si ke svým zpovědím vybrali právě Andersena, když ho k tomu ani příliš nepotřebují. Příběhy pohádkových postav se s těmi reálnými příliš neprovazují a jeden z mála domyšlených je například nahý cisář Petra Čtvrtníčka. Bohatá výprava sice ze zpovědí dělá o něco výstřednější zážitek, stejně ale není jasné, kam má inscenace směřovat. Člověk si během vyprávění častokrát vzpomene na běsy z vlastního života, několikrát ho polije studený pot nebo po něm jako v tanku přejezdě husí kůže. Pořád je to ale málo na to, aby tvůrci koncept obhájili. Problém není ve stylizaci, ale v dramaturgii. Kolektivních psychoanalýz na různá témata Jan Mikulášek vytvořil několik. Mnohdy jsou a byly zábavné pro obrazivá, originální řešení obvykle banálních situací, možná ale kdyby se vrátil k pevnému textu, nebylo by to vůbec špatné. Jeho ostravské inscenace jako Heda Gablerová nebo Oidipus po právu patřily k tomu nejlepšímu na českých jevištích. Nesporné kvality jeho práce by to nesnižovalo, spíše zdůraznilo.

<https://player.fm/series/tyjatr-andersen-psychoanalytikem-dtsk-traumata-drt-divadlo-na-zbradi-recenze-martina-machka-inscenace-andersen>

Jan Císař: RECENZE: AnderSen Divadla Na zábradlí je čirá symbolická imaginace

PRAHA Víím, že titulék tohoto článku je neobvyklý, pro čtenáře nepřitažlivý a leckomu může být i nesrozumitelný. Ale: mám-li se pokusit alespoň trochu proniknout k nové inscenaci Jana Mikuláška AnderSen, již režíroval v Divadle Na zábradlí, pak nejlepší příležitostí k tomu je zřejmě učinit to přes tento pojem.

V umění je to se symboly nejednoduché, nevycházejí nikdy ze společenského vědomí, ale z tvořivého subjektu. Většinou jsou ovšem tyto symboly alespoň nějak a něčím zakotveny ve světě, v němž žijeme, odkazují alespoň částečně na nějakou skutečnost, kterou známe. V divadle bývá tento odkaz téměř samozřejmý, neboť velká část prvků použitých na jevišti jsou originály dobře známých jevů.

Myslet obrazem

Jenže Mikuláškovy symboly v této inscenaci tento odkaz postrádají, pohybují se v rovině imaginace, vyvolávají obrazy, v nichž nemůžeme rozpoznávat to, co je nám známé. Existují tu pouze ty subjektivní představy. Tohle je - mimochodem - podstata Mikuláškovy scénování od samých počátků jeho vstupu do českého divadla; vždycky rozvíjel a zdůrazňoval obraz jako jistý způsob scénického tvoření, povyšoval jeho existenci na prioritní řád, jenž spočívá především v zachycení procesu tvorby. V nové inscenaci inspirované dílem dánského spisovatele Hanse Christiana Andersena je to však s touto povahou scénování krajně složité, neboť se v ní prolíná více faktorů, které zvětšují působení subjektivní imaginace. Za tvůrce inscenace kromě Andersena je označen kolektiv, který ji stvořil; tedy všichni, kdo do ní vtiskli své subjektivní představy. Byl pro ně vyhrazen velký prostor jako pro jednu z klíčových složek inscenace. Opět to není u Mikuláška nic nového, viděli jsme Na zábradlí některé jeho inscenace jako *Hamlet* nebo *Požitkáři*, v nichž „kolektiv“ přispíval svou imaginací k tvorbě obrazů, jimiž se „myslelo“ o herectví nebo o smrti.

Tentokrát se ovšem imaginace jako subjektivní obrazotvorný zážitek vrací až do dětství, k prožitkům, které v tvůrcích trvale ovlivňují jejich vidění a vnímání. A vedle toho jdou přirozeně obrazy, jež tak nebo onak pramení z Andersenovy tvorby, ale především opět z jejího uchopení v subjektivním zakoušení a chápání tvůrců inscenace. Imaginativní symboly se protínají, střídají, vrší, zanechávají pocit sice sugestivní, leč nepřehledné reality.

V anonci na webových stránkách Divadla Na zábradlí je u *AnderSnu* seznam postav, které vycházejí z postav Andersenových jako Sněhová královna, Kaj, Císař. A je tu také Božena Němcová. Přiznávám, že jedna ženská postava je oblečením i maskou

podobna slavnému Hellichovu portrétu spisovatelky. Bohužel i nejrůznější fragmenty textu odmítají možnost přímočarého odkazu k realitě, Boženu Němcovou lze vnímat právě jen jako obraz, jež lze těžko dekodovat a je možné jej uchopit jenom v komplexitě celé inscenace. Ostatně: v inscenaci tato kvalita výrazně převažuje, především vnímáme obrazy utvářející onu komplexitu: od bizarních masek postav, kostýmů i scény Marka Cpina až po pohyb nejrůznějších předmětů, jež se samy o sobě rovněž stávají nositeli symbolické imaginace, vzdorují vztahům k realitě, znázorňují sugestivní fiktivní svět. Nebylo to při této inscenaci poprvé, co jsem si při vnímání a reflektování tvorby Jana Mikuláška vzpomněl na teoretika umění Maxe Imdahla a jeho vidoucí vidění – „sehendes sehen“ –, které se snaží překonat vnímání viděného pomocí známých skutečností a předvést svět jinak. Koneckonců: je jistě inspirující úsilí pronikat ke složitému složitostí. Zůstává ovšem otázka, kolik diváků je tímto viděním obdařeno a je na toto divadlo, jež překračuje hranice principů, které kdysi konstituovaly divadlo jako specifický druh umění, připraveno. Neboť tu vstupujeme do prostoru, v němž se rýsují zcela nové a jiné parametry, jež pojem divadlo posouvají, ne-li zpochybňují.

JAN CISAR, TEATROLOG

Zdroj: <http://www.lidovky.cz/recenze-andersen-divadla-na-zabradli-je-cira-symbolicka-imaginace-phl->

[/kultura.aspx?c=A170707_110146_in_kultura_to#utm_source=rss&utm_medium=feed&utm_campaign=in_kultura&utm_content=main](#)

Kritický žebříček 12/2017 – činohra

<p><i>5 zdětek / Anenechte si ujít / 3 je dobré vládn / 2 na vlastní nebezpečí / Ivhodně pro derniéru</i></p>	Lenka Dombrovská	Vladimír Hulec	Josef Chuchma	Jan Kerbr	Liboř Mareček	Dominik Melichar	Vladimír Mikulka	Josef Mlejnek	Michal Novák	Jana Paterová	Marie Reslová	Jana Soprová	Milan Uhde	Vít Závodský
<p>Národní divadlo, Praha –D. Špínar, 420PEOPLE: Křehkostí, tvé jméno je žena</p>		1,5	2,5	2					3			4		
<p>Divadlo Na zábradlí, Praha – J. Mikulášek, D. Viceníková, P. Štědroň: AnderSen</p>	3,5	2	2,5	2,5		2,5	4		3,5		3,5	3		
<p>Činoherní klub, Praha – L. Birinskij: Tanec bláznů</p>	2,5	3,5		3,5					4	3,5		2,5		

Přesná Stivínová a bavící Čtvrtníček. To však nestačí

Tomáš Štástka
redaktor MF DNES

☺ Dvě pražské scény známé do-
sud poměrně vytrávenou pro-
dukcí se sryjí novinkami otevřely
širšímu publiku. Jejich hry však
končí oproti ostatní tvorbě divadel
spíše v průměru.

AnderSen 55 %
Jen ve slabých námacích lze takový

trend odhalit u novinky pražského
Divadla Na zábradlí. Skupina okolo
režiséra Jana Mikuláška si dlouhodo-
bě drží kvalitu i díky stále stejnému
stylu. AnderSen opět vznikl spolu-
prací celého týmu, herci tentokrát
nabídlí ke zpracování své sny a hlav-
ně zážitky z dětství. Z kusu tak číší
silná autenticita vzbuzující respekt
nad jejich odvahou odhalit se.

Inscenace je zabalena do motivů
Andersenových pohádek, což vy-
níká zejména v působivých kosty-
mech Marka Čpina. Více však jde o

obavy a sny z dětství. Proti předcho-
zím produkcím zde dostává velký
prostor Petr Čtvrtníček, který se
však svým výrazným projevem pří-
liš odlišuje a kraje si představení
tak trochu pro sebe.

Poetika a humor AnderSnu je mís-
ty přímočařejší, publikum se baví.
Mikuláškův mozaikový styl se však
v druhé polovině trochu roztupí,
jednotlivé výpovědi jsou nevyváže-
né a i přes působivé finále, které na

scénu vrátí úvodní atmosféru, po-
ném tentokrát zůstane rozpačitý
pocit. Mikulášek se tedy neopakuje
a stejným stylem vzniklé kusy Po-
sedlost a Pořítkáři působí vytrouše-
něji.

**Pohlavní životy siamských
dvojčat 55 %**

O něco víc je snaha oslovit větší
spektrum diváků než obvykle pat-
ná v pražské MeetFactory, kde ta-
kový směr naznačili už povede-

ným kusem Počítetek veškeré lásky.
Adaptace novely Irvina Welthe Po-
hlavní životy siamských dvojčat v
režii Natálie Deákové přibližuje
konflikt mezi upjatou diktátorkou
z fitness-centra (Zuzana Stivínová)
a fastfoodem vykrmenou depresiv-
ní umělkyní (Pavla Beretová). A
jsou to právě tyto dvě, na kom-
kus stojí - ač mají obě herečky
před sebou hodně ploché figury,
dokážou je podat nesmírně pouta-
vě, jejich psychický i fyzický vklad

je tak výrazný, že dovede diváka
vtáhnout.

I proto snáze přejde onu welshov-
sky asi už povinnou přeměru spros-
tých slov a jeden obzvlášť fekální
moment, tedy „příkrasy“, bez kte-
rých by se kus v podstatě obešel.

Škrtníci bemała čtyřsetstránkové
knihy z představení však číší až pří-
liš, v ději jsou patrné časové skoky,
úvodní pointa setkání obou postav
je těžko rozeznatelná. Ta závěreč-
ná bohužel také příliš nevyznívá.

DIVADLO NA ZÁBRADLÍ

Kaspar C. Nielsen, Kristýna Kosová, Adam Svozil

DÁNSKÁ OBČANSKÁ VÁLKA 2018-24

Režie a dramaturgie: **Adam Svozil, Kristýna Kosová**

Scéna: Petr Vitek

Kostýmy: Ján Tereba

Hrají:

Jiří Černý

Honza Hájek

Petr Jeništa

Dita Kaplanová

Miloslav König

Johana Matoušková

Magdaléna Sidonová

Inspice Eva Dryjová
Nápověda Jana Jungvirtová
Zahajovací zkouška 23. října 2017
Premiéra 15. prosince 2017

Dora Viceníková
Umělecký šéf Divadla Na zábradlí

Petr Štědroň
Ředitel Divadla Na zábradlí

iDnes.cz/Blog, 1. 12. 2017

Hermína Muchová

AnderSen – návrat k dětským děsům

1. 12. 2017 7:30:00

V letošním roce oslavila premiéru v Divadle Na zábradlí divadelní inscenace AnderSen, která zve diváky do světa fantazie, dojemných příběhů se smutným koncem i osobních traumat z dětství vystupujících herců.

V letošním roce oslavila premiéru v Divadle Na zábradlí divadelní inscenace AnderSen, která zve diváky do světa fantazie, dojemných příběhů se smutným koncem i osobních traumat z dětství vystupujících herců, kterými jsou Dita Kaplanová, Magdaléna Sidonová, Jana Plodková, Anežka Kubátová, Petr Čtvrtníček, Miloslav König, Ivan Lupták a Jiří Černý. Režisérem této originální inscenace je Jan Mikulášek a dramaturgie se ujala Dora Viceníková s Petrem Štédroněm.

Pokud se vypravíte na představení AnderSen, nenechte se zmást spojením spisovatele Andersena se světem pohádkové fantazie a zanechte děti raději doma. Představení je určeno pro dospělé diváky, kterým umožní vizuálně nahlédnout do dětství herců na jevišti a zároveň vlivem asociace i do svého dětského nitra.

Jinak se člověk dívá z pohledu dospělého na věci a události, které již otupil čas a jinak vše vnímá citlivá duše dítěte s bujnou fantazií, v jiných rozměrech vidí svá trápení i objevy a jen stěží se popere s traumatizujícími zážitky, které nedokáže samo zpracovat. Dítě je bezbranné, bez životních zkušeností těžce zpracovává své emoce a strachy, natož situaci, kdy nároky na jeho psychiku překonají hranici snesitelnosti, což může v jeho životě vést k tragédii.

Pokud se nevyrovná s úzkostmi, strachy a nočními můrami, které ho v dětství provázely, zůstanou navždy zakořeněny v jeho podvědomí a budou na sebe brát různé podoby. A přesně tuto problematiku vykresluje a zobrazuje AnderSen, který dává průchod tělesným i duševním otřesům vzniklých v dětství. Nelze se proto divit, že po prožitých dětských traumatech zakořeněných v podvědomí jednotlivých herců, končí v pohádkovém světě jejich výstupy v duchu rozpuštěného cínového vojáčka s jednou nohou, opuštěného děvčátka, které umrzlo na chodníku nebo víly, která si vzala život.

Budete svědky dávno zapomenuté minulosti jednotlivých protagonistů spojených s variacemi na pohádky spisovatele Hanse Christiana Andersena, které překvapí diváka v reálných obrysech, a které jsou zobrazovány tak, aby je divák v reálném světě pochopil. Kombinace obou témat je natolik silná a pochmurná, že již předem předestírá depresivní scénu, avšak o to překvapivější jsou úsměvné momenty, které toto ponuré prostředí přináší.

K pochopení inscenace a děje na scéně je pro diváka nutné zapojení vlastní fantazie, čtení mezi řádky a sledování děje z různých úhlů pohledů. Z hlediska orientace v aktuálním ději na jevišti a jednotlivých hereckých výjevech se jedná o poměrně složitou inscenaci žádající soustředěnost diváků. Vzhledem k neustále se vyvíjecí scéně, změně jednotlivých aktérů v popředí i důraz na jednotlivé momenty dějství, nečiní udržení pozornosti po celou dobu představení sebemenší problém.

Návraty do minulosti jednotlivých postav, vzpomínky na situace a události, které je vědomě nebo schováno v jejich nitru provází životem, nejsou sami o sobě až tak neuvěřitelným tématem celé hry. To, co činí inscenaci naprosto jedinečnou a originální, je projev přiblížení

a podání jednotlivých životních událostí. Herci dokážou svoji dokonale propracovanou mimikou i gestikulací naprosto přesvědčivě vyjádřit své pocity nejen v době přítomné, ale zavedou diváka až k samému jádru vzpomínek leckdy mnoho let vzdálených. Velmi dobře zde funguje propojení jednotlivých vzpomínek se zážitky ostatních postav, jejich vzájemná komunikace i trefné doplňování.

I když na první pohled vypadá scéna po celou dobu představení dosti chaoticky bez jasné ohraničených pozic a pro některé diváky může být až trochu zmatečná, právě tento dojem dotváří celkový výjev a pocit úzkosti v ovzduší způsobeného nahromaděním dětských traumat. Zároveň i chaos může mít svůj vlastní řád a smysl, pouze je třeba jej v daném příběhu nalézt, a pokud se tak divákovi podaří, pak jistě docení záměr i hloubku dané inscenace.

Autorem hudby provázející děj, je Miloslav König, který je zároveň i jedním z hereckých představitelů a nutno zmínit, že právě hudební doprovod skvěle dokresluje celou atmosféru scény a dodává reálný rozměr dávno uplynulé minulosti. Stejně jako hudba, tak i scéna a kostýmy Marka Cpina, jsou pro tuto inscenaci dominantní, originálně podtrhují celkový dojem a velmi dobře splývají s danou atmosférou. Velmi významnou roli zde představuje i dvojitá obměna scény, která dodává hře na zajímavosti a přináší divákovi určitou dávku osvěžení, stejně jako osvětlení pod taktovkou Jana Jungvirta.

Diváci si po skončení inscenace a odchodu z divadelního sálu kladou dvě otázky. První se dotazují, o čem vlastně hra byla a otázka těch druhých směřuje o méně či více let do minulosti. A právě v tom tkví jedno z divadelních posláních, kterým je zamyšlení a hledání odpovědí, což inscenace ve spojení parafráze Andersena s autentickými příběhy herců bezesporu splňuje, a tak mohu představení všem jednoznačně doporučit.

Zdroj: <https://muchova.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=633766>

Hospodářské noviny 18. 12. 2017

Když bude nejhůř, vyvoláme ducha pana Havla. Divadlo Na zábradlí uvedlo Dánskou občanskou válku

Ester Žantovská - divadelní kritička

Divadlo Na zábradlí uvedlo hru Dánská občanská válka 2018-24.

- Aktuální politické téma tvůrci pojali coby groteskní sci-fi s černým humorem.
- Herci předvádějí skvělé výkony, některé scény jsou však dramaturgicky neukočírované a zbytečně se rozměňují.

Jednu z hlavních rolí ošetřovatele ztvárnil Petr Jeništa.
autor: KIVA

Když jsou lidé dostatečně chudí a jejich vyhlídky do budoucnosti bezútěšné, může se stát cokoli, píše dánský autor Kaspar Colling Nielsen v dystopickém románu zvaném Dánská občanská válka 2018–24.

Oním "cokoli" je tu právě válka coby výsledek sociální a ekonomické nerovnosti, na kterou už v Evropě 21. století nikdo nevěřil, avšak o to náhleji vypukla. V pražském Divadle Na zábradlí nyní mladý režisérsko-dramaturgický tandem Adam Svozil a Kristýna Kosová uvedl stejnojmennou adaptaci Nielsenovy apokalyptické vize, kterou přenesl do "srdce Evropy".

Tvůrci se od románu odrazili k vlastnímu, svébytnému tvaru. Hned úvodní scénu pojali jako debatní kroužek nad Nielsenovou knihou, kterou mezi diváky nechá kolovat moderující postava autora v podání Jiřího Černého.

Šestici angažovaných čtenářů na jevišti dominuje zapálená mladá aktivistka znechucená korporátní sférou (hraje ji Johana Matoušková), naivně nadšený intelektuál (Miloslav König) a na opačném názorovém pólu latentně agresivní prosperující pravičák (Jan Hájek).

Rozehrávají ad absurdum typickou kavárenskou debatu plnou humanisticko-intelektuálních frází i klišé nad smyslem a nesmyslem Nielsenových představ o budoucnosti či nad tím, jak se to pojí s Českem.

Všichni své žvanění berou nesmírně vážně, což je náležitě komické. Důležitě předstupují "prodávat" své názory na forbinu. Když se řeč stočí k uprchlíkům, nahnou se tam překřikovat všichni najednou.

Celé je to jen hra – až do prvního výbuchu. Z toho se ovšem lze ještě otřepat a účastníkům začínajících nepokojů "pomoci" naházením kelímků s kávou a následně i kávovaru z okna v zadní stěně, které se dlouho nikdo neodvažuje otevřít. Jindy herci "spoluzakouší" umírání – při zvucích vzdálené střelby ladně, "filmově" padají k zemi.

Úvod představí to, co pak potvrdí zbytek inscenace – nosné, aktuální politické téma pojaté coby groteskní sci-fi, černý humor, skvělé herce, ale také dramaturgické neukočirování některých scén, které se zbytečně rozmělnují.

S propuknutím válečných hrůz je vše ostřejší, filmovější – romantické ranní loučení drsné partyzáanky a mladého intelektuála, který své revolucionáře připravuje svačiny a stará se o sirotky, je ve skutečnosti desetkrát "přetáčenou" scénou televizního pořadu.

Jinak válka odkrývá jen "obvyklou debilitu barevnějšími prostředky", jak dokládá i scéna, v níž se válku snaží vyřešit "paní, která hodně pamatuje" (hraje ji Dita Kaplanová). Všechny v divadle včetně uvaděček i diváků, jimž je přiřknuta role sirotek, přiměje, aby se chytli za ruce a "mysleli na evropské hodnoty". Sirotkům postačí jedno promiňte, a když bude nejhůř, lze "vyvolat ducha pana Havla".

Kontrastně působí drásavá scéna, v níž chce mladý intelektuál zabránit smrti lidí, které měl rád – herec König se vši silou snaží udržet na nohou dva bezvládné kolegy, vrátit se k představě, že je to celé jen metafora.

Druhá polovina inscenace je dovětkem 450 let po válce, po zániku národních států. Lidé díky programu na obnovu kmenových buněk přestali stárnout a psi se naučili mluvit. Z válečných časů si nikdo nic nepamatuje, natož na které straně stál. Bohatá a perverzně zhýralá elita si nechává posluhovat a znovu jen žvaní, teď už nejen o Nielsenově knize.

Autor coby přežitek starých časů bídne zemřel, svědectví už nepodá – sedí na jevišti svázaný, s pytlek na hlavě, prorostlý větvemi. Člověku zbyla emoce snad jen ke psům a také v jeho chování k nim je patrná stopa válečné krutosti. Mučený kňučící pes (hraje ho Petr Jeništa) uprostřed lidského zmaru, který pomalu zahaluje opona, navíc ukazuje na velkou pravděpodobnost toho, že se "historie zopakuje, když si člověk dost dlouho počká".

DIVADLO

Kaspar Colling Nielsen: Dánská občanská válka 2018–2024

Režie a dramaturgie: Adam Svozil, Kristýna Kosová

Divadlo Na zábradlí, Praha, premiéra 15. prosince, nejbližší reprízy 30. prosince a dále 13. a 27. ledna

Informuji.cz

18.12.2017 | [Radek Karkovský](#)

Názor informuji.cz: **90%**

V Divadle Na zábradlí propukla občanská válka, diváky překvapí svou aktuálností

90%

Pražské Divadlo Na zábradlí uvedlo inscenaci *Dánská občanská válka 2018–2024*, jevištní adaptaci sci-fi románu Kaspara Collinga Nielsena. Připomíná nám, jak snadno se můžeme ocitnout na pokraji zkázy a jak tenká je u lidí civilizační slupka.

Román dánského autora **Kaspara Collinga Nielsena** *Dánská občanská válka 2018–2024* (Den danske borgerkrig 2018-24) vyšel poprvé v roce 2013 a byl pozitivně přijat kritiky i čtenáři. Hrdinou tohoto tragikomického příběhu je muž, jenž přemýšlí o příčinách nebývale krvavého konfliktu, který před mnoha lety nelítostně rozdělil společnost. Výjevy z bojů se mu vracejí v těch nejděsivějších nočních můrách, a tak přes veškerou svou snahu není s to zapomenout na těžká rozhodnutí, která během války musel učinit.

Nielsenův příběh je zajímavou, avšak **nikoli nereálnou vizí budoucnosti**, v níž člověk dovedl přelstít smrt a kdy psi dokáží vést se svými pány filozofické debaty. Na režiséry **Adama Svozila** a **Kristýnu Kosovou** z Divadla Na zábradlí

čekal nelehký úkol: Zprostředkovat tragikomický severský příběh českému divákovi. Inscenace není klasickou adaptací románové předlohy, spíše z ní volně vychází: Příběh, který nastiňuje průběh i vzdálené důsledky fiktivního válečného konfliktu, je **zasazen do našeho prostředí** a obohacen o tuzemské kulturně-historické reálie, kterým český divák snáze porozumí. Začátek představení je sice poněkud chaotický – což může zprvu odradit diváky, kteří neznají knižní předlohu – **výsledkem je nicméně věcná a objektivní analýza současné společnosti** a jejích nástrah.

Vize budoucnosti, problémy dneška

Právě **aktuálnost** je jedním z pozitiv hry. Inscenace se postupně **věnuje problémům**, které trápí – nebo by měly trápit – současného člověka: **populismu, útisku menšin, roli médií, důležitosti peněz**, absenci **kritického myšlení** i ztrátě **lidskosti**, a to nejen v době války. Ve výsledku si divák uvědomí, jak rychle zapomínáme, že náš způsob života vůbec není samozřejmostí, a jak málo stačí, abychom si s údivem kladli otázku: **Jak to mohlo dojít až takhle daleko?**

Prožitek ze skvěle zrežirovaného představení je umocněn **vynikajícími hereckými výkony**. Zvláště v druhé části představení, ve **vzdálené budoucnosti, kdy člověk jako by pozbyl lidskost**, excelují **Miroslav König** a **Johana Matoušková**. Poměrně nevýrazný je naproti tomu Jiří Černý v roli autora románu Kaspara Collinga Nielsena, to je ovšem způsobeno i tím, že jeho *postava* nemá na jevišti příliš prostoru a funguje povětšinou jako „průvodce“ a komentátor.

Fikce a skutečnost

Uznání si zaslouží i **scénograf Petr Vitek**. Polorozbořený dům v první části představení se jeví **velice realisticky**, atmosféru válečné vřavy pak dokreslují i **všudypřítomný kouř**, ostrá **nepříjemná světla** i **kvalitní ozvučení** (včetně dramatické hudby). Naopak luxusní příbytek lidí budoucnosti, kteří zcela zapomněli, že nějaká válka proběhla, působí

vskutku okázale a velkolepě, a je tak **pomyslným symbolem lidské nepoučitelnosti** a krátkozrakosti.

Pravdou je, že tento **mnohovrstevnatý příběh** je místy náročnější na pochopení a vyžaduje určitou **míru soustředění**. Nicméně v záplavě nesčetných divadelních komedií je *Dánská občanská válka 2018–2024* **skutečným závanem čerstvosti**. Tato v dnešní době **ojedinělá inscenace**, tematicky připomínající např. díla **George Orwella**, nutí diváka k zamyšlení a učí ho natolik **potřebnému kritickému myšlení**.

Premiéra: 15.12.2017. **Překlad románu:** Lada Halounová. **Scéna:** Petr Vítek. **Kostýmy:** Ján Tereba. **Dramaturgie a režie:** Adam Svozil, Kristýna Kosová.

Hrají: Miloslav König, Petr Jeništa, Dita Kaplanová, Magdaléna Sidonová, Johana Matoušková, Jan Hájek, Jiří Černý.

Zdroj fotografií: Press Kit, Divadlo Na zábradlí

Sdílej:

Fotografie k článku

O našem vymírání

Nová premiéra Divadla Na zábradlí – první v rekonstruované budově – má podle programu hned tři autory.

JAN ČISAŘ

Prvním je Kaspar Colling Nielsen, autor románu *Dánská občanská válka 2018–24*; tak se i jmenuje představení na Zábradlí. O tom románu se napsalo mnohé, třeba že balancuje mezi obyčejností, zvráceností, smysluplností a absurditou ve svém vyprávění o tom, jak ekonomická krize probouzí v lidech jejich nejhorší stránky, jak ztrácejí důvěru k politikům a státu. A také, že rozdělil dánskou čtenářskou veřejnost na dvě poloviny: jedna považuje román za geniální, druhá za nevydařený pokus.

Autory divadelního díla, jež vnímáme během představení, je ovšem autorsko-dramaturgicko-režijní dvojice z nastupující divadelní generace: Kristýna Kosová a Adam Svozil. Nejsou divadelní veřejnosti neznámí, v roce 2015 například získali za představení ve školním divadle Disk divadelní fakulty AMU Cenu Marka Ravenhilla za nejlepší inscenaci současné původní hry. To oni jsou skutečně autoři, to jest původci toho, co vidíme a slyšíme po dobu představení na Zábradlí. Vzali některé motivy románu a použili je ve zcela přetvořené podobě pro osobité scénické – tedy divadelní – zpracování odpovídající jejich vidění, citění, imaginaci a chápání tohoto světa – i divadla. Ovšem především se inspirovali komplexním uchopením, s nímž se román vyrovnává s naší realitou. Je to vysloveno v podobě motto tohoto divadelního díla: „Až lidstvo vymře, tak se nic nestane.“

Inscenace má základní pozitivní vlastnost: samozřejmě lehkost herectví, která dovoluje odstup od někdy všem známých a jindy drastických až krvavých fiktivních faktů, umožňuje jejich převedení až do hravosti, jež nepostrádá vtip založený na paradoxu, absurditě, dvojznačnosti, překvapivém pohledu z neznámé strany.

Román umísťuje mezi ta dvě data ve svém názvu občanskou válku a zobrazuje ji brutálně, krvavě. Inscenace to předvádí v poloze, již bych možná mohl nazvat pohráváním si s důvěrně známou realitou, do níž se snaží zatáhnout i diváky, kde hlavním atributem je právě už zmíněný vtip fungující jako výraz situace či události na úkor některých dalších dimenzí, s nimiž román přece jen počítá; například s příběhem. V románu něco, co bychom takto mohli označit, existuje. Své vzpomínky na občanskou válku vypráví o čtyři sta padesát let později kdysi pětadvacetiletý mladík, jenž se udržuje naživu pomocí programu na obnova buněk. Světuje se své kůli, která umí chápat a komunikovat.

Oddaní průvodci svých pánů

Inscenace věrná svému principu opět realizuje dekadentní, bezcílný a marný život pomocí faktů čerpaných z dnešního bytí sdělovaných slovně i vizuálně. Jenže na ten zbledovaný konec lidí už nelze vystačit jenom s hravou nadsázkou, s hereckou lehkostí, s vtipným nadhledem. Režie to cítí a zesiluje obraznost, zejména ve scénografické složce. Ale i tak fakta zůstávají v rovině známých, často popisovaných a analyzovaných odkazů na realitu, nestávají se děsivým podobenstvím umírajícího lidského rodu. Jen dva psi (ztvářování herci) jako věrní a oddaní průvodci svých pánů mají blízko

k obrazu konce lidí, jejichž vymření nebude nic znamenat. Zvířecí a lidský svět se vlastně prolse, což v závěru přece jen nevylučuje možnost naděje.

Jistěže inscenace leccím ukazuje prázdnotu, banalitu a zbytečnost dnešního lidského bytí. A jistěže se tak děje postupy důsledně odmítajícími ustálené, konvenční divadelní zvyklosti, neboť jde především o výpověď tvůrců o tématech, jež je v současnosti znepokojují. Ale zatím je to jen náročná cesta k tušenému a naznačenému cíli, po níž však přes všechny možné námitky stojí za to s jejími tvůrci jít.

Kaspar C. Nielsen, Kristýna Kosová, Adam Svozil: Dánská občanská válka 2018–24

Režie a dramaturgie: Adam Svozil, Kristýna Kosová
Premiéra 15. 12.

Autor je teatrolog

Až lidstvo vymře, nic se nestane. Tak zní motto nové inscenace Divadla Na zábradlí.

15. LEDNA 2018 6:00 LIDOVKY.CZ >

ZPRÁVY > KULTURA

Pražskou inscenací jsem byl unesen, říká dánský spisovatel Nielsen

BUDEME ŽIT ZCELA JINYM ŽIVOTEM, ŘÍKÁ DÁNSKÝ SPISOVATEL NIELSEN A DODÁVÁ, ŽE... | FOTO: GYLDENDAL

PRAHA Divadlo Na zábradlí uvedlo dramaturgickou adaptaci románu Kaspara Collinga Nielsena *Dánská občanská válka*. Kontroverzní autor, jemuž právě vychází další román *Evropské jaro*, se v Praze zúčastnil české premiéry.

LN: Jak se lišila česká a dánská dramaturgická adaptace vašeho románu, jež se v režii Jacoba Schjødta před rokem uváděla v kodaňském Nørrebro Teater?

Obě inscenace jsou velice rozdílné. Dánská dramaturgická adaptace Clause Flygareho se držela striktně knihy, zatímco česká je daleko volnější. Když se román přenáší na jeviště, měli by se inscenátoři od knižní předlohy oprostit, protože to, co možná funguje v knize, ještě nemusí fungovat na jevišti a naopak. České převyprávění mi připadá velmi povedené. Příběh se pro mě odvíjel jasně a důvěryhodně s velice přesnou dramaturgií, přičemž souhra mezi herci působila uvolněně a hravě. Celkově to vypadalo jako skvělý případ velmi šikovných herců, kteří jsou jako jednotlivci zajímaví a neotřelí a současně se dobře doplňují. Pražskou inscenací jsem byl zcela unesen.

LN: Aby dramaturgická adaptace mohla fungovat i v českém prostředí, muselo inscenační duo Adam Svozil a Kristýna Kosová text upravit a doplnit o české společensko-politické pasáže. Byl pro vás tento český kontext dobře čitelný?

Ano, se čtením příběhu jsem žádné potíže neměl. Tvůrce se v tomto musí cítit svobodný a text si upravit, aby v českém kontextu mohl fungovat.

LN: Po celé představení na vás bylo patrné, že se dobře bavíte. Co se vám líbilo nejvíce? Pamatujete si třeba některá místa, kdy jste se smál nejvíce?

Fantastické mi připadaly scény z daleké budoucnosti. Byly neuvěřitelně humorné a tragické zároveň. Přesně tohle představuje centrální myšlenku románu, totiž že má být tragický a současně i legrační. Taky několik scén z války, které tvůrčím způsobem ukazovaly, jak lze to lidské v nás zničit, na mě silně zapůsobilo.

LN: Dokážete si představit, že by inscenace mohla vyrazit na turné do Dánska?

Ano, určitě, teď ale jen zjistit, jak by se to dalo zorganizovat. Moc toho o divadelním světě nevím, takže to teď a tady nedokážu odhadnout, ale rád bych s tím pomohl. Dánské divadlo potřebuje trochu nakopnout. Pro mě je pražská inscenace díky své působivé živelnosti a nespoutanosti opravdu velice inspirativní.

LN: Mimo jiné jste napsal také hru, která se odvíjí z jedné kapitoly Dánské občanské války o nerudném sedlákově. Připadá vám text hry přenositelný za hranice Dánska jako možné prodloužení románu?

Určitě. Ta hra je jednoduše o sedlákově, který mučí svá zvířata, a čím víc je mučí, tím lépe jejich maso chutná. Děje se tam také spousta jiných věcí s jeho ženou a dcerou, ale obzvláště specificky dánské drama to není.

LN: Teď jste vydal román Evropské jaro. Bylo to s ním stejné jako u Dánské občanské války, kdy jedni knihu chválili a jiní jí nemohli přijít na jméno?

Vždycky jsem dostával špatné a dobré kritiky, ale nyní jsem se spolu s těmi velice pochvalnými dočkal i hodně špatných. Myslím, že to souvisí s tím, že jsem se po prvotním úspěchu stal už významnějším spisovatelem, na kterého si každý musí udělat nějaký názor. Rozhodně ne všem se líbí, co píšu, a to je taky zcela v pořádku. Požadovat, aby moje knihy všichni zbožňovali, by bylo dětinské, ovšem kritika se tentokrát ukázala tvrdší. Jistou roli v tom může hrát i fakt, že všichni kritikové jsou současně jistým druhem blogerů na volné noze, kteří, aby přežili, musí dělat reklamu i sobě.

LN: Máte po obdržení Holbergovy medaile pocit, že se stáváte dánskou literární hvězdou?

Zatím se všechny moje knihy vydaly v nákladu 20 000 výtisků, což se stane i s tou novou, možná se jí prodá dokonce o něco více. V Gyldenvalu (*největší dánské nakladatelství – pozn. red.*) patřím mezi beletristické autory, které si primárně koupí mužští čtenáři. Jestliže si u nás knihy kupují nejčastěji ženy středního věku, nemůže se v pětimilionovém Dánsku nikdy stát, že bych prodal přes 100 000 nebo 200 000 výtisků. V Dánsku se o mně víc mluví, než že by mě lidé četli. Na druhou stranu si ovšem myslím, že se jedná o segment lidí, kterým se moje knihy líbí všude možné po světě, takže jsem velice zvědavý, co se bude dít v roce 2018, kdy mé knihy vyjdou v osmi dalších zemích.

LN: V románu Evropské jaro například stěhujete uprchlíky a přistěhovalce do Mosambiku. Objevily se na toto téma nějaké kritické reakce?

Jisté diskuse skutečně proběhly, ale jedná se o záležitosti, ke kterým nejspíše v budoucnu dojde. Velice mě znepokojuje, co se s muslimskou částí obyvatel v Evropě může stát. Zdá se, jako by se nepřátelské fronty neustále rozšiřovaly a stávaly se čím dál víc nekompromisními. Jen doufám, že to nedojde do tak křiklavých konců jako v mém románu.

LN: Už jste možná stačil do Evropského jara zapracovat to nejhorší, co se v Dánsku politicky nebo společensky děje. Je to tak?

Rozdíl mezi bohatými a chudými se stále zvětšuje, což utváří stále větší kvalitativní propast. V budoucnu budeme žít zcela jiným životem, než jak se nyní zdá. Není příjemné na to myslet. Vystane tu malá elita superbohatých s obrovskými možnostmi a pak tu bude velká skupina nepoužitelných, kterou nebude mít nikdo zájem nebo chuť podporovat.

LN: Ještě odbočka k menšímu leitmotivu v Evropském jaru: proč je ve vašich knihách tolik sexu, a to často nechutného?

Díky za ni. Sex musí být špinavý, jestliže má být skutečně dobrý, nebo snad ne? V mých prvních dvou knihách ve skutečnosti toho sexu zase tolik nebylo. V první vlastně vůbec žádný. Ve druhé se o sexu spíš mluví, že si ho postavy užívají, než že by se nějak více popisoval. V posledním románu ho je hodně, ale z toho prostého důvodu, že s sebou nese význam pro celý příběh.

LN: A jak se vám v Praze líbilo? Přijedete na jaře u příležitosti vydání vašeho debutu Mount Kodaň?

Líbilo se mi tu moc, výlet do Prahy byl skvělý. Česko je pro mě jedinečné. Mimo Dánsko je totiž první zemí, kde moje knihy vyšly, a protože se jim tu tolik dařilo a daří, vyjdou nyní i v dalších zemích. Proto se do Prahy velice rád vracím.

LADA HALOUNOVÁ, PŘEKLADATELKA

Zdroj: https://www.lidovky.cz/prazskou-inscenaci-jsem-byl-unesen-rika-dansky-spisovatel-nielsen-1d5-/kultura.aspx?c=A180112_102809_in_kultura_jto#utm_source=email&utm_medium=text&utm_campaign=lidovky_newsletter_directmail